יע

אבגדהוזחט

אברהם

אבגדהוזחטיכךלמ מ

ס סנןסעפף

ע מ

ם ס פ

פ פ

13

יהוד

מחזור

וסדר של
סוכות

כמנהג קק"י

אויגניון יגן השם

השם בעדם אכי"ר

שנת
תפ"ב לפ"ק

הנער שבנערים דוד בכמ"ר שלמה נורף
כתבתי זאת עם שאר הסדורים

וזה נעשה בעד יהושע
בה"ר יעקב בר מרדכי
דפיש יצו
בשנת הקים
נסך

יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם : כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי : אֱלֹהִים יְיָ עֹז יְשׁוּעָתִי לִי סַכּוֹתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק : אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סוּכּוֹת אֲמַדֵּד : מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן : לְאֵל כָּל חַי בְּיָדוֹ יְחוּ כָּל חַי בְּעֵדוֹ יְבוֹרַךְ אֵל יְהוֹדוּ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ :

שֵׁם כְּבוֹד שׁוֹכֵן מְעוֹנַי : בָּרְכוּ זֶרַע בְּרוּכֵי אֱמוּנַי

לשבת חול המועד של סוכות

ישתבח כל עבדיך לגדלך כי אין חקר להללך ושירך קדושי אל הנו שבח ותודה וכ״כ ברכו את ה׳ המבורך

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ :

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

יעידון כל עבדיך לגדלך : כי אין חקר להלליך ושירך קדושי אל הנו שבח ותודה

וברכו את ה׳ המבורך

בָּרוּךְ אַתָּה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בִּתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים מַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ · כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹמָם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה · יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים :

אהבת

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי׳ אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים ברוך אתה יי׳ אוהב את עמו ישראל

שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך ב בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידיך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך ל לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי׳ נתן לכם ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי׳ לאבותיכם לתת להם

כימי השמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת · והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם · למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם אמת :

יי אלהיכם אמת

ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין ז
זולתו ואנחנו ישראל עמו · הפודנו מיד מלכים הגואלנו מלכנו מכף כל עריצים האל הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ו
ונפלאות עד אין מספר · השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו · העושה לנו נסים נקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע · ראו בנים את גבורתו שרו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם · מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא · מלכותך יי אלהינו ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו יי ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה יי גאל ישראל :

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום ופרוס עלינו סוכת שלומך
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך
והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ורעה ויגון ומשחית
והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו ושמור צאתנו
ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם כי אל שומרנו ומצילנו אתה
מכל דבר רע ומפחד לילה ופרוש סוכת שלומך עלינו ועל
ירושלים עירך ברוך אתה יי הפורש סוכת שלום עלינו ועל
עמו ישראל ועל ירושלים אמן :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פ
פורקניה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב אמן : יהא
שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא : לעילא מן כל ברכתא שירתא ת
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה

יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע

מוריד

מוריד הטל (משיב הרוח ומוריד הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים רוֹפֵא חוֹלִים מַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּים אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום ו וְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא עָלֵינוּ קָרָאתָ:

במוצאי שבת כאהינו ותתן לנו אומר

ותודיענו מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת אֱמֶת וְטוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדוּשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל בֵּין קְדוּשַּׁת שַׁבָּת לִקְדוּשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי ו מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הִקְדַּשְׁתָּ וְהִבְדַּלְתָּ וְהִקְדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדוּשָּׁתֶךָ:

ותתן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (השבת הזה ואת יום) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אלהינו וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבוֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ

קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד לחיים לרחמים ולרצון ביום חג הסוכות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו וחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום כאשר רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים תרפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ב ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו לשמך הגדול באמת כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב באי הטוב שמך ולך נאה להודות :

שלום

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ועד כי אתה
הוא אל מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך
אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ו
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים
עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו לרצון ו
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה שלום במרומיו
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
אמן :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב מ
משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב אמן : יהא שמיה רבא מ
מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמיה דקודשא בריך הוא : לעילא מכל ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ו
ואמרו אמן : תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא
מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה מחילה וסליחה וכפרה ורפואה שלימה וגאולה לנו ולכל ישראל אמן
עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

כאשר בשבת יאמר

כי אשמרה

שבת אל ישמרני אות היא לעולמי עד בינו וביני : אסור
מצא חפץ לעשות דרכים וגם לדבר בו דברי מלכים
דברי סחורה או דברי צרכים אהגה בתורת אל ותחכמני

אות היא

בו אמצא תמיד נח לנפשי הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי ככה בכל ששי יכפול מזוני

אות היא

רשם אל בדת היום חוק אל סגניו בו לערוך לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבוניו אסור לבד מיום כפור עוני

אות היא

היום מכובד הוא יום תענוגים לחם ויין טוב בשר ודגים
מתאבלים בו הם אחור נסוגים כי יום שמחות הוא וישמחני

אות היא

מחל מלאכה בו סופו להכרית על כן אכבס בו לבי כבורית
אתפללה אל אל ערבית ושחרית מוסף וגם מנחה הוא יענני

אות היא

כי אשמרה שבת אל ישמרני אות היא לעולמי עד בינו וביני

אות היא לעולמי עד בינו וביני :

אמר

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים ו
מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי
ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען
בית יי אלהינו אבקשה טוב לך וראה בנים לבניך שלום על
ישראל שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יי עוז לעמו
יתן יי יברך את עמו בשלום :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייכון וביומכון ובחיי דכל בית ישראל בעגל ובזמן קריב אמן : יהא שמיה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא : לעילא מכל ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן : על ישראל
ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון דיתבין דעסקין באוריתא קדישא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא לנא
ולהון חנא וחסדא ורחמי מן קדם אלה שמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ומחילה
וסליחה וכפרה ורפואה שלימה וגאולה לנו ולכל ישראל אמן עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועשה ברוך
עושה בראשית ברוך גוזר ומקיים ברוך
מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר
טוב ליראיו ברוך אל חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל המלך אב הרחמן
הגדול והקדוש מהולל בפה עמו משובח ומפואר בלשון כל
חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחיו
ובזמיריו נהודך נגדלך נשבחך נפארך נרוממך ונמליכך ו
ונקדישך ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים
משובח ומפואר שמו עדי עד ברוך אתה יי מלך
מהולל בתושבחות :

מזמור שיר ליום השבת : **טוב** להודות ליי
ולזמר לשמך עליון : להגיד בבקר
חסדך ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון ב
בכנור : כי שמחתני יי בפעלך במעשה ידיך ארנן : מה גדלו

מעשיך

מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע וכסיל
לא יבין את זאת : בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי
און להשמדם עדי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הנה איביך
יי כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און : ותרם כראם
קרני בלותי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה : ש
שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יי צורי
ולא עולתה בו :

יי מלך גאות לבש יי עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט
נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים מקולות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יי עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה
קדש יי לאורך ימים :

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי שם יי מבורך
מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהולל
שם יי : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : יי שמך לעולם
יי זכרך לדור ודור : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ישמחו השמים ותגל ארץ ויאמרו בגוים יי מלך :
יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : יי מלך עולם ועד אבדו
גוים מארצו : יי הפיר עצת גויים הניא מחשבות עמים :
רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום : עצת יי לעולם
תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : כי הוא אמר ויהי הוא צוה
ויעמוד : כי בחר יי בציון אוה למושב לו : כי יעקב בחר לו
יה ישראל לסגולתו : כי לא יטוש יי את עמו ונחלתו לא יעזוב
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראינו : אשרי יושבי

ביתך

6

ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם
שייי אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום
יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודור: סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את
ידיך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת:
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

הללויה הללי נפשי את יי אהללה יי בחיי אזמרה
לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בבן
אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא
אבדו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלהיו
עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השומר אמת
לעולם: עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יי מתיר
אסורים: יי פוקח עורים יי זוקף כפופים: יי אוהב צדיקים

יי

יי שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות :
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים ־ נאוה תהלה
בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס :
הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה מספר ל
לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אדונינו ורב כח לתבונתו
אין מספר : מעודד ענוים יי משפיל רשעים עדי ארץ : ענו
ליי בתודה זמרו לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה
לבני עורב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי
האיש ירצה : רוצה יי את יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי
ירושלים את יי הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברך
בניך בקרבך : השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך :
השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנותן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר : משליך קרחו כפיתים לפני קרתו מי יעמוד
ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל
ידעום הללויה :

הללויה הללו את יי מן השמים הללו במרומים :
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו :
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמש ו
וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים והמים
אשר מעל השמים : יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו :
ויעמידם לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור : הללו את יי מן
הארץ תנינים וכל תהומות : אש וברד שלג וקיטור רוח סערה
עושה דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : החיה
וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי ארץ וכל לאומים שרים
וכל

וכל שופטי ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים :
יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו
הללויה :

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים :
ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם
יהללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו : כי רוצה יי בעמו
יפאר ענוים בישועה : יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאומים : לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא
לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתוף
ומחול הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה
הללויה : כהתיה

ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך יי מציון שוכן
ירושלים הללויה : ברוך יי אלהים אלהי ישראל
עושה נפלאות גדולות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה
יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם לך יי
הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך
לגדל

לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה
וּתְהִלָּה׃ אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים׃

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם וּמָצָאתָ אֶת
לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחִתִּי הָאֱמוֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם
אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף וַתִּתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל
עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם
עַזִּים׃

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ
בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרוֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ יְיָ
אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ
יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף
תְּהוֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלוֹת כְּמוֹ אָבֶן יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי

בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב וּבְרוֹב
גְּאוֹנְךָ תַּהֲרוֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרוֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד
נוֹזְלִים קָפְאוּ תְהוֹמוֹת בְּלֶב יָם : אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדּוֹף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים מִי
כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה פֶלֶא נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה
קָדְשֶׁךָ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי
פְּלָשֶׁת אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב
יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמוֹגוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן תִּפּוֹל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדוֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן
עַד יַעֲבוֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבוֹר עַם זוּ קָנִיתָ
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ יְיָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ יְיָ
יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ
הַמְּלוּכָה וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד :

כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה יְעִידוּן יַגִּידוּן כֻּלָּם
כְּאֶחָד יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילָךְ וְכָל מֵבִין יְסוֹדָם יְסַפְּרוּ גָּדְלָךְ
וְהֵם יַכִּירוּ כִּי הַכֹּל שֶׁלָּךְ יְיָ רוֹעִי יָחִיד וּמְיוּחָד :

יְעִידוּן

לְבָבוֹת בְּחָשְׁבָם עוֹלָם בְּנוּי נִמְצָא כָּל יֵשׁ בִּלְתְּךָ שֵׁנִי

כמספר

בְמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מָנוּי   כֻּלָּם נִתְּנוּ מֵרוֹעֶה אֶחָד :

יעידון

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לָךְ סִימָן   צָפוֹן וּמִזְרָח מַעֲרָב וְתֵימָן
שַׁחַק וְתֵבֵל לָךְ עֵד נֶאֱמָן   מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד :

יעידון

הַכֹּל מִמְּךָ נִזְכָּר זָכוֹר   אַתָּה תַּעֲמוֹד וְהֵם יֹאבֵדוּ
אָבוֹר לָכֵן כָּל יְצוּר לְךָ יִתֵּן כָּבוֹד   לְמֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף הֲלוֹא
אַב אֶחָד : יעידון

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד :

רשות

לְךָ שַׁדַּי אֻומָּתְךָ מְחַכָּה   בְּגָלוּתָהּ וְדִמְעָתָהּ מְפַכָּה
יְבוֹאוּנָה רַחֲמֶיךָ וְהָשֵׁב שְׁבוּתָהּ   וְהָיָה לָהּ צֵל וְסוּכָּה :

אחר

יְסוֹד הַכֹּל וְהוּא בַּכֹּל   בְּאֵין כֹּל וּבוֹ הַכֹּל וְרָם עַל כֹּל
עֶלְיוֹן בְּחֶמְלָתְךָ תְּנָה סוּכּוֹ בְּשָׁלוֹם   וְהָקֵם אֶת מְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן :

אחר

יָשׁוּב לְאָחוֹר צֵל נָטָה   בְּעוֹד יוֹמָם לְאוֹר וּלְגַלּוֹת סְתוּם
אֲשֶׁר עִמָּם הָאֵל אֲשֶׁר הִגְלָם יִפְקוֹד לְהַעֲלוֹתָם   כֵּן יַעֲשֶׂה
נוֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם :

מחרך

אוֹדֶה לַשֵּׁם בְּאַפִּי נְשָׁמָה רָמָּה   כִּי שַׁחֲרִי לְמוֹרָא עֲלִילָה
אֶתְעַדְּנָה בְּעֶדְנוֹ וְגִילָה כִּי חוֹדְשָׁה   עֲלֵי כָל אֲכִילָה רָמָה :

כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלהי:

אלהי נשמה

נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבוא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ומושל בכל הבריות חי וקיים לעד בא״י המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

בא״י אמ״ה פוקח עורים בא״י אמ״ה מתיר אסורים
בא״י אמ״ה זוקף כפופים בא״י אמ״ה מלביש ערומים
בא״י אמ״ה רוקע הארץ על המים בא״י אמ״ה המכין מצעדי גבר
בא״י אמ״ה שעשה לי כל צרכי בא״י אמ״ה אוזר ישר׳ בגבורה
בא״י אמ״ה עוטר ישר׳ בתפארה בא״י אמ״ה שעשני יהודי
בא״י אמ״ה שלא עשני עבד בא״י אמ״ה שלא עשני אשה
בא״י אמ״ה המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך ו ותדביקני במצותיך ואל תביאני לידי חטא ולא לידי עברה ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ותרחיקני מיצר הרע ותדביקני ביצר הטוב ותנני לחן לחסד לרחמים בעיניך ובעיני כל רואי

וגומלני

וגומלני חסדים טובים בא״י גומל חסדים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע מיצר הרע מחבר רע משכן רע ומפגע רע מעין הרע ומלשון הרע מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית ומדינה של גיהנם: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה: והערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו ואצאצאנו וצאצאי צאצאינו עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה בא״י המלמד תורה לעמו ישראל: בא״י אמ״ה אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו בא״י נותן התורה: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר אליך:

ושמו מקור תבונה ולמה אצמא : מידי חיות ועד כה לנכי
ייטיבו ויצפנני בסכה במה אקדמנו ודרכו רמה על
כל ואין בידי מאומה :

הבל ושוא יקר הגויה מה אחמדה בארץ נשיה
אראה זכות בקשת רמיה רמה וימי אנוש כצל על אדמה :

אחר

אל חי בקרבי בשמו ירנן לבי מילי בדרכי
כי נעלה על ערכי ושמו בחשכי נרי ואל סיכי
אתנשא בו עד כי גלגלי מסבי דעתו תשוה דהבי :

אחר לנועם יה שכינתך

צורי משגבי אהודנו בעודי בו שמח לבי ויגל כבודי
פועל בזממו הוא לבדו אחד כי מהיות עמו כל שני נכחד
עצמי מעצמו עם רוחי יחד השוכן בקרבי
מכין מצעדי שם נשמתו בי ויסך בעדי :

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות המהולל בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויי ער לא ינום ולא יישן ה
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים ולך לבדך
אנחנו מודים :

נשמת יושבים כאבים בשכבם ובקומם בצל שדי
יתלוננן חכו חזון עד שוב אל מקומם
וסכה תהיה לצל יומם :

נשמת ורוח שומרים חקים נעימים תחת כנפיך
תחסה כמאז פקודתם בימים קדומים
בסוכות תשבו שבעת ימים :

נשמת סומכים בשמך הם ובניהם בצל שדי יתלוננן
ברוב חסדיך יהיו עליהם
סוככים בכנפיהם :

נשמת פוצח את רנה בנעים חכו תחת כנפיך תחסה
ועזרה לצרה שואל ולמלכו
כי יצפנני בסוכו :

נשמת השמחים בסוכה שבעת ימים בעוז אל חי
וקיים תשמחך הם ובניהם גזעם ופרים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים :

ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות
כאילות : אין אנו מספיקין להודות לך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלף אלף
אלפי אלפים ורוב רובי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות
שעשית עם אבותינו ועמנו מלפנים ממצרים גאלתנו יי׳
אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו
מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים רבים ו
דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך יי׳ אלהינו ולא עזבונו חסדיך
אנא אל תטשנו יי׳ אלהינו ואל תשכחנו לנצח על כן
איברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו והלשון

אשר

אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויקדישו ויפארו
וירוממו ויעריצו וימליכו את שמך מלכנו כי כל פה לך יודה
וכל לשון לך תשבח וכל עין לך תצפה וכל ברך לך תכרע
וכל קומה לפניך לך לבדך תשתחוה וכל הלבבות ייראוך
וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר שנאמר כל עצמותי
תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו
מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערוך לך האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ נהללך
ונשבחך ונברך את שם קדשך כאמור לדוד ברכי נפשי את
יי וכל קרבי את שם קדשו האל בתעצומות עוזך הגדול
בכבוד שמך הגבור לנצח עדי עד והנורא בחילי נוראותיך
המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש
שמו שועת עניים אתה תשמע וזעקת הדל תאזין
תקשיב ותושיע וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה
תהלה :

בפי	ישרים	תת	ר	ומם
ובדברי	צדיקים	תת	ב	רך
ובלשון	חסידים	תת	ק	דש
ובקרב	קדושים	תת	ה	לל

במקהלות ורבבות עמך בית ישראל ברנה
יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור
ברנה שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר ולברך לעלה
ולקלס על כל דברי שירות ותושבחות דוד בן ישי עבדך
משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך
הגדול

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה
נֶצַח · גְּבוּרָה גְּדוּלָּה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָּׁה וּמַלְכוּת · ב
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אַתָּה אֵל · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהוּלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרֵא הַנְּשָׁמוֹת רִבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ חַי הָעוֹלָמִים :

קדיש

דַּלִּים וְכַבִּירִים בְּצִלּוֹ יֶחֱסוּ עַל כָּל יְצִיר חַסְדוֹ וְאִם בּוֹ מַעֲלוֹ
הִנֵּה כְּפִי כֹחִי אֲסַפֵּר מַעֲשָׂיו כִּי לִי מְאֹד רַב וּמַעְלָה
גָּדְלוֹ :

אחר

בְּרוּם גַּלְגַּל סוֹבֵב עֲלֵי מַעְגַּל שִׁמְךָ יָגֵל נוֹרָא מְאֹד נִדְגַּל
יְהִי חֵקֶר אֶל כָּל יְצִיר נִמְצָא וְאֵין חֵקֶר קֵץ הוֹדְךָ יִמָּצֵא
וְכָל בֹּקֶר מִשְׁפָּט לָאוֹר יֵצֵא וְלֹא יֶחְדַּל לָעַד וְלֹא יֶחְדַּל
אֲבָל יִגְדַּל שִׁמְךָ וְיִתְגַּדַּל :

ברכו

מֶלֶךְ אֲשֶׁר רָם גֵּאוּתוֹ סוֹתוֹ אֲבָרֵךְ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ :

אחר

לָאֵל כָּל חַי בְּיָדוֹ יְחוּ כָּל חַי בְּעוֹדוֹ יְבוֹרַךְ אֵל
וְהוֹדוֹ וּבָרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה · בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב אמן : יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא : לעילא מכל ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְבוֹרָךְ

בָּרוּךְ יי הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא ח
חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל : הַכֹּל
יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיי : הַכֹּל
יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי
מִזְרָח : וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה
מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ : וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת
רַחֲמִים : הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ
יי כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשׁוּבָּח וְהַמְפוֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵין עֲרוֹךְ לְךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ
וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ : אֵין עֲרוֹךְ אֵלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין ז
זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת
הַמָּשִׁיחַ וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים :
אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ בְּפִי הַנְּשָׁמָה
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ :
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה : זְכוּת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ : טוֹבִים מְאוֹרוֹת
שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן
בהם

לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ
נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם
עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם : פְּאֵר וְכָבוֹד יִתְּנוּ לִשְׁמוֹ צָהֳלָה
וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר רָאָה וְהִתְקִין
צוּרַת הַלְּבָנָה : שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם תִּפְאֶרֶת
וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ תִּפְאֶרֶת
עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת זֶה שִׁיר שֶׁבַח
שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ
לָאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר
כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ :

שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת : תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ
סֶלָה : תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו
כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד קוֹל בְּדִבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם · כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים
כֻּלָּם גִּבּוֹרִים כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה
רְצוֹן קוֹנֵיהֶם · וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמְרוֹמְמִין
וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא · וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל
מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ · בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם

כאחד

באיכה קדוש

כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי׳ צְבָאוֹת מְלוֹא
כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ
כְּבוֹד יי׳ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת
יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ
צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ טוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית
כָּאָמוּר לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהִתְקִין
מְאוֹרוֹת לְשַׂמֵּחַ עוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יי׳ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יי׳ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה
וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָךְ וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְרַחֲמֵנוּ
אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ
וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ בֶּאֱמֶת נִקְרָא עָלֵינוּ
וּבַעֲבוּר שִׁמְךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
תָּרִים קַרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּךָ בָטַחְנוּ אַל וְלֹא
נֵבוֹשׁ וּבְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל חָסִינוּ לֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל עַד עוֹלְמֵי
עַד כִּי אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ אַתָּה וְרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל
יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּמֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ תּוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל
פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ

מלכנו

מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֵד וּלְאַהֲבָה
אֶת שִׁמְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ ו
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ וּכְתַבְתָּם עַל
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה
אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי ה
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי

בגדיהם

בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה
לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם
אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדושים לאלהיכם אני יי אלהיכם : אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם
אמת :

יי אלהיכם אמת

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו
נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת ודבריו חיים קיימים
נאמנים ונחמדים לעד לעולם ולעולמי עולמים מושך חסד
ליודעיו וצדקתו לישרי לב : על אבותינו ועלינו על בנינו
ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים
ועל האחרונים דבר טוב וקיים לעולם ועד באמת ובאמונה
חוק ולא יעבור אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו יוצרנו צור
ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך אין אלהים עוזר
זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
לבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם
מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי
איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו אמת
אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים

אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו
מלך גואל ומושיע · אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית
עבדים פדיתנו · כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת וים סוף
להם בקעת וזדים טבעת ויבשה עשית וידידים עברו ים ויכסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר · על זאת שבחו אהובים
ורוממו לאל ונתנו ידידים זמירות שירות ותושבחות ברכות
והודאות למלך אל חי וקיים · רם ונשא גדול ונורא משפיל
גאים מגביה שפלים עד מרום · מוציא אסירים פודה ענוים
ועוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו · תהלה
לאל עליון ברוך הוא לעולם משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כלם · מי כמוכה באלים יי מי כמוכה
נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא · שירה חדשה שבחו
גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו · ענו
ואמרו יי ימלוך לעולם ועד · ונאמר גואלנו יי צבאות שמו
קדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל :

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה

יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב · האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען ו

שמו

שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן ו
אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע ו
(מוריד הטל) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ב
ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים מתיר אסורים ו
ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים :

נקדישך ונעריצך מלכנו כסוד שיח שרפי
קדש המקדישים את שמך בקדש וכן
כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלוא כל הארץ כבודו : אז בקול רעש גדול
אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעומת שרפים לעומתם
יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומך מלכנו תופיע
ותמלוך עלינו בהדרך כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון
בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון תתגדל ותתקדש בתוך
ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים · ועינינו תראינה
מלכותך כדבר האמור בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך :
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש
ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו
קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג הסוכות הזה זמן ו
שמחתנו (חג שמיני עצרת הזה וזמן שמחתנו) באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת

ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר
קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ו
לחסד לחיים ולרחמים ולרצון ביום חג הסוכות הזה (חג שמיני עצרת הזה)
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים · בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו וחמול ורחם עלינו ו
ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
כאשר רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה
וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ו
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה
והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו בך
כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש (השבת)
ישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה
ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים תחפוץ
בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך
ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד · צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך · על נסיך נפלאותיך
וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא

כלו

כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך
על כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו ל
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו לשמך
הגדול באמת כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל ה
הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

אלהינו

ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושיך כאמור יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך
ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ועד כי
אתה הוא אל מלך אדון כל השלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל
שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ו
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל ר
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה
שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

אופן

אל נערץ בסוד גלגלו וקדושיו בידו שם
אותות שמו על רגלו ברוך שם כבודו :

אחר

יכספו אישים לאישים קוראים   לך ברום עולם נגדך
כורעים ומשתחוים   ואם כסאך נעלם   ועת צבא שחק
בעת מתנשאים   נושאים קולם   נעלה על כל לאומים
כברוש   על חציר גריש   כי בסוד   צבאות קדושים ארת
קדוש יעקב יקדיש :

מאורה

קויתי בצלך   לשבת שלישית   עיר שלם זבולך
לבנותה ולשית   בה כסא ומלך   שם מלך בראשית
אז כאור החמה   יהי אור הלבנה :

אחרת

חסדך תמיד יראה   עלי צללים
אחסה בך צור העושה   אורים גדולים :

אחרת

יזכרו פלאיך צבא מרום   על גלילי זבול   סובבים חוג
בפאתי דרום   הולכים על גבול   גם ארמה בצדקתך
תרום   לעשות כל יבול   יום ליום נוראות ימין נאור
ספרו לדור ודור   מלאכותם מלאכתך לגמור   חוק
ולא יעבור   מעקשים תשובבם משור   ומחשכים לאור

אהבת

אחרי עושי   אלף ואלף ארחו   אך שמו נסי
אתחזרה ברוב כוחו   הוא מנת כוסי   כי העמיד גדוד
רוחו   אהבת דגלו   עלי וכל יקר כלו :

אחרת

בקשו כל משנאי　　את לבבי ליאש　　יגעו בי מקנאי
יגעו בי בדי אש　　דברו לי נביאי　　כי מלוכה אחדש
יש יי בקרבי　　וחסדיו באזני　　אהבתו כסוכה
צל עלי יד ימיני :

אחרת

הטבת חסדך בתי　　האחרון מן הראשון
הלכך במישור אתי　　בין עול נביות ורישון
קומי לכי רעיתי　　לך אזכרה אהבתי
וחסי בצל קורתי　　ורנני כי באתי לגני :

זולת

אמת אבאר הלכות סוכה　　וכהלכותיה ישנים אגדד
בין יבינו בעלי משנה　　ואיש את רעהו יחדד
גבהי הלכות לולב　　בעמדי היום אעודד　　ועמק סוכות
אמדד :

דעו חקותיה　　הלא לישראל לתעודה　　הלא נשים ועבדים
פטורים מן העבודה　　ורק מצוה זו　　הבחורה והחמודה
מצות אנשים מלומדה :

זקוק דתותיה　　מתורת כתב הוא מכוסה　　חקוק הוא בתורה
שבעל פה　　מפי רם ומתנשא　　טעה כל מין באמרו　　עשות
זאת לא אנסה כי לא פורש מה יעשה :

ישראל הסומך על דברי חכמים　　סוכה בעשותו כי אם
הגביהה מעשרים אמה　　פסולה לישיבתו　　להפחיתה
מעשרה טפחים　　קטנה בריצותו
נכריה עבודתו :

מעשה סוכה מגדולי קרקע הנקצרות והנזמרות נקיים
מלקבל טומאה לחוור ולברות סוף סוף צריכת היות
לה וכשורות שתי כתפות חוברות :

עשות לה בשלישית פתח בכבוד לבוא אליה פרוש מדת
רחבה שבעה טפחים לכל גבוליה צבי נוי לנאותה
במיני מגדים היות הוד עליה כחתן יכהן פאר וככלה תעדה
כליה :

קול אם לא התנה בפרות בה בתלותו רשות אין לו לאכול
עד עבור מצותו שית בה כלי שרת אינו ראשי אבל זאת
תהיה פעולתו ערוך השלחן צפה הצפית אכל ושתה
תנאי סוכה להיות סמוך לארבעת גבוליה יהיו מרובין
מחמת צלליה :

צל אילן או גפן לא תעשה תחתיו כי אם נחבטו חביליה
ונכרת המשא אשר עליה :

חייב הנהנה מעצי סוכה וצריכה שבעת ימים רצופים
קבע תהיה ישיבתה ולברך עליה בכל עתים חולפים
ורשאי לצאת ממנה בהיות גשמים מטיפים כזרם
מים כבירים שוטפים :

ילידי איתנים מארם נהרים צלי אפרוש עליכם
ואולך צריכם אחורים חוק גלותכם אם נשלם
אלף ומאה וחמשים ושירים לשנה הבאה בירושלים :
תביט בענינו אלהי עולם תקשיב שיח עמך ופלולם
תביאם ששים לגבולם מקטנם ועד גדולם
כי עזרת אבותינו אתה הוא מעולם :

לנטילת לולב

לקראת אב המונים עופי כדרור מעבדות יגונים

יקרא לך דרור לקחי גן עדנים רקחי מר דרור
קומי ואורי עץ עושה פרי דת ודין ועצות
ורדי יערי :

אחר

ליחד בלב אחד אל אחד לפניו
אעלה בתמר אוחזה בסנסיניו :

אחר

רוממו עם יחידו אל ועלזו בביתו
איש בלולב ואגדו והדס בעבותו הוא יי לבדו
ואנחנו עדתו זה כחותם על לבי כענק על גרוני
זה צרי וארוכה זה בעת צר ששוני :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

להלל

רחום בך אתגברה מתי בקריה חוברה אחוג וכסך
אעברה מתי בהר המור אגמור הלל ושיר מזמור :

אחר

ישעך תשלח אל עם גולה יורד פלא תוך
בור כלא במקום קרבנו לך יעלה שיר מזמור הלל
הגדול לגמור :

לשבת

לענג יום מנוחה בהשקט ובבטחה
ולחוג ולשמחה ולאהוב הגרים ותפדה פטר חמור
והשבת תשמור וההלל תגמור בימים נספרים :

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו ו
במצותיו וצונו לגמור את ההלל :

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי :
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי : רם על כל גוים
יי על השמים כבודו : מי כיי אלהינו המגביהי לשבת :
המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל ו
מאשפות ירים אביון : להושיבי עם נדיבים עם נדיבי
עמו : מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז : היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה
וינוס הירדן יסוב לאחור : ההרים רקדו כאלים גבעות
כבני צאן : מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור :
ההרים תרקדו כאלים גבעות כבני צאן : מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב : ההופכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים :

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ו
ועל אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עצביהם
כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא
יריחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
בגרונם : כמהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם :
בית ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו
ביי עזרם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי
עזרם ומגנם הוא :

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל : יברך
את בית אהרן יברך יראי יי הקטנים עם
הגדולים : יוסף יי עליכם ועל בניכם : ברוכים
אתם ליי עושה שמים וארץ : השמים שמים ליי והארץ
נתן לבני אדם : לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה :
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא : אפפוני ח
חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם יי
אקרא אנא יי מלטה נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם :
שומר פתאים יי דלותי ולי יהושיע : שובי נפשי למנוחייכי
כי יי גמל עלייכי : כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי : אתהלך לפני יי בארצות החיים :
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי
כל האדם כוזב :

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות
אשא ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם
נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני יי המותה לחסידיו : אנא
יי כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי : לך
אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם נגדה
נא לכל עמו : בחצרות בית יי בתוככי
ירושלים הללויה :

הללו את יי כל גוים שבחו כל האומים : כי
גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

הודו ליי כי טוב כל״ח יאמר נא ישראל כל״ח
יאמרו נא בית אהרן כל״ח יאמרו נא יראי יי כל״ח

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : יי לא אירא
מה

מה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא   אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא   אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יְהַלְלוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיקַדִּישׁוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ הוֹד וְהָדָר יִתְּנוּ לְזֵכֶר מַלְכוּתֶךָ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל בא״י מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ויאמר קדיש תתקבל:

מזמור כ״ז

לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד
בקרוב עלי מרעים לאכול את בשרי צרי
ואויבי לי המה כשלו ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא
יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח : אחת
שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי
לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו : כי יצפנני בסכה ביום
רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום
ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליי : שמע יי קולי אקרא חנני וענני : לך
אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש : אל תסתר פניך
ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני : הורני
יי דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי : אל תתנני בנפש
צרי כי קמו עדי שקר ויפח חמס : לולי האמנתי לראות
בטוב יי בארץ חיים : קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יי :

להוצאת התורה

פשעו ואשמתו ולעם סגולתו
יעביר בחמלתו יסד באברתו

אחר

אל תבטחו יותר באלוף זמן בדאי
טוב לחסות סתר עליון בצל שדי :

פסוקים

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן :

אומר

אומר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו : באברתו יסך
לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו : כי שמש ומגן
יי אלהים חן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים :
אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה : יי אהבתי
מעון ביתך ומקום משכן כבודך : מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון : אשרי תמימי דרך ההולכים
בתורת יי : שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו : צדיק
כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה : אור זרוע לצדיק ולישרי
לב שמחה : עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים
יהיו : ועתה

פרשת היום

וידבר יי אל משה לאמר : שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום ה
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי : ושור או שה אותו
ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו זבח תודה ליי
לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד
בקר אני יי : ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יי : ולא
תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מ
מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם ל
לאלהים אני יי : וידבר יי אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יי אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מ
מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי בכל מושבתיכם :
אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם :
בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח

ליי

ליי׳ : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליי׳ שבעת
ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליי׳ שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו : וידבר יי׳ אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם
אל הכהן : והניף את העומר לפני יי׳ לרצונכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן : ועשיתם ביום הניפכם את העומר
כבש תמים בן שנתו לעולה ליי׳ : ומנחתו שני עשרונים סולת
בלולה בשמן אשה ליי׳ ריח נ״ס ניחח ונסכה יין רביעית ההין :
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם :
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם
את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה : עד
ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליי׳ : ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים
שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי׳ : והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילים שנים יהיו עולה ליי׳ ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח
ליי׳ : ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים : והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה
לפני יי׳ על שני כבשים קדש יהיו ליי׳ לכהן : וקראתם בעצם
היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם : ובקצרכם
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני יי׳ אלהיכם :

וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
קדש : כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה
ליי : וידבר יי אל משה לאמר : אך בעשור
לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליי : וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
עליכם לפני יי אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל
מושבותיכם : שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם :
וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
הסוכות שבעת ימים ליי : ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה ליי
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליי
עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו : אלה מועדי יי
אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליי עלה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו : מלבד שבתת יי ומלבד
מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר
תתנו ליי : אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו את חג יי שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם
לפני יי אלהיכם שבעת ימים : וחגתם אתו חג ליי שבעת

יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ
אוֹתוֹ: בַּסּוּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל
יֵשְׁבוּ בַּסּוּכּוֹת: לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם כִּי בַסּוּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

פ׳ מפטיר

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם
חַג לַייָ שִׁבְעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִים יִהְיוּ: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד לִשְׁנֵי הָאֵילִם: וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

הפטרה

הִנֵּה יוֹם בָּא לַייָ וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ: וְאָסַפְתִּי אֶת
כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַיִם לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר
וְנָשַׁסּוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשָּׁכַבְנָה וְיָצָא חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה וְיֶתֶר
הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן הָעִיר: וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם כְּיוֹם
הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב: וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מֵחֶצְיוֹ מִזְרָחָה
וָיָמָּה גֵּיא גְּדוֹלָה מְאֹד וּמָשׁ חֲצִי הָהָר צָפוֹנָה וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה:
וְנַסְתֶּם גֵּיא הָרַי כִּי יַגִּיעַ גֵּיא הָרִים אֶל אָצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם
מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי עֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבָא יְיָ אֱלֹהַי וְכָל קְדוֹשִׁים

עמד : והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון :
והיה יום אחד הוא יודע ליי לא יום ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור : והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם
חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף
יהיה : והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד : יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון
נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום
שער הראשון עד שער הפנים ממגדל חננאל עד יקבי
המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים
לבטח : וזאת תהיה המגפה אשר יגוף יי את כל העמים
אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עומד על רגליו
ועיניו תמקנה בחוריהן ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום
ההוא תהיה מהומת יי רבה בהם והחזיקו ביד רעהו ועלתה
בידו על יד רעהו : וגם יהודה תלחם בישראל ואסף חיל
הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרוב מאד : וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה במגפה הזאת : והיה כל הנותר מכל
הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יי צבאות ולחוג את חג הסוכות : והיה אשר לא
יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות
למלך יי צבאות ולא יהיה עליהם הגשם : ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה
אשר יגוף יי את כל הגוים אשר לא יעלו לחוג את חג
הסוכות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות : ביום ההוא יהיה על
מסילות הסוס קדש ליי והיה הסירות בבית יי במזרקים
לפני המזבח : והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדש
ליי

לַיְיָ צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל הַזּוֹבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא
יִהְיֶה עוֹד כְנַעֲנִי בְּבֵית יְיָ צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא׃

תפלת מוסף

בָּרוּךְ אַתָּה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
קונה

קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך
אתה יי׳ מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל (משיב הרוח ומוריד הגשם)
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נ
נופלים רופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי׳
מחיה המתים :

כתר יתנו לך יי׳ אלהינו מלאכים המוני מעלה
עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם
קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי׳ צבאות מלוא כל
הארץ כבודו : כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים ב
באימה וביראה איה מקום כבודו להעריצו : לעומתם
ברוך יאמרו ברוך כבוד יי׳ ממקומו : ממקומו יבט ברחמיו
לעמו המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים ב
באהבה אומרים שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד : אחד
הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו ויושיענו
ויגאלנו ברחמיו שנית ויטענו בארץ זבת חלב ודבש וישמיענו
לעיני כל חי : הן גאלתי אתכם אחרית כראשית כי אתם
עמי ואני אלהיכם להיות לכם לאלהים אני יי׳ אלהיכם :
אלהים אל עליון השוכן ברום חביון צפה והבט לעם דל
ואביון וקומם גיא חזיון והשב שכינתך ומלכותך לציון :
ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש
ברוך

ברוך אתה יי האל הקדוש ׃

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ו
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו
קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה את (יום השבת הזה) ואת יום
חג הסוכות הזה זמן שמחתנו (חג שמיני עצרת הזה זמן שמחתנו) באהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים ׃

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצנו
ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולין
לעלות ולראות ולהשתחות לפניך בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך השמם ברחמיך הרבים ותבנהו ו
מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו
מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלהינו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן
את מוסף (יום השבת הזה) ואת יום חג הסוכות הזה (חג שמיני עצרת הזה)
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון ו
רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן
מקדשך על מכונו והראנו בבניינו ושמחנו בתקונו והשב
שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבדתם ולויים לשירם ולזמרם

והשב ישראל לנויהם · ושם נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך שלוש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את
פני יי ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך
אשר נתן לך :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ו
ולשלום לשמחה כאשר רצית ואמרת
לברכנו כן תברכנו סלה : וקדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו ו
לעבדך באמת ובאמונה והנחילנו יי אלהינו בשמחה
ובששון מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל
והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון מהרה
ויעבדוך בניך בירושלים ואתה ברחמים תחפוץ
בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך
ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך נפלאותיך ו
וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי
לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך : על כלם יתברך ויתרומם תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד : וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו לשמך
הגדול

הגדול סלה באמת כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך ה
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור יברכך
יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל ואני
אברכם :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ועד כי אתה הוא
אל מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי ו
בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי לרעה
מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה שלום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

להוצאת התורה להושענות

אלהים מה טובו מחנות מגרשיך ולי מה יקרו בתי מקדשיך
בם חמדתי לישב היות ממקודשיך ואוסיף להביט אל היכל
קדשך :

פסוקים

ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך
אוסיף להביט אל היכל קדשך : אתה סתר לי מצר תצרני

רני

רני פלט תסובבני סלה : על אלהים ישעי וכבודי צור עוזי
מחסי באלהים : מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי את
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל :

ומוליכין הס"ת ונתנו למסיים :

הושענה למענך אלהינו למענך בוראינו
הושענא למענך גואלנו למענך דורשנו
הושענא למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך :

הושענא

אל נערץ בסוד קדושים רבה · ברך אום מיחדת ברוח
נדיבה · גזע שלשת אבות סגולה חשובה
דלויה משבעים בנועם אהבה · היום חמשה עשר פתחיך
סובבה · וגומרה תקיעה וכפור בפלול ותשובה
זוכרת היום זכות הוריה לשגבה · חוכה ישעך בכל מקומות
מושבה · טוטפת יחודך דגול מרבבה · יום זה
תוצא גזרתה לטובה · כונן חתימתה היום כאגרת הכתובה
לבלתי היות תוחלתה נכזבה · מלא משאלה
והקשב ניבה · נפוצותיה תקבץ ממזרחה וממערבה
שגבה בבשורות ישועה קרובה · עדיך השיבה ולנותה
תשובבה · פלאיך תשורר עדה חשובה · צהולה
שמחה בשמחת בית השואבה · קריאתה תחשוב כ
כמנחה ערבה · רנה תמלא קריתך החרבה · שוטניה
תשביר העמוקה והרחבה · תראינה עיניה וישמח לבה
יושב קדם כיום ישיבה · ועד רחמיך לקהלה
חשובה · סובבת היום סביבות תיבה · פקות תהלתך ו

רחם חניטיה · בלולב ואתרוג והדס וערבה · בפלס נצבה
יחיד השוכן על גלגלי מרכבה · ומלאו פני תבל תנובה
חפות שבע תקומם סביבה · ציון תקומם בחיל וצבא
חמודים יחוגו חג הסוכות · קשוטות בענן אש ונוגה להבה
בחבה · זקפם וזכם לחיי העולם הבא :

הושענא

אנא הושיעה נא

אנא אל אחד ושמו אחד · ומי ישיבנו והוא באחד · קרא שמים וארץ · ויעמדו כאחד · הושיענו בחגיגת יום אחד :

אנא זכור ירש ארץ והיה אחד · הכין למורדים לב אחד · לקרא כלם בשם יי׳ ולעבדו שכם אחד · הושיענו בחגיגת יום אחד :

אנא זכור בן יחיד היה לפני אב אחד · שניהם בנסיון הלכו כאחד · נתת כופר תחתיו איל אחד · הושיענו בחגיגת יום אחד :

אנא זכור מוסיף חלק שכם אחד · קוה להפליט ה המחנה האחד · אסף בניו לקבל מלכות שמים פה אחד · הושיענו בחגיגת יום אחד :

אנא המשמיענו שתים בקולו בדבור אחד · המנחילנו תורה אחת ומשפט אחד · ומי כעמך ישראל גוי אחד · הושיענו בחגיגת יום אחד :

אנא אל אחרון וראשון · אוזן נצורים כאישון · בצעקי הושענא בלחשון · היום יום ראשון · והושיעה נא :

אנא

הושענא יום א

אָנָּא גְּדַע בְּנֵי דִּישׁוֹן גְּאַל מְיַחֲדָךְ בְּלַחֲשׁוֹן וּנְטֵה לָנוּ שָׁלוֹם כְּמֵי פִּישׁוֹן כְּהַיוֹ יוֹם רִאשׁוֹן
וְהוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא :

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְרוּאֵי הַיְאוֹר בְּשִׁמְךָ הַנָּאוֹר וְתַבְדִּיק מָאוֹר לַעֲלוּמִים כְּאִישׁוֹן וְגַם עַתָּה
כְּמוֹ כֵן אֵל שַׁחַק שׁוֹכֵן פְּדוּת עַמְּךָ הָכֵן כְּהַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ סֶגֶל דֶּגֶל מוּל דֶּגֶל וְרֹאשׁ מוֹעֲדֵי רֶגֶל דְּשֵׁנַת דִּישׁוֹן פְּדוּיֵי אָבִיב
נְקוּבֵי עַם חָבִיב סוֹכְבֵי דָּת סָבִיב כְּהַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן
וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם :

פזמון

טָהוֹר יוֹסִיף יָדוֹ לְהוֹשִׁיעַ בְּנֵי יְחִידוֹ
וְלַעֲנִי צַר מוֹרְדוֹ וְרוּם וְנִשָּׂא הוֹדוֹ
קְרוּבִים לְכִסֵּא כְּבוֹדוֹ :

וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד :

שלום

שלום

יָה צֵאתִי וּבוֹאִי יִשְׁמוֹר   כָּל עוֹד סוֹב גְּלִילִי
וִיצַו מִמְּרוֹמוֹ לֵאמֹר   שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי :

אחר

בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר שְׁמִי אֵשׁ אַזְכִּיר לְמוֹלְךָ   יְהִי שָׁלוֹם
כְּחֵילְךָ   יְשׁוּעָה רַעְיָתִי אֲצַוֶּה לְךָ וְאֶפְדְּךָ   וְתִהְיֶה לִי עֲדָתִי
וְאֶהְיֶה לְךָ לְבַדְּךָ   אֲשִׁיבְךָ אֶל נָוָתִי
וּבְשִׂמְחוֹת אֲחַדֶּךָ וְאַלְבִּישֶׁךָ פְּאֵר
שְׁבִיתֵךְ וַעֲגִילֵךְ   בְּטוֹב לִבֵּךְ
וְגִילֵךְ :

ואומר קדיש תתקבל

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יי הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

תפלת מנחה

למנצח על הגיתית לבני קרח מזמור : מה ידידות
משכנותיך יי צבאות : נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי : גם צפור מצאה
בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך יי צבאות
מלכי ואלהי : [גם צפור מצאה בית ודרור קן] אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם
עוברי בעמק הבכא מעיין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה :
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : יי אלהים צבאות
שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים
והבט פני משיחך : כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי ו
הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן יי
יי אלהים חן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים :
יי צבאות אשרי אדם בוטח בך :

וידבר יי אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת
אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי
תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד :
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית
רביעית ההין : עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח
אשה ליי : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך
נסך שכר ליי : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליי :

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת ה
הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר צוית

אותם על יד משה נביאך ככתוב בתורתך ויאמר יי אל משה קח
לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה
ועשית אותה קטורת רוקח מעשה קטורת ממולח טהור קדש : רוקח
ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדות באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר
עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה : ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יי לדורותיכם :

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות וששים ושמונה כמנין ימות החמה ושלשה מנים היו בה יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים בה מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושבולת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה : קושט שנים עשר קליפה שלושה קנמון תשעה בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק מלח סדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא רבי נתן הבבלי אומר אף כיפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף בורית כרשינא למה היא באה כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין למה היא באה כדי לשרות בו את הצפורן מפני שהיא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים

קַדְמוֹנִיּוֹת :

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה : אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו : תְּהִלָּה
לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד בְּכָל
יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר : דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה : וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ : חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד : טוֹב יְיָ לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם ו
גְבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם
בְּעִתּוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צַדִּיק יְיָ
בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת : רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ ו
לְעוֹלָם וָעֶד : וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ וַאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ ו
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ '

בשמיה '

בשמיה מרומא עילאה בית שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה :

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו ונטלתני רוחא ושמעית בתראי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתיה יי ימלוך לעולם ועד יי מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם ברוך יי יום יום יעמוס לנו האל ישועתנו סלה יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי העולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו לאהבתו וליראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודך יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי :

ויאמר חצי קדיש ועמידה כמו שכתוב בליל ראשונה ואחר כך יאמר קדיש שלם

רשות ליום שני

לְשׁוֹבֵב נְוַת בַּיִת

אֲסוֹבֵב פְּנֵי חֲסָדַי וְתָשׁוּב נְוָיוֹת חֵן לְעַרְשִׁי וּמַרְבַדַּי
יְחִידָה כְּבַר נִרְצֵית וְאַהֲבַת נְעוּרַיִךְ אָעִירָךְ וְאַזְכִּירָךְ
בְּרִית יַעֲקֹב עֲבָדַי :

אחר

יָהּ יִהְיֶה לְעַם הוֹמֶה בְּגָלוּתוֹ · סֻכָּה וּמַחֲסֶה וּמִסְתּוֹר
בְּצָרָתוֹ · וּמָעוֹז בְּצוּקָתוֹ · יָאִיר כִּיפְעָתוֹ · וּמְאוֹר תְּשׁוּעָתוֹ
יָשִׂים תְּהִלָּתוֹ :

אחר

יוֹמָם וָלַיְלָה יְלָדֵי אִישׁ תָּמִים · יוֹשֶׁר אִמְרָתְךָ עַל
לִבָּם שַׂמִים · וּבְמִקְדַּשׁ קֹדֶשׁ הוֹדְךָ יַבִּיעוּ · וּבְעָנָן סֻכָּה וּבְצִלָּהּ
הוֹמִים · חוֹסֵן זֵכֶר חַגֵּזֶה אֶל זֶה יַעֲנוּ בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת
יָמִים :

אחר

אֱלֹהֵי תְּהִלּוֹת עַל כָּל תְּהִלּוֹת אֲרוֹמְמֶךָּ
וְהַכֹּל בְּיָדְךָ · וּבַמָּה אֲקַדֶּמְךָ · הֲלֹא אַתָּה בְּרָאתָנוּ ·
וְעַל חַסְדְּךָ אֶחְיֶה · וְאֵיךְ לֹא אֲסוֹבֵב · עַל דְּלָתֶיךָ וַאֲרַחֲמֶךָּ
מְהוּלָּל בְּלִי קִצָּה תְּנָה עוֹז לְעַבְדֶּךָ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ :

מחרך

נערוך זמירים ונהלל שם אלהים בשירים
יעלה ארוכה צורי לבת גואלה מחכה תגיל נרת
יושבה בסוכה הן תאוית בת גלות סתרים אל תהללה
בפרי הדרים :

אחר

לעם מיישר דרכו באמונתו
ויהי בשלם סכה ומעונתו ראש לכל בית יוסף
היטיב לך רחשו ובחר הסתופף ולכוף כאגמון בראשו
ולבו ישסף ומכל חלבו את מקדשו ומאויב יכו במצוקתו
האר את חשכו ותיקר נשמתו :

אחר

במה אקדמה אלי במה אכף לגואלי
מיד שאול ביום קום נגדי חטאי ומעלי
הנעלם ולא מיני עד נודע ונחקר
לזמן ולא למקום נועד אך על גבול יקר
לו מעלות כחפצו מסעד למו וכל יקר
בו מעמד לגז ונשמה מרפה לכל חולי
בשמי שמו וזכרו נרדי שירי וצהלי :

ויאמר נשמת כל חי

נשמת ידידים מקוים כוס תנחומים תיחדך
יחיד צוה אומר לעולמים בסוכות תשבו
שבעת ימים :

נשמת ורוח איומה פרות מיחלת תיעדך
ותיק ביום תקום למלאות משאלת את סוכת
דויד הנופלת :

נשמת סוחחים פארך במילים ישרים תשגבך

סַגִּיא כֹּחַ בְּעָמְדָם בְּמִינִים יְקָרִים · פְּרִי עֵץ הָדָר וְכַפּוֹרֶת תְּמָרִים :

נִשְׁמַת פְּדוּיֵי פִּתְאוֹם מֵחִילֵי קֵץ מַרְגּוֹעִי תְּפָאֵרְךָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל אוֹרִי וְיִשְׁעִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי :

נִשְׁמַת פְּזוּרִים יָרוּצוּ בָּאֲרָצוֹת שָׁבִים תַּקְדִּישְׁךָ קָדוֹשׁ הַמַּשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים וְדָכְיָם אוֹמְרִים וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם :

אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

לְקַדִּישׁ

מַה יִּתְרוֹן לִשְׁמִי בְּנוֹדְךָ וּמַה יִּשְׁכּוֹן
אֲחוֹתִי אֶל מְקוֹמִי תְּשׁוּבִי וְיִכּוֹן כִּסְאִי וַהֲדוֹמִי
וּבְתוֹכֵךְ אֶשְׁכּוֹן וּכְסוּכֵךְ סֻכִּי מְסִיבִּי בִּמְסִיבֵּךְ
בַּת נְדִיב חַכִּי אֶל צוּר מִשְׂגַּבֵּךְ וִיגַדֵּל שְׁמִי כִּי
גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ :

אַחֵר

רַבּוּ חֲסָדֶיךָ עָלַי נֶפֶשׁ תְּהַלֵּלְךָ בְּשִׂיחָה
כִּי סָעֲדוּ בָהּ נְחָלַי חָשְׁקָה וְתִתְעַנֵּג יְרֵחָה
שַׁחַר לְבֵיתְךָ יַעֲלֶה הוֹדוּ בְּפִי יְכַלֶּה וְכֹחָהּ
שִׁמְךָ תְּהַלֵּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ לְעַד שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא

אַחֵר

יִסְרוּנִי רַעְיוֹנַי בַּחֲזוֹת צִבְאוֹת הֲמוֹנַי
מִגְּבוּל מֵחֵקֶר נְבוֹנַי גָּדְלוּ מַעֲשֵׂה יְיָ :

לְבָרְכוּ

שֵׁם כְּבוֹד שׁוֹכֵן מְעוֹנַי בָּרְכוּ זֶרַע בְּרוּכֵי
יְיָ :

אוֹפָן

מַחֲנוֹת עֶלְיוֹנִים כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים :

אחר

אחר

שַׂרְפֵי רוּם לְאֵל עוֹלָם קָדוֹשׁ לַעֲנוֹת אֲצִים
כֻּלָּם סוֹגְרִים כֻּלָּם מַקְדִּישִׁין וּמַעֲרִיצִין

אחר

מָאוֹר שִׁמְשִׁי הֱיֵה לְעַמִּי מָגֵן
וּבְסוֹד מַקְדִּישִׁין תְּחַבֵּה וְסוּכָּה תִּהְיֶה :

מאורה

מָנוֹס בְּשִׁבְיִי שַׁדַּי נַפְשִׁי לְצוּרֵךְ
סוּכָּה וּמָגֵן גּוֹאֲלִי אֵל מַאֲסַרֵךְ יִצְפּוֹן בְּסוּכָּה פּוֹעֲלִי
גֶּוֶךְ דְּבִירֵךְ עַד צוּר בְּרֶגֶל תְּדַלֵּח אוֹיְבִי וּמוֹנִי
אוֹרִים גְּדוֹלִים תִּשְׁלַח לְהַנְחֵנִי :

אחרת

זַרְחֵךְ יִנָּשֵׂא נִשָּׂא וְשָׁפֵל
קוּמִי וְאוֹרִי כִּי הֵן עֲרָפֶל עַל כָּל לְאוּמִים
כִּסָּה וְאוֹפֶל שַׁלְטוּ וּמַלְכוּ אוֹתָם כְּאוֹרֵךְ
גָּלוּת וְהָלְכוּ גּוֹיִם לְאוֹרֵךְ :

אהבה

שֶׁבֶת בְּצִלּוֹ אֶחְמוֹד וְלֹא אַשִׁי
אִישִׁי וְדִגְלוֹ שֶׁאֲהֲבָה נַפְשִׁי

אחרת

מִן הַהֲדַס עַל הֲדַסָּה נָשְׁבָה
רוּחַ אֲהָבִים עָלַי אַהֲבָה

אחרת

קֵץ יִשְׁעִי רוֹאִי עוֹרַרְתִּי אוֹהֲבִי וְחֶפְצוֹ
עֵינַיִךְ שְׂאִי בּוֹ גוֹאֲלִי וְנִקְבְּצוּ מִכָּל אִי וָאִי
אֵל צִיּוֹן כְּבָרָק יְנוֹצְצוּ אֶעֱזוֹב אוֹהֲבִי וּגְמוּל אֵשׁ לְהָבִי
צְפַנְתִּי לְאוֹיְבִי וְאֶצְפְּנָה יֵשׁ לְהַנְחִיל אוֹהֲבִי :

לנטילת

לנטילת לולב

שלחן הכינותי ומנחה השיבותי
הדסי וששוני ובשמי עלי נרדי

אחר

קבל תחנונים קדמתי לדבר אליך רבות
רצתי בפרי שפתי ונסתם עיני מבכות
שמחתי אך בהגשת ארבע צמחים לזכות
ועלי עץ עבות לעשות סוכות :
דלותי ונקלותי בבור שאון נזנחתי
שבעתי חרפה ואני עליך בטחתי
הכינותי סכה ופרי עץ הדר לקחתי
לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי :

לשבת

ויום זכרון תרועה ויום כפור תועה
וסוכה בארבעה צמחים נבחרים ערבים בסמדר
ועץ עבות נהדר ופרי עץ הדר וכפות תמרים :

להלל

כמה במאסרי עוזך לך אשמור
הומה בכנורי לעריך לך מזמור נלאה לשון שירי
מהללך לגמור :

אחר

בורא כליש מלוא ומוציא יקר מזולל
סוד אלהותו וגבורותו וגבורתו מי ימלל
נורא תהלות וגדולות מרומות וערך מסתולל
כי מיחל שמו להלל
יוכל לגמור ההלל :

ואומרין ההלל כמו שנכתב ביום ראשון

מזמור כו

לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְיָ כִּי אֲנִי בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיְיָ בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃ בְּחָנֵנִי יְיָ וְנַסֵּנִי צְרוֹפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְיָ׃ לַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל תֶּאֱסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃

להוצאת התורה

יְיָ הִשְׁפַּלְתִּי מְשַׂנְאַי	וְסוּכּוֹת לְרָאשִׁי

יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי	יְיָ אָצְתִּי לְהִסְתּוֹפֵף

בְּבָתֵּי מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ	יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ׃

פסוקים

יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ אֱלֹהִים יְיָ עֹז יְשׁוּעָתִי סַכּוֹתָה לְרָאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב לַהוֹלְכִים בְּתָמִים׃

אחר

בחמלתך תנה סוכו בשלם והקם את מעונתו
בציון :

ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון ייי אהבתי
מעון ביתך וכו׳

ומוליך שני ספרים וקורא הפרשה כיום ראשון וגם המפטיר כיום ראשון

ההפטרה יום ב׳

ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח
האיתנים בחג הוא החדש השביעי :
ויבואו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון : ויעלו
את ארון ייי ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל
ויעלו אותם הכהנים והלוים : והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו אתו לפני ארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרוב : ויבאו הכהנים את ארון ברית ייי אל מקומו
אל דביר הבית אל דביר הבית אל קדשים אל תחת כנפי ו קדש
הכרובים : כי הכרובים פורשי כנפים אל מקום הארון ויסוכו
הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה : ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה : אין בארון רק שני לוחות האבנים
אשר הניח שם משה בחורב אשר כרת ייי עם בני ישראל ו
בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית ייי ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
הענן כי מלא כבוד ייי את בית ייי : אז אמר שלמה ייי לשכון אמר בערפל
בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך : ויסוב המלך את עולמים
פניו ויברך את כל ישראל וכל קהל ישראל עומד : ויאמר קהל

ברוך יי אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא
לאמר : מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל מארץ מצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם
ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עם לבב דוד אבי
לבנות בית לשם יי אלהי ישראל : ויאמר יי אל דוד אבי יען
אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם
לבבך : רק אתה לא תבנה את הבית כי אם היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי : ויקם יי את דברו ואקום תחת אבי אשר דבר
ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יי ואבנה הבית לשם יי
אלהי ישראל : ואשים שם מקום לארון אשר שם ברית יי
אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אותם מארץ
מצרים :

יניחון הס"ת ויאמר מוסף ככתוב ביום ראשון של סוכות ואחר כך יאמר זה הפזמון עם הס"ת בידו

להוצאת התורה להושענות

בשרפי קדש באהבה סובבים בכס דר מעוני
וגלגל זכול בחדוה לחזות בנועם יי
כן בלולב וערבה תוך מקהל אמוני
אשיר ואסובבה את מזבחך יי :

פסוקים

ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך : אני אל אלהים
אקרא ויי יושיעני : ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו
תמיד יגדל יי אוהבי תשועתך : כי אתה עם עני תושיע ועינים
רמות תשפיל : הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם :

אחר

גואלנו מעולם · בצדקתך הואל · וברך את עמך
רחמיך שואל · כגודל חסדיך · שארית ישראל

פסוקים

הושע יי את עמך ישראל את שארית ישראל : ישישו וכו׳

ומוליך ס״ת ונותנו למסיים :

הושענא למענך אלהינו למענך בוראנו :

הושענא למענך גואלנו למענך דורשנו :

הושענא למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך :

הושענא

אאמיר אמיץ עוטה אור וגאוה במופי ארוממנו בהגיון
מחוה · גאות אוזר ותהלוכו ענוה דגול דרוש נא אסירת
התקוה · הכלואה ממסגר ומסלולה נעוה ויושבת חפויה
כל היום דוה · זדים זרוה ושמוח לזעוה חללו נזרה והקדירו
זיוה · טרפוה אהלי יתת ועלוה יון ופרס עם אדום נלורה
כל זאת סובלת ואליך מקוה לחיה למורטים נתנה ולמכים
גוה · מכל צד סבבוה מצוק והוה נשארה להוטה בצרבת
מכוה · סגיא כח סובל חטא ומעוה עקור עטיני עוצית ו
העדינה והרוה · פתחה חשוף ותגלה ערוה צמתה תעדה
ותהי לדאבה · רצוצים תוחלת ותקוה שדי תן למו חשק
ומאוה · תלביש ישעך בת ציון הנאוה זוכרת פלאך כורעת
ומשתחוה · קוממיות תוליכנה באהבה
ואחוה הושענא :

אנא

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא אֵל אֶחָד וּמְבַיֵּישׁ אוֹמְרִים שְׁנַיִם בַּחֲצִי הַשֵּׁם בָּרָא עוֹלָמוֹ בְּאוֹתִיּוֹת שְׁנַיִם יָצַר הַכֹּל בַּעֲבוּר אָדָם וְעֶזְרוֹ שְׁנַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁנַיִם:

אָנָּא זְכוֹר אָב בָּנָה בְּבֵית אֵל מִזְבְּחוֹת שְׁנַיִם בְּנִסָּיוֹן הָלַךְ עִם נְעָרָיו שְׁנַיִם וּקְרָאתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם פְּעָמִים שְׁנַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁנַיִם:

אָנָּא זְכוֹר הַכְּמִיר רַחֲמֵי אָב בַּאֲמִירוֹת שְׁנַיִם חֲנָנְתּוֹ בְּגוֹיִם שְׁנַיִם וּלְאוּמִים שְׁנַיִם וַיְבָרֵךְ הֱוֵי גְבִיר פְּעָמִים שְׁנַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁנַיִם:

אָנָּא זְכוֹר הָיָה צָעִיר וְנָחַל פִּי שְׁנַיִם וַעֲשָׂה מַטְעַמִּים גְּדָיִים שְׁנַיִם עָבַר בְּמַקְלוֹ וְהָיָה לְמַחֲנוֹת שְׁנַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁנַיִם:

אָנָּא הַמּוֹשִׁיעֵנוּ עַל יְדֵי רוֹעִים שְׁנַיִם הַמַּנְחִילֵנוּ עֲשֶׂרֶת דִּבְּרוֹת עַל לוּחוֹת שְׁנַיִם הַמַּאֲזִין וּמֵעִיד בָּנוּ עֵדִים שְׁנַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁנַיִם:

אָנָּא יוֹצְרֵי דוֹרְשֵׁנִי וְכִימֵי עוֹלָם חַפְּשֵׂנִי וּמֵרֵי הוֹדְךָ תַּלְבִּישֵׁנִי בְּהַקִּיפֵי נְסוּכָה בַּשֵּׁנִי וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא סוֹב וְהַכְפִּישֵׁנִי וּמִמֵּי מְצוּלָה הַמְשֵׁנִי פְּנֵה אֵלַי וְאַל תְּבִישֵׁנִי בְּסוּכְּבֵי תּוֹרָתְךָ בַּשֵּׁנִי וְהוֹשִׁיעָה נָּא

נָא אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא :

אֲנִי וָהוּא הוֹשִׁיעָה נָּא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְגִיעֵי נֶשֶׁם וּמוּכֵּי גֵו וָגֶשֶׁם וַיֶּאְשְׁמוּ אָשָׁם אֲצִים לְנַתְּשֵׁנִי יוֹרְעֵי פְלוּל סוֹחֲחֵי מְלוּל לְסַלְסְלָךְ בְּהִלּוּל כְּהַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי כֵּן הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ יוֹצְאֵי חִנָּם בְּמוֹפֵת וּבְנֵס וְשַׁחַת אוֹנֵס חוֹשֵׁק לְכַבְּשֵׁנִי שְׂרִידֵי עֲדָתְךָ סוֹבְבֵי אַפִּרְיָתֶךָ פּוֹצְחֵי תְּעוּדָתֶךָ כְּהַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי כֵּן הוֹשִׁיעָה נָא :

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם :

פזמון

מִי תָּמִים יָעִיר לְבָבוֹ מִי אֲמָרִים נַפְשׁוֹ תְּשִׁיבוֹ מִי בָרָא אֵלֶּה :

מִי הַיּוֹם יְקַבֵּל נִיבוֹ מִי יָחוֹן וּבֵין כַּנְפֵי כְרוּבָיו יִהְיוּ דְבָרֵי אֵלֶּה :

וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים אֵין עוֹד :

לֹא לָנוּ רַק לְשִׁמְךָ לִפְדוּתֵינוּ צוּר הוֹאֵל
שָׁלוֹם
וּפְרוֹס סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

אחר

אחר

בּוֹקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי גּוֹאֲלִי חַי מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם
נָא אֵל חַי תְּבַשֵּׂר נָא שׁוּבוּ עַמִּי וְאַחַי לְאָהֳלֵיכֶם
וַאֲמַרְתֶּם כָּל חַי לָךְ לְשָׁלוֹם כְּאִישׁ אֲשֶׁר
אִמּוֹ אֲהֵבוֹ :

ואומר קדיש שלם וברכו

פרשת יום שלישי

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ ו
וְנִסְכֵּיהֶם : וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :

פסוקים להוצאת התורה

עזרנו אלהי ישענו הושיענו כחסדך : ויבואוני חסדיך יי
תשועתך כאמרתך : כי יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלכנו
הוא יושיענו :

הושענא למענך אלהינו למענך בוראנו

הושענא למענך גואלנו למענך דורשנו

הושענא למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך :

הושענא

אמיץ אום עגומה יושבת ברכות מאה בכל יום נובבת
געות אלהותך בכפלס נצבת דובבת יחודך וזכרך משגבת
הוגה בכל יום תחנה נערבת וימים שבעה דתך סובבת
זדים חטפוה השכיבוה למעצבת טרפוה חרבוה ברשפי
שלהבת יחודך בכל יום אינה עוזבת כומהת לישעך
ונושאת על אורבת לפעולת מנחתך עתים קוצבת מרום
מותח מרומים לשבת נופף עקב זאת זרוע מחצבת
סחף זדים לועטי שפן וארנבת עלימו תרומם ניני צור ומקבת
פורים בימין נבכי ים מחרבת צמתה תחלץ ממוקד ו
שלהבת קוממיות תוליכנה לארץ נושבת רוממותך אז
תרון ברוח מיושבת שממה תשאה מארץ נושבת תכלה
פליטיה בגחלי צרבת יחיד הנאדר על גלילי מרכבת
ועד רחמיך לסגולה מחטבת שיחה יערב כתשורת תקרובת
פרותה ממעונים העלה במחשבת לתפלה היום תהי אזנך
קשבת : הושענא

אנא הושיעה נא

אַנָא הָאֵל הַנִּקְדָּשׁ בִּקְדוּשּׁוֹת שְׁלשָׁה בָּרָא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל וּבְשִׁשִּׁי לוֹ שְׁלשָׁה וּבַשְּׁבִיעִי שְׁלשָׁה הוֹשַׁעְנָא :

אַנָא זְכוֹר אָב מָצָא מַלְאָכִים שְׁלשָׁה וַיְמַהֵר לְהַסְעִידָם סְאִין שְׁלשָׁה וְהָלְכוּ אִתּוֹ בַּעֲלֵי בְּרִית שְׁלשָׁה הוֹשַׁעְנָא :

אַנָא זְכוֹר הוּכַן לַעֲקֵידָה לְיָמִים שְׁלשָׁה כָּרַת בְּרִית עִם מְרֵעֵהוּ וְשַׂר צְבָאוֹ שְׁלשָׁה בִּזְכוּתוֹ נָחֲלוּ בָנָיו כְּתָרִים שְׁלשָׁה הוֹשַׁעְנָא :

אַנָא זְכוֹר חָזָה בְּסוּלָם אֶחָד בְּעוֹלִים שְׁלשָׁה וַיְפַצֵּל בְּרְהָטִים פְּצָלוֹת שְׁלשָׁה וַיְשַׁלַּח בָּנָיו לְצוֹעַן פְּעָמִים שְׁלשָׁה הוֹשַׁעְנָא :

אַנָא הַגּוֹאֲלֵנוּ עַל יְדֵי אַחִים שְׁלשָׁה הַשָּׂם בָּנוּ מַעֲלוֹת כֹּהֲנִים לְוִיִּים וְיִשְׂרְאֵלִים שְׁלשָׁה הַמַּנְחִילֵנוּ תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים שְׁלשָׁה הוֹשַׁעְנָא :

אַנָא יַסֵּר יְסוֹדוֹת מִקְדָּשִׁי לַעֲרוֹב בּוֹ נִיחוֹחִי וְאִשִּׁי וְהַזְרִיחַ נוֹגַהּ שִׁמְשִׁי כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי כֵּן הוֹשִׁיעָה נָא :

אָנָא הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְדִידִים מִכַּף מַעֲבִידִים וְהִצְמַתְּ זֵדִים כַּעֲלוֹת לְךָ רַחְשִׁי סְגוּלָה מְיוּשֶׁרֶת

אשר

יום שלישי

אֲשֶׁר לָךְ שׁוֹבֶרֶת פּוֹצַחַת עֲטֶרֶת כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי
וְהוֹשִׁיעָה נָּא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְפֵה נוֹף מְמַכְלָא מוֹף וַתְּאַנֵּף אֲנוֹף
עַד צֵאת חָפְשִׁי שְׂרִידֵי הָעֵדֶר
מְאַדִּירִים אַדִּיר פּוֹצְחִים לְךָ הוֹד וְהָדָר כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי
וְהוֹשִׁיעָה נָּא׃

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם ׃ וְנֶאֱמַר וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים אֶל יי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃

פרשה יום רביעי

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט ׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ ׃ וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם ׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד

חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה :

פסוקים להוצאת התורה
להושענות

הושע יי את עמך את שארית ישראל
ישראל נושע ביי תשועת עולמים : שירו ליי כל הארץ
בשרו מיום אל יום ישועתו :

ימוליך סת' ואחר כך יאמר

הושענא למענך גואלנו למענך בוראנו

הושענא למענך אלהינו למענך דורשנו

הושענא למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך :

הושענא

את עוז אלהים במו פי אתנה במפצה פי ארוממנו במיטב
מענה גבוהים נוטה וארץ חוג בונה דרש נא בטובך י
יוצאי סנה המעונים והלחוצים תחת יד מענה וענוים
וכלוים יחד מוגה ומונה זכים נהרגו עליך יום ותחת קונה
חטפו חלימו במהלום משונה טבח עורבים לאלפים למו
וצאנה ידידך נפזרו אנא ואנה כלם נדדו כאשר ינודד
הקונה לקחו בעונם כפלים ובושת משנה מרום אל
תאבד פליטת המקנה נחץ לגאלם מיד ער ושונא סבב
עניך ואת יגונם תפנה עריך תשיבם אל שוכני סנה
פינות נוך תיסד ובקרבם תחנה ציון תכונן ותפליא מבנה
קרבן תחפוץ ועולה וכליל תדשנה רם חיש נא ולשמך תקנא

שֵׁבֶל אָהֳלֵי אֱדוֹם וּמִשְׁכְּנוֹת דְּדָנֶה תְּבַעֵר מְנַתֶּךָ הַסֶּמֶל הַמַּקְנֶה תְּבַעֵר הַטּוּמְאָה וְהַשִּׁקּוּץ תְּפַנֶּה תְּקַבֵּץ פְּזוּרִים מֵחֲמַת וּמְכַלֶּנָה תְּקַבֵּל רַחֲשָׁם וְשֵׁנִית אוֹתָם תִּקְנֶה תְּשַׁעֵה תְּפִלָּתָם כִּקְטוֹרֶת קָנֶה תּוֹתֶרֶת עֲנָיֶיךָ בְּשִׁמְךָ יְיָ תְּפַנֶּה הוֹשַׁעְנָא :

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא הַשֵּׁם בְּכִסְאוֹ אַרְבַּע וּפָנֵיהֶם אַרְבָּעָה הַיּוֹצֵר בְּעוֹלָמוֹ יְסוֹדוֹת אַרְבָּעָה הַמַּצִּיב פְּנוֹרַת אַרְבָּעָה בִּתְקוּפוֹת אַרְבָּעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים אַרְבָּעָה :

אָנָּא זָכוֹר הָעִיר מִמִּזְרָח כְּאוֹר לְיָמִים אַרְבָּעָה רָדַף וַיֵּחָלֵק לַיְלָה עַל מְלָכִים אַרְבָּעָה בְּשַׂרְתּוֹ בְּשׁוּב זַרְעוֹ לְדוֹרוֹת אַרְבָּעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים אַרְבָּעָה :

אָנָּא בֶּן הוּגַשׁ עַל קַרְנוֹת אַרְבָּעָה וְחָפַר בִּפְלֶשֶׁת בְּאֵרוֹת אַרְבָּעָה וַיַּעְתֵּק לְחֶבְרוֹן קִרְיַת אַרְבָּעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים אַרְבָּעָה :

אָנָּא זָכוֹר תָּם נֶעֱזַר בְּאִמָּהוֹת אַרְבָּעָה חֵן לְהִנָּצֵל מִשְׁפָּטִים אַרְבָּעָה כִּתְפִלָּתוֹ כִּלְכֵּלַת נִינָיו בִּדְבָרִים אַרְבָּעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים אַרְבָּעָה :

אָנָּא הַמּוֹלִיכֵנוּ בְּמִדְבָּר דְּגָלִים אַרְבָּעָה לְמַלְאוֹתֵינוּ בְּחֹשֶׁן טוּרִים אַרְבָּעָה הַמְצַוֵּנוּ לְהַלְלוֹ בְּחַג בְּמִינִים אַרְבָּעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים אַרְבָּעָה :

אנא יערב לך שועי בלולבי בנענעי ונחץ נא ישעי היום ביום רביעי והושיעה נא :

אנא סוב והרגיעי וכונן ארחי ורבעי פעלי שעה בהשתעשעי היום ביום רביעי והושיעה נא :

אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת יקיר משור מקרקר קיר ותך ותעקיר שוקק שקועי וגם עתה חלץ אלוץ ממאלץ ורוה לב תעלץ סוחחים ביום רביעי כן הושיעה נא :

כהושעת שורק מכף שורק שיניו חורק לקבץ את גזעי פתע פתאום נאמת נאום להשביתו מלאום פוצחים ביום רביעי כן הושיעה נא :

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם ונאמר ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי׳ קרובים אל יי׳ אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי׳ הוא האלהים אין עוד :

פרשת יום חמשי

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים׃ מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט׃ ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה׃ וביום החמשי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים׃ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה׃

להוצאת התורה להושענות

הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו׃ לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃

הושענא למענך גואלנו למענך בוראנו

הושענא למענך גואלנו למענך דורשנו

הושענא למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך

הושענא

אהובת נועד באבות משלשת ברוח נדיבה פניך מבקשת
גדלך מספרת והלולך רוחשת דלתיך שוקדת עדיך לגשת
הלא היא המתעדת עולמך לרשת וכתרומה מעסה משבעים
מופרשת זרים איך צרוה במכורת ירשת חשבו
לכלותה באימה ומגעשת טמנו לפעמיה דורסי מוקשת

יערימו

יערימו בכל יום מזמה ועשת כהדיות מתבן כמו מרמן
מדוששת להוטה שכולה חרדות לובשת מפה תלאה
ומפה מצוק נותשת נותרה נכאה כאשה מפורשת סובל
במעוז קו רום ויבשת עד מתי תטשנה בכלימה ובושת
פנה נא והבט כי מחליה נואשת צרי העלה לה תעלה
ותתחבושת קנאה עטה נא ונקם תלבושת קמיה להדוך
במדוכת מכתשת רצץ עוצית אשר כים נגרשת רוגשת
ציון לנו למורשת שית שלחם למזמר ושלטם למחרשת
תהפוך למחזור ימין רומי קשת יעוזו בעוזך מנעימי ארשת
וינחלו ארץ ומלואה קריה ומגרשת שית ברזל קרניה ו
ופרסותיה נחושת פוצחים לפצח כנפל אשת בהרונך
יספו שרידי צור ופלשת ראה יראו קנאת אום מקודשת
יחיד השוכן במחנה נדרשת צרק איומה פניך דורשת
חוק מצותך איננה נוטשת קוראה הלל ומזמור שיר לוחצת
חוגגת שבעה ושוקטת ונופשת זכרון פלאך בכל יום מפרשת
קבל תחנתה כמנחת מרחשת תזהיר תארה כנגהי ובדשת :
הושענא

אנא הושיעה נא

אנא המיחד לכבודו שמו חמשה הקונה בעולמו ו
קנינים חמשה הזוכר בבריותיו גבורים חמשה
הושיענו בחגיגת ימים
חמשה :

אנא זכור אב כרת בבתרים חמשה והשיב כבוש
למלכים חמשה וחנן על הפיכת ערים חמשה
הושיענו בחגיגת ימים
חמשה :

אָנָּא זְכוֹר נֶעֱקַד בְּהַר שְׁעָרִים חֲמִשָּׁה יָרַשׁ מֵהוֹרוֹ בְּרָכוֹת חֲמִשָּׁה וְהִשְׁלִים נֶפֶשׁ נְקוּבָה שֵׁמוֹת חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים חֲמִשָּׁה :

אָנָּא זְכוֹר תָּם נַעֲשׂוּ לוֹ נִסִּים חֲמִשָּׁה וַיַּצֵּב מִבָּנָיו אַחִים שְׁלֹשָׁה וְשֵׁת לְנָזִיר חֲמַחֲלִיף חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים חֲמִשָּׁה :

אָנָּא הַמַּנְחִילֵנוּ דָּת סְפָרִים חֲמִשָּׁה הַמַּשְׁמִיעֵנוּ דִּבְּרוֹתָיו בְּקוֹלוֹת חֲמִשָּׁה הַכְּתוּבִים עַל הַלּוּחוֹת חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים חֲמִשָּׁה :

אָנָּא יוֹצְרִי וּקְדוֹשִׁי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי הָקֵל נָא כְּלוֹ וְשָׁרְשִׁי מֵעַל מְהַלְלִים בְּיוֹם חֲמִישִׁי וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

אָנָּא סְחֵה מוֹקְשִׁי וְאַל תִּזְכּוֹר עָנְשִׁי פְּנֵה אֱלֵי דוֹרְשִׁי הַיּוֹם בְּיוֹם חֲמִישִׁי וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְקוּשֵׁי מִלְּבֵן וּבְחוֹשׁ מִתֶּבֶן דַּשְׁשֶׁת דּוֹשְׁשֵׁי סִפּוּרֵי עֶשֶׂר יָצְאוּ מֵאוֹסֵר מְהַלְלִים בְּיוֹם חֲמִישִׁי כֵּן הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְשׁוּרוּן וִישׁוֹרְרוּן לְךָ מֵרִים רֹאשִׁי שִׂפְתֵי רְנָנוֹת פָּצוּ לְךָ נְגִינוֹת כְּהַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי

כן הושיעה נא :

אני והו הושיעה נא

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם
ונאמר ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל
יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישרא׳
דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי
הוא האלהים אין עוד :

פרשת יום ששי

וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר
חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה : וביום
הששי פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ו
מנחתה ונסכה :

להוצאת התורה להושענות

אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה : אך קרוב ליראיו
ישעו לשכון כבוד בארצנו : ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים
ברוב חסדך ענני באמת ישעך :

הוֹשַׁעְנָא לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ

הוֹשַׁעְנָא לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ

הוֹשַׁעְנָא לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ

הוֹשַׁעְנָא

יי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים · בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וְחוֹקֵר
קְרָבִים · גּוֹרֵר וּמֵרִים וּמַתְלִיג שְׂגוּבִים

דְּרֹשׁ נָא שֶׂה בְּלָעוּהָ זְאֵבִים · הוּסַר מִרְעִיהָ וְרִבְצֵיהָ חֳרָבִים
וּפַסּוּ מוֹשְׁכֶיהָ בַּעֲבוֹתוֹת אֲהָבִים · זְרוּיָה לְכָל רוּחַ וַתְּהִי לִשְׁסָבִים
חֲלָלוּהָ גּוֹזְזֶיהָ בְּתַעַר הַגַּלָּבִים · טוֹרְפִים כִּתְרוּחַ וְנֶאֱלָמָה מֵאִין
נִיבִים · יָרְדוּ דִמְעוֹתֶיהָ מֵהָעִיר כְּאֵבִים · כַּר תְּלוּת כִּנּוֹרֶיהָ עַל
עֲרָבִים · מָתַי תְּרוֹמְמֶנָּה לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים · נֶגְדְּךָ
מְיַחֶלֶת וְשׁוֹפֶכֶת דִּמְעָה כְּעָבִים · שַׂגִּיא כֹּחַ נוֹתֵן יָרֵחַ לְאוֹר
עֲרָבִים · עוֹרְרָה זְרוֹעֲךָ הַמַּחְצֶבֶת רְהָבִים · פְּדוּת לְגָלוּת כְּאָז
בְּאֶרֶץ לְהָבִים · צוּר זְכוֹר נָא כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים · קוֹל הַשְׁמִיעַ
הַחוֹצֵב רִשְׁפֵּי שַׁלְהָבִים · רַחֵם יי שַׁעֲרֵי בַת רַבִּים · שַׁדַּי
שׁוֹבֵב שְׁבִים בְּצִיּוֹן שְׁרוּבִים · תַּקְשִׁיב רִנָּתָם כְּמַקְטֵר חֲלָבִים

הוֹשַׁעְנָא

אָנָא הוֹשִׁיעָה נָא

אָנָא הַבּוֹרֵא עוֹלָמוֹ בְּיָמִים שִׁשָּׁה הַבּוֹנֶה שֵׁשׁ צְלָעוֹת
לַצְּדָדִים שִׁשָּׁה הַיּוֹצֵר שְׂרָפִים בְּכַנְפֵיהֶם שִׁשָּׁה
שִׁשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים
שִׁשָּׁה :

אנא זכור אב זנח תועבות ששה אחרי זקוניו ו
הוליד בנים לששה ששה נטע אשל וברך
בקץ שנים ששה הושיענו בחגיגת ימים
ששה :

אנא זכור נעקד במקום ערבות ששה גוננרתו
ומלטתו מצרות ששה כרה מקואות להושיבם
מעלות ששה הושיענו בחגיגת ימים
ששה :

אנא זכור תם הוליד מן הבכירה ששה וצוה קחת
מנחה מימינם ששה והגביר המבורכים
בששה ששה הושיענו בחגיגת ימים
ששה :

אנא המחבר לאפוד שמות ששה ששה המציל
נפשות בערי מקלט ששה המורישנו חכמות
סדרים ששה הושיענו בחגיגת ימים
ששה :

אנא ישר מערכי והישר מהלכי וכוננה את דרכי
ללכת להר קדשי וקרא נא דרור לרווי ממרור
שיחי שעה כמור דרור היום יום ששי והושיעה
נא :

אנא סגל סגולתך וקבץ קהלתך להר נחלתך ל
למקום מקדשי פזורים תקבץ לנוה מרבץ
ותלבישם תשבץ כהיום יום ששי והושיעה
נא :

אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת ילידי אהב מאור להב ומרדת רהב
לכלות את מוקשי סלול ומסלול ו
פוצחת במצלול עבור הם על כלול מהלכים ביום ששי
כן הושיעה נא :

כהושעת יוחלי כל תור מארץ כפתור ותשב
מסתור עלימו קדושי סגפת פוט
בשחין נפוט לחלץ עם שפוט מהללים ביום ששי
כן הושיעה נא :

אני והוא הושיעה נא

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם ונאמר ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד :

יעירון כל עבדה לגדלך : כי אין חקר להילולך ושירך
קדושי אל תנו שמחותדה וברכו את יי המבורך

לשבת חול המועד

יפת נועם

עני שירה תמורת שי ניחוחה ובן אומות נכוחה
ביום קדש ויום שבת מנוחה: בכל ליבך תני תורה לצורך

אחר

לקרוא אמת מקור חיי ארוצה על כן בחיי שוא וריק אקוצה
לראות פני מלכי מגמתי לבד לא אערוץ בלתו ולא אעריצה

מחרך

נפשי נפשי

כחשי משיא כתשי וחפשי בקשי וקושי
יי בסומכי נפשי ודורשי קדושי בלחשי
נפשי

מושי גושי וטעמי והריחי באשי ורפשי מביני בסוד נצחי
דבשי בראשי מרו מאוס סחי וישי בירשי אראה חיירוחי
בשמעי מוסר לקחי על כן כל עוד אחי
ביי תתהלל
נפשי : נפשי

אחר

דמות כסא כבוד לך בהדום יזמרך כבוד ולא ידום
המוני יגיד כבודך והנני חומר בידך
תהללך נפשי ותודך ונשמת כל תודה לך יום יום
ורוח כל עדיו לבלום :

אחר

לקראת מקור חיי אשים מגמתי טרם ישיבוני ימים לאדמתי
יום יעמיד מעשה ידי לעומתי יום יאסף אליו רוחי ונשמתי

ויאמר נשמת כל חי

נשמת ישראל ישירו חין ערכם ביום שבת קדש
ישרך יהגו בו ובו ימתקו חכם ישמח ישראל
בעושיו בני ציון יגילו במלכם :

נשמת ורוח שרידי עמך לפניך יחננו ביום שבת קדש
ויותרת עוזך בכל לב ישננו וישמחו כל חוסי
בך לעולם ירננו :

נשמת שרידים המצפים משנה ארוחה ביום שבת קדש
שוברים להשיגמו הנחה ורוחה ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה :

נשמת פליטי ישורון יפו פעמיהם בנעלים ביום שבת קדש
פוצחים לך להלל להשמיע תנחומי כפלים
פצחו ורננו יחדו חרבות ירושלים :

נשמת חלק זרע קדש מעונים בשביים ביום שבת קדש
ישבחו למשביח שאון ימים ודכים
אומרים ואלו פינו מלא
שירה כים :

ויאמר ואלו פינו מלא שירה כים עד קדיש

לקדיש

יחד קרבי כי תצהלנה בגאון יי   פי יענה עתה יגדל נא כח יי
סתר כנפיו טוב הוא לחופף   מכל כנף יגון מתנופף
בין צללי עוזו הוא ישמיד אויבי יי   ומאוהביו אז יאמרו תמיד יגדל יי

אחר

יחד כל בני אלהים   מהללים יחדשו
ובטוב מענה שיר   לעשות רצונך יבקשו
אכן מפני מעלתך   בזדים יכחשו
לצבי וכבוד   יי אלהי גדלת מאד :

אחר

השתחוו בהדרת   קדש עם מרומו
אף גדלו ליי אתי   ונרוממה שמו :

לברכו

לאל כל חי בידו   יחו כל חי בעדו
יבורך אל והודו   וברוך שם כבודו :

עלי לאל אשר שבת

רוכבים עלי גבות   עז נושאים נדבת
כלי מהולל בפי ישבות   לאל אשר שבת :

אופן

כל פה יערוך מהללו   כל עין תעירו
עוזו בשחקים ומלוא   כל הארץ כבודו :

אחר

יה בפי קדושים   קדוש יאמר לו
ובפי שרפים   עומדים ממעללו
יעלו בחיריו רוח קדשו   רוח ברח תכן שומעי אמריו חוו

שבן

שכן כי כלב גבוריו בהם על כן נתנו אנשים על
צוארם עלו שואפים יעפים לשכון
בצלו :

מאורה

לי אור קדושי יתחדש יאור באורו מאפלו
חושך צלליו נטו יפנה וזרח לי אורו :

אחרת

חין מאמרך מה מאד ערב ומכסאי שמעתיך
שבת בצלך אחמוד כי אהבת עולם אאבתיך
התיצבי עמדי עמוד כי חן וחוט חסד משכתיך
יצדק חזון לא יבא עוד מאור שמשך והלכו גוים
לאורך :

אהבה

חזקי רפת לב וחכי אם עת ישועות אחדה
כי חיש לארצך תלכי עופרה בגלות סוחרה
לך אתננה דודי חכי כי תבחרי בך אבחרה
אם בת בכורי בת בני נפשך לבקש תאוה
דרכי וכן אבחר אני דרכך לבקש אהבה :

אחרת

יש ארוכה ומרפא יש צרי אל כאבי
חזקוני דברים יעלו על לבבי העמד המצפה צור לכבוד
ולצבי אהבת הנעורים :

אחרת

מה לעבדים מואסי הבן אשר שורק
תחת כנפיך יחסה צנה וסוחרה אמתו

רחמי אהבי נכמרו   היום לבן נואש מטוב
ומאהבה קדומה :

שלומי אל אמוני **להלל** בואו ונועד
ונשלמה תודה   לאל כל חי סועד   הוא מלך וימלוך
לעולמי עד ועד   שמו על כל אגדיל   מעל ותחת עד
ונורה לו בשירה   למי עולם רועד   וההלל נגמור
ביום שבת ומועד :

להוצאת התורה

בלב שלם התחתנו   לאל ועוזו שננו
ושמחו בו ורננו   צדיקים ביי :

פסוקים

רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה : מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון : כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן : אלהים יי עוז ישועתה לי סכות לראשי ביום נשק : על אלהים ישעי וכבודי צור עוזי ומחסי באלהים : אלהים דבר בקדשו אעלוזה אחלקה שכם ו ועמק סוכות אמדד : מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם : אחת שאלתי מאת יי אותה ו אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו :   ועתה

הפרשה

ויאמר יי אל משה ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר ת

תשלח

תְּשַׁלַּח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי:
וְעַתָּה אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ
לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמַר פָּנַי
יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל
תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבַמֶּה יִוָּדַע אֵיפוֹא כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי
וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם: וַיֹּאמַר
הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדֶךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ
וְקָרָאתִי בְשֵׁם יי לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר
אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאַנִי הָאָדָם
וָחָי: וַיֹּאמֶר יי הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר: וְהָיָה בַּעֲבֹר
כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד עָבְרִי: ו
וַהֲסִרֹתִי אֶת כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ:
וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים ו
וְכָתַבְתִּי עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר
אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה
עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אַל יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ
אֶל מוּל הָהָר הַהוּא: וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֹתוֹ וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יי בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
בְשֵׁם יי: וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע
וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים
עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיֹּאמֶר אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יי יֵלֶךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי

עם

הפטרה

והיה ביום ההוא ביום בא גוג על אדמת ישראל
נאם יי אלהים תעלה חמתי באפי : ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל : ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית
השדה וכל הרמש הרומש על האדמה : ונהרסו ההרים (וכל האדם אשר פני האדמה)
ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול : וקראתי עליו
לכל הרי חרב נאם יי אלהים חרב איש באחיו תהיה : ו
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש
וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו :
והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני הגוים רבים וידעו כי אני יי :
ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר יי אלהים הנני ו
עליך גוג נשיא ראש משך ותובל : ושובבתיך וששאתיך ו
והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל : והכיתי
קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל : על הרי ישראל
תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף ו
וחית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול כי אני יי ו
דברתי נאם יי אלהים : ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים
לבטח וידעו כי אני יי : ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל
ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יי קדוש ישראל :
הנה באה ונהיתה נאם יי אלהים הוא היום אשר דברתי :
וישבו ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה וקשת ו (ויצאו)
ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים : ולא
ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו
אש ושללו את שולליהם ובזזו את בוזזיהם נאם יי אלהים :
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גיא העברים

עם קשה עורף הוא וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר
הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נ
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :
שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גורש מפניך את האמרי
והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי : השמר לך פן תכרות
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש ב
בקרבך : כי את מזבחתם תתוצון ואת מצבותם תשברון ו
ואת אשריו תכרותון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא
שמו אל קנא הוא : פן תכרות ברית ליושב הארץ וזנו אחרי
אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו : ולקחת
מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי
אלהיהם : אלהי מסכה לא תעשה לך : את חג המצות ו
תשמור שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי
וכל מקנך תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבות בחריש
ובקציר תשבות : וחג שבועות תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה : שלוש פעמים יראה כל זכורך בשנה
את פני הארון יי אלהי ישראל : כי אוריש גוים מפניך ו
והרחבתי את גבולך ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך ו
לראות את פני יי אלהיך שלוש פעמים בשנה : לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו :

ומפטיר בפרשת קרבן היום

הפטרה

קדמת הים וחסמת היא את העוברים וקברו שם את גוג ו
ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג : וקברום בית ישראל
למען טהר את הארץ שבעה חדשים : וקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום הכבדי נאם יי אלהים : ואנשי תמיד י
יבדילו עוברים בארץ מקברים את העוברים את הנותרים
על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקורו : ועברו
העבירים בארץ ב וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו
אתו המקברים אל גיא המון גוג : וגם שם עיר המונה וטהרו
הארץ :

להוצאת התורה להושענות

חקיך מתוקים דתך צוף ומן ודברך להקים אתה נאמן
סובב חוג שחקים על פיו כל זמן בם תבין יסוד עולם כי בעוד
תסוב העגלה אתה פה תעמוד :

פסוקים

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה : קרוב יי לכל
קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם : מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה
אתה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב : ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל קול גדול לאמר : הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : ליי הישועה על
עמך ברכתך סלה : זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך :
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל יי אוהבי
תשועתך :

יקיפו ספר תורה בהיקף ויאמר

אומה בוערה שפוך למולך עתרת אלהותך מיחדת

ולישועתך

שבת חה

ולישעך שוברת · בוטחת בטובך וגדלך מספרת ·
במערכי תחנה פניך שוחרת · גלוף דתותיך איננה ג
נעדרת גם כי נותרה אזוקה מסוגרת · דרוש פיקודיך
חופשת וחוקרת דתות מנוחה זו לעומת זו סוגרת · הוגה
ארבע יציאות כחקה מבוארת הליכות גבוליה עד אלפים
מיושרת · ומתענגת במלבושי הוד ומדי תפארת ולבא
עדיך שוקדת וצופרת · זכר קדוש היום בברכה פוערת
זומנת מחול לשבת למשמרת · חמד ברכות עליה דוברת
חוק נר שבת כדת מבערת · טעמי אבל ורוח לנחוג אוסרת
טפיחת כפים במועד מעברת · יפי מצות ערוב כמשפטה
נותרת יושר ברכת זמן מערכיה נוטרת · כשמירת
שבת שתים עשרה שומרת כריות משיחת חול חושכרת
ועוצרת · לאסור שלשים ותשע חניטיה מזהרת לוהגרת
שבע ושבעה בדת סופרת · מרום עוריה ימינך הנאדרת
מלט עקב זאת פליטה הנשארת · נחץ בטובך להעלות
לה מבשרת נגון מנצחים אזי תהי משוררת סגיא כח
תכן שחקים בזרת · סורות תעורתך אלפת אום מקוטרת
עשות סוכה בשלוש דופנות מהדרת עוז פלאיך היורת
נצח זוכרת · פועלת וסוככת מהדרת פוצחת תוכה
הוד הגיון נשף ואשמורת · צמחי הדסים וכל מיני תמורת
צומרת לסכוך ועליה קושרת · קרמין ומצעות פורשת בה
וסודרת קומתה מגבהת עד טפחים עשרת · רוקמרת
צלתה היות חמתה מאוסרת רצופה לארבע עשרה
ולארוחה מיותרת · שדי החוקר כל תעלומי מסתרת ו
שעה מפעליה כמבשמי קטורת · תפן תחנתה ברורה
נשברת תקבץ מכל אפסים שארית הנותרת · ישעך
תלבישנה ותשית לראשה עטרת ושית תשיתנה כמאז

לגפן

לגפן אדרת · שום תשים שעריה אקדח וסוחרת ו
פינותיה תיסד בחשוק וסותרת · בוגדיה תשכל באף ו
ומגערת ראה יראו קנאת אום גברת · יחזו ויבושו כל
פורשי מכמורת · צמות יצמתו בחרב התודרת · חופזים
ונדחים במרחף ומהמרת · קדושתך אז תשורר שזופה
שחרחורת · אמונים אז יאשרוך בעבותים
צמרת :

אנא הושיעה נא

אנא אזון נצורים כאישון · מיחלך כלחשון · אורי
וישעי הקם נאמיך לחבלך ועמך · שוקדים
להנעימך · כהיום יום שביעי והושיעה
נא :

אנא חיש מופתים לקבץ כתים להר הזיתים · נוה
מטעי צדק איתנים יזכר · לחלק ניני מנכר
ואז נפזז ונכרכר · כהיום ביום שביעי והושיעה
נא :

אנא מלך רב עוז כחך הרב · לחדש יום קרב · ביום
צאתך לישעי · אזי עוץ תחלל · וטובך נמלל
ולשמך נהלל · כהיום ביום שביעי והושיעה
נא :

אנא חיש תוחלת · לניני חבצלת · ומסוכה הנופלת
תניעי פרצה תגדור · גדלך נסדור להגיד זרועך
לדור · כהיום ביום שביעי והושיעה
נא :

אנא ביום שביעי חיש ישעי ושעה שועי · כמנחת
מחבת · וחון שוקדי אמור זכור ושמור

הַמְזַמְּרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת כְּהַיּוֹם בְּיוֹם שְׁבִיעִי
וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

אָנָּא זָכוֹר וְהַשְׁבִּיעַ טוּבְךָ לְעַם מַבִּיעַ עֲלֵי גָבִיעַ
חֻקֵּי שַׁבַּת פְּזוּרְךָ תְּחוֹל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
לְצַלְצְלָךְ עֲלֵי מָחוֹל כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁבִיעִי
וְהוֹשִׁיעָה נָּא :

אני והוא הושיעה נא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם מִיַּד מֶלֶךְ מִצְרַיִם ו
וּמִכַּלְתֵּי שִׁירַיִם קוֹל נוֹגֵשׂ נִשְׁבַּת צָנוּק
וַאֲזִיקִים עֲלוּבִים וְנוּזָקִים בְּדָתְךָ מַחֲזִיקִים יוֹדְעֵי בְּרִית שַׁבָּת
כֵּן הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ חַרְרֵי שֶׁגֶב מִכַּף מֶלֶךְ נֶגֶב הַבַּת קוֹבְעֵי
מִלְחָמָה וְרַבַּת מַשְׂטֵמָה יְטוּר נָפִישׁ
וַקֵדְמָה גּוֹמְרֵי הֲלָכוֹת שַׁבָּת כֵּן הוֹשִׁיעָה
נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ הַמוֹנֵי אֲבָרִם מִכַּף מֶלֶךְ אֲרָם וַתְּמַלֵּא
וַתָּרָם הָאֵיפָה וְהַבַּת קַוְקַו וּמְבוּסָה
גּוֹי אֲשֶׁר בְּךָ חַסֶה יָשׁוּר בְּמַשָּׂא דוֹבְרֵי
שִׁיר שַׁבָּת כֵּן הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ חֶבֶל דּוֹלֵק מִכַּף מִדְיָן וַעֲמָלֵק וַתַּדְלִיק
דֶּלֶק אֲבַל מְחוֹלָה עַד טַבַּת זִכְרְךָ אוֹנִי
לְשִׁמְךָ קוֹנִי רַעַת אוֹנִי קְרָא מִקְרָא חֹדֶשׁ
וְשַׁבָּת כֵּן הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ טְרוּדֵי מִצּוֹר מִכַּף מֶלֶךְ חָצוֹר אָכֵן לֹא
לְמַעְצוֹר בְּמִלְחֶמֶת לַבַּת נְדוּדִים בְּכָל
פֵּאוֹת לַאֲלָפִים וּמֵאוֹת לָהֶם לִבְרִיאוֹת קְרָא עוֹנֶג שַׁבָּת

כן׳

כן הושיעה נא :

אני והו הושיעה נא

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי׳ קרובים אל יי׳ אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי׳ הוא האלהים אין עוד :

שלום

שם אל ונשגב לעד הכל פעל מאן כלי
רום ותחת לא ימעד קיימים בלי כלי
שלום יעשה לי :
שמות לארבע קרא והאחד יסודם ברר משלושה בצורה
ונודע אשר הוא אדם ברוך שנתן תורה לעמו בהועדם
שכנם למען בריתו בעניני סוכתו תמוצו מזיו טובי
לעולם לא תתמוגגו ועל רוב שלום התענגו :

ויאמר קדיש שלם וברכו

ליל החותמת

יאמר ערבית כאשר לילות ואחר כך יאמר כמאך

אשרי האיש

האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב : כי אם בתורת יי חלקו ובתורתו
יהגה יומם ולילה : והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר
פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : לא
כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח : על כן לא
יקומו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים : כי יודע
יי דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :

למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק : יתיצבו מלכי
ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו :
ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו : יושב
בשמים ישחק יי ילעג למו : אז ידבר אלימו באפו ובחרונו
יבהלמו : ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי : אספרה
אל חוק יי אמר אלי° אתה אני היום ילדתיך : שאל ממני ו — בני
ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ : תרועם בשבט
ברזל ככלי יוצר תנפצם : ועתה מלכים השכילו הוסרו
שופטי ארץ : עבדו את יי ביראה וגילו ברעדה : נשקו בר
פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו :

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו : יי מה [illegible]
צרי

צרי רבים קמים עלי : רבים אומרים לנפשי אין ישועתה
לו באלהים סלה : ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה : אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני : לא אירא מרבבות עם ו
אשר סביב שתו עלי : קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את
כל אויבי לחי שני רשעים שברת : ליי הישועה על עמך
ברכתך סלה : ד

למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי :
בני איש עד מה כבודי לכלימה תאהבון ריק תבקשו כזב
סלה : ודעו כי הפלה יי חסיד לו יי ישמע בקראי אליו : רגזו
ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה :
זבחו זבחי צדק ובטחו אל יי : רבים אומרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יי : נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ו
ותירושם רבו : בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי
לבדד לבטח תושיבני : ה

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד : אמרי האזינה
יי בינה הגיגי : הקשיבה לקול שועי מלכי
ואלהי כי אליך אתפלל : יי בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה : כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע : לא
יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פועלי און : תאבד
דוברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יי : ואני ברוב חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך : יי נחני
בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך : כי אין בפיהו
נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון ו
האשימם אלהים יפלו ממועצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך : וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו

ויעלצו

ויעלצו בך אוהבי שמך: כי אתה תברך צדיק יי כצנה
רצון תעטרנו: ו
למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד: יי אל
באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
חנני יי כי אומלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד
ואתה יי עד ז׳: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען ח
חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי ו
באנחתי אשחה כל בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה:
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פועלי
און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח:
יבושו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבושו
רגע:
שגיון לדוד אשר שר ליי על דברי כוש בן ימיני: יי
אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רודפי והצילני:
פן יטרוף כאריה נפשי פורק ואין מציל: יי אלהי אם עשיתי
זאת אם יש עול בכפי: אם גמלתי שולמי רע ואחלצה
צוררי ריקם: ירדוף אויב נפשי וישג וירמוס לארץ חיי וכבודי
לעפר ישכן סלה: קומה יי באפך הנשא בעברות צוררי
ועורה אלי משפט צוית: ועדת לאומים תסובבך ועליה
למרום שובה: יי ידין עמים שפטני יי כצדקי וכתמי עלי:
יגמור נא רע רשעים ותכונן צדיק ובוחן לבות וכליות אלהים
צדיק: מגני על אלהים מושיע ישרי לב: אלהים שופט
צדיק ואל זועם בכל יום: אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו
דרך ויכוננה: ולו הכין כלי מות חיציו לדולקים יפעל: הנה
יחבל און והרה עמל וילד שקר: בור כרה ויחפרהו ויפול
בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד:
אודה יי כצדקו ואזמרה שם יי עליון: ח

למנצח

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד : יי אֲדוֹנֵינוּ מָה
אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ
עַל הַשָּׁמָיִם : מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ
לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם : כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ
יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה : מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם
כִּי תִפְקְדֶנּוּ : וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ
תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו : צֹנֶה וַאֲלָפִים
כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי : צִפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עוֹבֵר אָרְחוֹת
יַמִּים : יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל
הָאָרֶץ :

לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד : אוֹדֶה יי בְּכָל
לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ : אֶשְׂמְחָה
וְאֶעֶלְצָה בָךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן : בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ
וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ : כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט
צֶדֶק : גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד :
הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה :
וַיי לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ : וְהוּא יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל ו
בְּצֶדֶק יָדִין לְאוּמִּים בְּמֵישָׁרִים : וִיהִי יי מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב ו
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה : וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ
יי : זַמְּרוּ לַיי יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים
אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים : חָנְנֵנִי יי רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי
מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת : לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶךָ בְּשַׁעֲרֵי
בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ : טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת
זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם : נוֹדַע יי מִשְׁפָּט בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ ר
רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה : יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי ו
אֱלֹהִים : כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד :
קוּמָה יי אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ : שִׁיתָה יי מוֹרָה

להם ידעו גוים אנוש המה סלה :

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה :
בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזימות זו ו
חשבו : כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יי :
רשע כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזימותיו : יחילו
דרכיו בכל עת מרום משפטיך לנגדו כל צורריו יפיח בהם :
אמר בלבו שכח אל לדור ודור אשר לא ברע : אלה פיהו
מלא מרמות ותוך תחת לשונו עמל ואון : ישב במארב ח
חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפונו : יארב במסתר
כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטוף עני במשכו ברשתו :
ידכה ישוח ונפל בעצמיו חלכאים : אמר בלבו שכח אל ו
הסתיר פניו בל ראה לנצח : קומה יי אל נשא ידיך אל תשכח
ענים : על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרוש :
ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזוב חלכה
יתום אתה היית עוזר : שבור זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל
תמצא : יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : תאות
ענוים שמעת יי תכין לבם תקשיב אזנך : לשפוט יתום ודך
בל יוסיף עוד לערוץ אנוש מן הארץ :

הקפה ראשונה אברהם

יה היום זכור היום ברית שבעת תמימך ברית
אזרח אשר ארח בחוקות דת נואמיך אב
רחמן קרב זמן פדותינו ברחמיך זכרנו יי ברצון עמך :
מחולל כל וכל יכול היה נדרש לדורשיך והמצא והתרצה
לעם דופקי דלתיך בהזכירם זכות אברם וצדקת כל חסידיך
שעה ניבם בהתקרבם בלולבם לשחריך :
זכרנו יי ברצון עמך :

רחמנא

רחמנא אידכר לן קימיה דאברם רחימא	בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דחיי	בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני	בדיל ויעבור
רחמנא פתח שמיא לצלותין	בדיל ויעבור
רחמנא נהור טובך אנהר עלן	בדיל ויעבור
רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך	בדיל ויעבור:

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה:

יי הוא האלהים יי הוא האלהים:

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד:

אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים:
אלהינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים:

עננו אלהי אברהם עננו: עננו העונה בעת רצון עננו:
עננו העונה בעת רחמים עננו: יי עשה למען אזרח תמיסך
וחוסה על ישראל עמך: דעני
לאברהם אבינו בהר
המוריה עניננ:

ואומר קדיש קצר

למנצח לדוד בי״

חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור : כי הנה הרשעים
ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אופל לישרי לב :
כי השתות יהרסון צדיק מה פעל : יי בהיכל קדשו יי ב
בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם : יי צדיק
יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו : ימטר על רשעים
פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם : כי צדיק יי ו
צדקות אהב ישר יחזו פנימו :

למנצח

על השמינית מזמור לדוד : הושיעה
יי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני ו
אדם : שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו : יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות :
אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו :
משוד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי אשית ב
בישע יפיח לו : אמרות יי אמרות טהורות כסף צרוף בעליל
לארץ מזוקק שבעתים : אתה יי תשמרם מן הדור זו לעולם
סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני
אדם :

למנצח

מזמור לדוד : עד אנה יי תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את פניך ממני : עד
אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי

עלי : הביטה ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות :
פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט : ואני בחסדך
בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי :

למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
והתעיבו עלילה אין עושה טוב : יי
משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את
אלהים : הכל סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד :
הלא ידעו כל פועלי און אוכלי עמים אוכלי לחם יי לא קראו
שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק : עצת עני תבישו כי יי
מחסהו : מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יי שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל :

מזמור לדוד יי מי יגור באהלך ומי ישכון בהר קדשך
הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו
לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על
קרובו : נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע להרע ו
ולא ימיר : כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח ו
עושה אלה לא ימוט לעולם :

הקפה שני יצחק

ברית נפקד אשר נעקד להעלות לפניך כשה
נאסר וגם נמסר עשות הטוב בעיניך ירצה
גזעו וחון זרעו בעת בואם לפניך ואם חובם ענה בם עשה
נא למען שמך זכרנו יי ברצון עמך :

זכות יצחק בשחק חתום במדת הגבורה תזכור אלי צור
גואלי לעם שואל ממך עזרה עקידתו וצדקתו משוך
לעם בשמך נקרא חתמם לטובה בנדבה אל נאזר בגבורה
מנחלתך וסגולתך לא תכלא רחמיך זכרנו יי ברצון עמך :

רחמנא אידכר לן קיימיה דיצחק עקידה — בדיל ויעבור
רחמנא גלי גבורתך עלן — בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דחיי — בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי — בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני — בדיל ויעבור
רחמנא פתח שמיא לצלותין — בדיל ויעבור

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

יי הוא האלהים יי הוא האלהים

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר מזונות פרנסה טובה
עננו פחד יצחק עננו עננו העונה בעת צרה עננו
עננו העונה בעת רחמים עננו יי עשה למען נעקד באולמך
וחוסה על ישראל עמך דעני ליצחק על גבי מדבחא עננן
דעני לצדיקי וחסידי עננן :

ויאמר קדיש קצר

מכתם לדוד

שמרני אל כי חסיתי בך: אמרתי ליי אדני אתה טובתי בל
עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם
ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא
את שמותם על שפתי: יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי: חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי:
אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי
יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי
אך בשרי ישכון לבטח: כי לא תעזוב נפשי לשאול לא
תתן חסידך לראות שחת: תודיעני אורח חיים שובע
שמחות את פניך נעימות בימינך נצח:

תפלה לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבור פי:
לפעולות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ:
תמוך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי: אני קראתיך
כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי ו
בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו פימו דברו בגאות

אשורנו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ : דמיונו
כאריה יכסוף לטרוף וכפיר יושב במסתרים : קומה יי
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך :
ממתים ידך יי ממתים מחלד חלקם בחיים וצפונך תמלא
בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם : אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך :

למנצח לעבד יי לדוד אשר דבר ליי את דברי
השירה הזאת ביום הציל יי אותו מכף
כל אויביו ומיד שאול : ויאמר ארחמך יי חזקי : יי
סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי : מהולל אקרא יי ומן אויבי אושע : אפפוני
חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני : חבלי שאול סבבוני ו
קדמוני מוקשי מות : בצר לי אקרא יי ומן ואל אלהי ו
אשוע וישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו :
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה
לו : עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו :
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו : וירכב על כרוב ויעוף
וידא על כנפי רוח : ישת חשך סתרו סביבותיו סוכתו ו
חשכת מים עבי שחקים : מנוגה נגדו עביו עברו ברד
וגחלי אש : וירעם בשמים יי ועליון יתן קולו ברד וגחלי
אש : וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם : ויראו
אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יי מנשמת רוח אפיך
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים : יצילני מאויבי
עז ומשונאי כי אמצו ממני : יקדמוני ביום אידי ויהי יי ל
למשען לי : ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי : יגמלני
יי כצדקי כבור ידי ישיב לי : כי שמרתי דרכי יי ולא ר
רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר

מני : ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני : וישב יי לי כ
כצדקי כבור ידי לנגד עיניו : עם חסיד תתחסד עם גבר ו
תמים תתמם : עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל : כי
אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל : כי אתה תאיר
נרי יי אלהי יגיה חשכי : כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור
האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו :
כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו : האל המאזרני
חיל ויתן תמים דרכי : משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי : ותתן לי
מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני : תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסולי : ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד
כלותם : אמחצם ולא יוכלו קום ויפלו תחת רגלי : ותאזרני
חיל למלחמה תכריע קמי תחתי : ואויבי נתת לי עורף ו
ומשנאי ואצמיתם : ישועו ואין מושיע על יי ולא ענם :
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם : תפלטני
מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני : ו
לשמע אוזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי : בני נכר יבולו ו
ויחגרו ממסגרותיהם : חי יי וברוך צורי וירום אלהי ישעי :
האל הנותן נקמות לי וידבר עמי תחתי : מפלטי מאויבי אף
מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני : על כן אודך בגוים יי
ולשמך אזמרה : מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד ל
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום (הרקיע)
יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת : אין אומר ואין דברים
בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם
לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש

כגבור

כגבור לרוץ אורח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו על ק
קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יי תמימה משיבת נפש עדות
יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות
יי ברה מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי
יי אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים ו
מדבש ונופת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב
רב : שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מזדים חשוך ע
עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

למנצח מזמור לדוד : יענך יי ביום צרה י
ישגבך שם אלהי יעקב : ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעדך : יזכור כל מנחותך ועולתך ידשנה
סלה : יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נדגול ימלא יי כל משאלותיך : עתה ידעתי
כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו :
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר :
המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד : יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו :

למנצח מזמור לדוד : יי בעזך ישמח מלך ו
ובישועתך מה יגיל מאד : תאות לבו
נתת לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה : כי תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז : חיים שאל ממך נתתה לו
אורך ימים עולם ועד : גדול כבודו בישועתך הוד והדר
תשוה עליו : כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את
פניך : כי המלך בוטח ביי ובחסד עליון בל ימוט : תמצא
ידך לכל אויביך ימינך תמצא שונאיך : תשיתמו כתנור
אש לעת פניך יי באפו יבלעם ותאכלם אש : פרימו מארץ

תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה
בַּל יוּכָלוּ: כִּי תְּשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם:
רוּמָה יְיָ בְעֻזֶּךָ נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ:

הקפה שלישי יעקב

לְמוֹדֶךָ וְגַם יְדִידֶךָ יִשְׂרָאֵל לְךָ מְקוֹרָא אֲשֶׁר
חָלַם וְחָזָה סוּלָם בַּמָּרוֹם לוֹ מוֹרָא אֵל
אֶחָד לְךָ פַּחַד וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא זְכוֹר צִדְקוֹ וְגַם נַאֲקוֹ
לִשְׁאֵרִית נִשְׁאָרָה נֶהְלָאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָה זֶה כַּמָּה אֵימֶךָ
זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ:

זְכוֹר אָחוּז וְגַם שָׁבוּץ חָתוּם בְּמִדַּת תִּפְאֶרֶת מִדַּת אֱמֶת
בֶּאֱמֶת יְרוּשָׁה לוֹ לְכוֹתֶרֶת תִּפְאַרְתּוֹ בְּתוּמָתוֹ תְּמִידְבוֹ נ
נִקְשֶׁרֶת וּדְמוּתוֹ וְצוּרָתוֹ חֲקוּקָה בַּעֲטֶרֶת הוּא אִישׁ תָּם
בְּשִׁמְךָ נֶחְתַּם שַׂמְתּוֹ עַל כֵּס רַחֲמֶיךָ
זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ:

רַחֲמָנָא אִידְכַר לָן קְיָימֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלֵמָה בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְחַיֵּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְצַדִּיקֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְפַרְנָסֵי וּמְזוֹנֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אלהינו

לֵיל הַחוֹתֶמֶת

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה :
עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ יְיָ חָנֵּנוּ וְהַקִּימֵנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְחָתְמֵנוּ : יְיָ
חֲסָדֶיךָ יְקַדְּמוּנוּ וְרַחֲמֵנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְחָתְמֵנוּ :
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן נַעֲנָה בְּסוּלָּם מִמְּרוֹמֶיךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ : רְעֵנִי לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל עֲנֵנוּ :

ואומר חצי קדיש

לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת

הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי
דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי : אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא

דומיה

דומיה לי : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : בך בטחו
אבותינו בטחו ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא
בושו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם : כל
רואי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גול אל יי יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו : כי אתה גוחי מבטן מבטיחי על שדי
אמי : עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל
תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר : סבבוני פרים רבים
אבירי בשן כתרוני : פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג :
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס כ
בתוך מעי : יבש כחרש כחי ולשוני מודבק מלקוחי ולעפר
מות תשפתני : כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי : יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יי אל תרחק אילותי
לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי :
הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני : אספרה שמך ו
לאחי בתוך קהל אהללך : יראי יי הללוהו כל זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממני כל זרע ישראל : כי לא בזה ולא שקץ
ענות עני ולא הסתיר פניו ממני ובשועו אליו שמע : מאתך
תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו : יאכלו ענוים י
וישבעו יהללו יי דורשיו יחי לבבכם לעד : יזכרו וישובו אל
יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים : כי ליי
המלוכה ומושל בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ארץ ו
לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר
ליי לדור : יבואו ויגידו צדקתו לעם נולד כי
עשה :

מזמור לדוד יי רועי לא אחסר : בנאות דשא
ירביצני על מי מנוחות ינהלני : נפשי ו

ישובב

יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ׃ גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא
צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה
יְנַחֲמֻנִי׃ תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן ר
רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה׃ אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי
בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

לְדָוִד

מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי
בָהּ׃ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת
יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי
כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע ל
לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה
דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים ר
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
סֶלָה׃

לְדָוִד

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל
אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃ גַּם כָּל קוֶֹיךָ
לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי א
אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה׃ חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה
לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ׃ טוֹב וְיָשָׁר יְיָ עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי
כִּי רַב הוּא׃ מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ
בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃ סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃

עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי ׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי
יָחִיד וְעָנִי אָנִי ׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי ׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי ׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רַבּוּ ו
וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי ׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי
חָסִיתִי בָךְ ׃ תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים
אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו ׃

לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְיָ כִּי אֲנִי בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיְיָ בָּטַחְתִּי
לֹא אֶמְעָד ׃ בְּחָנֵנִי יְיָ וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי
וְלִבִּי ׃ כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי
עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא ׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים
וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב ׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת ו
מִזְבַּחֲךָ יְיָ ׃ לַשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ ׃ יְיָ
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ ׃ אַל תֶּאֱסֹף עִם
חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי ׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה ו
וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד ׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי ׃ רַגְלִי ו
עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ ׃

הקפה רביע׳ יוסף

זכות נִשְׁמַר וּבְרִית שָׁמַר בְּמִדַּת הַיְסוֹד חָתוּם ׃
לִמְלוֹךְ זָכָה וּבִמְלוּכָה לוֹ נִגְלָה כָּל סָתוּם
וּבִזְכוּתוֹ לְאֻמָּתוֹ גַּלֵּה קֵץ הֶחָתוּם זְכוּת אָבוֹת רוֹכֵב עֲרָבוֹת
זְכוֹר הַיּוֹם לְרוֹמְמֵךְ זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ ׃
בִּזְכוּת יוֹסֵף הָיָה מְאַסֵּף נַחֲלָתְךָ בְּבֵית קָדְשֶׁךָ וְרָצָה אֵל חַי
בְּנִיחוֹחַי וּתְפִלַּת עַם מִקּוּדָשֶׁךָ וּבְרִיתוֹ וּזְכוּתוֹ זְכוֹר לְעַם מ
מְגוֹרָשֶׁךָ חַתְּמֵם לְגִילָה וְצָהֳלָה וְקַבְּצֵם לְמִגְרָשֶׁךָ הוֹשַׁעְנָא
וְרַחֵם נָא בִּזְכוּתוֹ לְאֻמֶּךָ זָכְרֵנוּ יְיָ
בִּרְצוֹן עַמֶּךָ ׃

רַחֲמָנָא אִדְּכַר לָן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף חֲסִידָא בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּחַיֵּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּצַדִּיקֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּפַרְנָסֵי וּמְזוֹנֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאַל תַּשְׁכִּחֵנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר רַחֲמִים:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ
יְיָ חָנֵּנוּ וְהַקִּימֵנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: יְיָ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת יוֹסֵף וְחֲסִידְךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: דְּעָנֵי לְיוֹסֵף בְּבֵית אֲסִירֵי עֲנֵינָן: דְּעָנֵי לְצַדִּיקֵי וּתְמִימֵי דִּי בְּכָל דָּר וְדָר עֲנֵינָן:

יאמר חצי קדיש

לדוד

לדוד יי אורי

וישעי מימי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד : בקרוב עלי מי
מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי לי המה כרעו ונפלו :
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח : אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש ו
שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו :
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי
תרועה אשירה ואזמרה ליי : שמע יי קולי אקרא חנני ועני
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש : אל תסתר פניך
ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי : כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני : הורני יי דרכך
ונחני באורח מישור למען שוררי : אל תתנני בנפש צרי כי
קמו בי עדי שקר ויפח חמס : לולי האמנתי לראות בטוב
יי בארץ חיים : קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל
יי :

לדוד אליך יי אקרא צורי אל תחרש ממני ו
ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך : אל תמשכני
עם רשעים ועם פועלי און דוברי שלום עם רעיהם ועם ו
ורעה בלבבם : תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה

ידיהם תן להם השב גמולם להם : כי לא יבינו אל
פעולות יי ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם : ברוך יי
כי שמע קול תחנוני : יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלוז לבי ומשירי אהודנו : יי עוז למו ומעוז ישועות משיחו
הוא : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
עד העולם :

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד
ועוז : הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי
בהדרת קדש : קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי
על מים רבים : קול יי בכח קול יי בהדר : קול יי שובר
ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון
ושריון כמו בן ראמים : קול יי חוצב להבות אש : קול
יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות
ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : יי למבול ישב
וישב יי מלך לעולם : יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלום :

מזמור שיר חנוכת הבית לדוד : ארוממך יי
כי דליתני ולא שמחת איבי לי : יי
אלהי שועתי אליך ותרפאני : יי העלית מן שאול נפשי
חייתני מירדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו :
כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה :
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם : יי ברצונך העמדת
להררי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך יי אקרא ו
ואל יי אתחנן : מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך
עפר היגיד אמתך : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען
יזמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודך :

למנצח מזמור לדוד: בך יי חסיתי אל ו
אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה
אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני
ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי:
בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת: שנאתי
השומרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי: אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא
הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יי כי צר
לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צוררי הייתי
חרפה ולשכני מאד ופחד למיודעי רואי בחוץ נדדו ממני:
נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד: כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו:
ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה: בידך עתותי ו
הצילני מיד אויבי ומרודפי: האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך: יי אל אבושה כי קראתיך יבושו רשעים ידמו
לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
לחוסים בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרוכסי
איש תצפנם בסוכה מריב לשונו: ברוך יי כי הפליא חסדו
לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את יי כל חסידיו
אמונים נוצר יי ומשלם על יתר עושי גאוה: חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליי:

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
אשרי אדם לו יחשוב יי לו עון ואין ברוחו

רמיה : כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום : כי
יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה :
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי
ואתה נשאת עון חטאתי סלה : על זאת יתפלל כל חסיד
אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו : אתה
סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה : אשכילך ו
ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני : אל תהיו כסוס כ
כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרוב אליך :
רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסובבנו : שמחו
ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :

רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה : הודו ליי
בכנור בנבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר ו
חדש היטיבו נגן בתרועה : כי ישר דבר יי וכל מעשהו
באמונה : אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ :
בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם : כונס כנד מי ו
הים נותן באוצרות תהומות : ייראו מיי כל הארץ ממנו י
יגורו כל יושבי תבל : כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד :
יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : עצת יי לעולם ת
תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הגוי אשר יי אלהיו
העם בחר לנחלה לו : משמים הביט יי ראה את כל בני האדם
ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב חיל גבור לא
ינצל ברב כח : שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט :
הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב : נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגיננו הוא : כי
בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך
יי עלינו כאשר יחלנו לך :

לדויד

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך : אברכה את יי בכל עת תמיד
תהלתו בפי : ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו :
גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את יי וענני ומכל
מגורותי הצילני : הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו :
זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו : חונה מלאך יי
סביב ליראיו ויחלצם : טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר
יחסה בו : יראו את יי קדושיו כי אין מחסור ליראיו : כ
כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב : לכו בנים
שמעו לי יראת יי אלמדכם : מי האיש החפץ חיים אוהב
ימים לראות טוב : נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו : עיני יי אל צדיקים
ואזניו אל שועתם : פני יי בעושי רע להכרית מארץ זכרם
צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם : קרוב יי לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי :
שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה : תמותת
רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו פודה יי נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החוסים בו :

לדוד ריבה יי את יריבי לחם את לחמי : החזק
מגן וצנה וקומה בעזרתי : והרק חנית
וסגור לקראת רודפי אמור לנפשי ישועתך אני : יבושו
ויכלמו מבקשי נפשי יסוגו אחור ויחפרו חושבי רעתי : יהיו
כמוץ לפני רוח ומלאך יי דוחה : יהי דרכם חשך וחלקלקות
ומלאך יי רודפם : כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו
לנפשי : תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן נ
נלכדו בשואה יפל בה : ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו
כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני

ואביון

ואביון מגוזלו : יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי י
ישאלוני : ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי :
ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על
חיקי תשוב : כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קודר־
שחותי : ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו : בחנפי לעגי מעוג חרוק עלי שנימו : יי
כמה תראה השיבה נפשי משואיהם מכפרים יחידתי :
אודך בקהל רב בעם עצום אהללך : אל ישמחו לי אויבי
שקר שונאי חנם יקרצו עין : כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשובון : וירחיבו עלי פיהם אמרו אהח
אהח ראתה עינינו : ראיתה יי אל תחרש יי אל תרחק ממני
העירה והקיצה למשפטי אלהי ויי לריבי : שפטני כצדקך
יי אלהי ואל ישמחו לי : אל יאמרו בלבם אהח נפשנו אל
יאמרו בלענוהו : יבושו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו
בושת וכלימה עלי : ירונו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד המניכים
יגדל יי החפץ שלום עבדו : ולשוני תהגה צדקך כל היום
תהלתך :

למנצח לעבד יי לדוד נאם פשע לרשע בקרב
לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו : כי
החליק אליו בעיניו למצוא עונו לשנא : דברי פיו און ו
ומרמה חדל להשכיל ליהטיב : און יחשוב על משכבו ו
יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס : יי בשמים חסדך ו
אמונתך על שחקים : צדקתך כהררי אל משפטיך ת
תהום רבה ארם ובהמה תושיע יי : מה יקר חסדך אלהים
ובני ארם בצל כנפיך יחסיון : ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך
תשקם : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : משוך
חסדך ליודעך וצדקתך לישרי לב : אל תבואני רגל גאוה

ויד

ויד רשעים אל תנדני : שם נפלו פועלי און
דחו ולא יוכלו קום :

לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון :
בטח ביי ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה : והתענג על
יי ויתן לך משאלות לבך : גול על יי דרכך ובטח עליו והוא
יעשה : והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים : דום ליי
והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזימות
הרף מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע : כי מרעים
יכרתון וקווי יי יחליפו כח : ירשו ארץ : ועוד מעט ואין ר
רשע והתבוננת על מקומו ואיננו : וענוים ירשו ארץ ו
והתענגו על רוב שלום : זומם רשע לצדיק וחורק עליו ו
שיניו : יי ישחק לו כי ראה כי יבא יומו : חרב פתחו ר
רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך
חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה : טוב מעט ל
לצדיק מהמון רשעים רבים : כי זרועות רשעים תשברנה
וסומך צדיקים יי : יודע יי ימי תמימים ונחלתם לעולם
תהיה : לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו : כי
רשעים יאבדו ואויבי יי כיקר כרים כלו בעשן כלו : לוה
רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן : כי מבורכיו יירשו ארץ
ומקולליו יכרתו : מיי מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ : כי
יפול לא יוטל כי יי סומך ידו : נער הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם : כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה : סור מרע ועשה טוב ושכון לעולם : כי יי
אהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת : צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה
פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט : תורת אלהיו

בלבו

בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ
לַהֲמִיתוֹ׃ יְיָ לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
קַוֵּה אֶל יְיָ וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת ר
רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן
וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמָר תָּם וּרְאֵה
יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו א
אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת
צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ
בוֹ׃

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְיָ אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי
וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת
עָלַי כַּפֶּכָה׃ אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם ב
בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃ כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָבֵד
יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃
נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ כִּי כְסָלַי
מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃ נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד
שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃ יְיָ נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא
נִסְתָּרָה׃ לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי׃
אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ׃ וַיְנַקְשׁוּ
מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם
יֶהְגּוּ׃ וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא אֶפְתַּח פִּיו׃
אשר וָאֱהִי כְּאִישׁ לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי
אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהָי׃ כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי
עָלַי הִגְדִּילוּ׃ כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ כִּי
עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי׃ וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי
שָׁקֶר׃ וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב׃
אַל תַּעַזְבֵנִי יְיָ אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי יְיָ תְּשׁוּעָתִי׃

לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה
דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם
בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי׃ נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי ו
נֶעְכָּר׃ חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִּלְשׁוֹנִי׃
הוֹדִיעֵנִי יְיָ קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִיא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי׃ הִנֵּה
טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ כָּל הֶבֶל כָּל אָדָם
נִצָּב סֶלָה׃ אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן יִצְבֹּר
וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם׃ וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי יְיָ תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא׃
מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי׃ נֶאֱלַמְתִּי לֹא
אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ׃ הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ
אֲנִי כָלִיתִי׃ בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתֶּמֶס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ
אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה
אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי׃
הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ קַוֹּה קִוִּיתִי יְיָ וַיֵּט אֵלַי ו
וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט
הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃ וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיְיָ׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר שָׂם יְיָ מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב׃
רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין
עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃ זֶבַח וּמִנְחָה לֹא
חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִּי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃ אָז
אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי׃ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃ בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק
בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְיָ אַתָּה יָדָעְתָּ׃ צִדְקָתְךָ
לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כ
כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב׃ אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא ר

רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו עלי
רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכולתי לראות
עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: רצה יי להצילני יי
לעזרתי חושה: יבושו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
יסוגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על עקב בשתם ו
האומרים לי האח האח: ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
ויאמרו תמיד יגדל יי אוהבי תשועתך: ואני עני ואביון יי
יחשוב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי
אל תאחר:

למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יי: יי ישמרהו ו
ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויבי: יי יסעדנו על
ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יי חנני
רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות
ואבד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און
לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי
יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא
יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי
הגדיל עלי עקב: ואתה יי חנני והקימני ואשלמה להם:
בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע אויבי עלי: ואני
בתומי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יי אלהי
ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערוג על
אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני ו
אלהים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמור אלי
כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי

כי אעבור בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המון חוגג : מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח על
כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער : תהום אל
תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו :
יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי :
אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ
אויב : ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל
היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

הקפה חמישי משה

זכות משה אל תנשה חתום במדת הנצח ו
בזכותו וענותו אויבנו תנצח ובהר המור
שיר מזמור נשיר ולמנצח אל נצח לנצח רחם עם רוממך
זכרנו יי ברצון עמך :

תורה תמימה ונעימה ירש ענו בהר סיני עם אל איום ו
ארבעים יום עמד שם עם יי לקבל תורה זכה וברה
משמי מעוני אל אמת תורת אמת הנחיל לעם נאמני
צדקתו ותורתו זכור נא משמיך זכרנו יי
ברצון עמך :

רחמנא אידכר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני בדיל ויעבור
רחמנא פתח שמיא לצלותין
בדיל ויעבור

ויעבור יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה:

יי׳ הוא האלהים יי׳ הוא האלהים

יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך לעולם ועד

אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים:

אלהינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים:

אלהינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים:

אלהינו שבשמים חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה:

עננו העונה בעת רצון עננו יי׳ חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו: יי׳ יהמו נא רחמיך עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו: יי׳ עשה למען הנאמן בכל ביתך וחוסה על ישראל עמך: רעני למשה ואבותינו על ים סוף עננו:

ואומר קדיש קד״ר:

שפטני אלהים

וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני :
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אתהלך בלחץ
אויב : שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר
קדשך ואל משכנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל
אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי : מה ת
תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

למנצח לבני קרח משכיל : אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת
בימיהם בימי קדם : אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע
לאומים ותשלחם : כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיע למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם :
אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב : בך צרינו
ננגח בשמך נבוס קמינו : כי לא בקשתי אבטח וחרבי ו
לא תושיעני : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה : אף
זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו : תשיבנו אחור
מני צר ומשנאינו שסו למו : תתננו כצאן מאכל ובגוים
זריתנו : תמכור עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם :
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : תשימנו

משל בגוים מנוד ראש בלאומים : כל היום כלמתי נגדי
ובושת פני כסתני : מקול מחרף ומגדף מפני אויב ו
ומתנקם : כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך : לא נסוג אחור לבנו ותט אשורנו מני ארחך
כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות : אם
שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : הלא אלהים
יחקור זאת כי הוא יודע תעלומות לב : כי עליך הורגנו
כל היום נחשבנו כצאן טבחה : עורה למה תישן יי ו
הקיצה אל תזנח לנצח : למה פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצנו : כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו :
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך :

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות
רחש לבי רחש טוב אומר אני מעשי דבר
למלך לשוני עט סופר מהיר : יפיפית מבני אדם הוצק
חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם : חגור חרבך
על ירך גבור הודך והדרך : והדרך צלח רכב על דבר
אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך : חציך שנונים עמים
תחתיך יפלו בלב אויבי המלך : כסאך אלהים עולם ועד
שבט מישור שבט מלכותך : אהבת צדק ותשנא רשע
על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך : מור
ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן מני שמחוך :
בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר :
שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו
המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו : ובת צור במנחה
פניך יחלו עשירי עם : כל כבודה בת מלך פנימה מ
ממשבצות זהב לבושה לרקמות תובל למלך בתולות
אחריה רעותיה מובאות לך : תובלנה בשמחות וגיל

תבואינה

תבואינה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל דור ודור על
כן עמים יהודוך לעולם ועד:

למנצח לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו
מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד:
על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים:
יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון: אלהים בקרבה
בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו
ממלכות נתן בקולו תמוג הארץ: יי צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יי אשר שמות
בארץ: משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית עגלות ישרוף באש: הרפו ודעו כי אנכי
אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה:

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו
כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי
עליון נורא ומלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתנו
ולאומים תחת רגלנו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון
יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בקול
שופר: זמרו לאלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך
כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד
נעלה:

שיר מזמור לבני קורח: גדול יי ומהולל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ

הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה
נודע למשגב : כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו : המה
ראו כן תמהו נבהלו נחפזו : רעדה אחזתם שם חיל
כיולדה : ברוח קדים תשבר אניות תרשיש : כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד עולם סלה : דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה
ימינך : ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך
סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה : שיתו לבכם לחילה
פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון : כי זה אלהים
אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
על מות :

למנצח לבני קורח מזמור : שמעו זאת כל ה
העמים האזינו כל יושבי חלד : גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון : פי ידבר חכמות
והגות לבי תבונות : אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי
למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני : הבוטחים על חילם
וברוב עשרם יתהללו : אך לא פדה יפדה איש לא יתן
לאלהים כפרו : ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם : ויחי
עוד לנצח לא יראה השחת : כי יראה חכמים ימותו יחד
כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם : קרבם בתימו ו
לעולם משכנותם לדור ודור קראו בשמותם עלי אדמות
ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו : זה דרכם כסל
למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה : כצאן לשאול שתו מות ירעם
וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבול לו :
אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה : אל
תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו : כי לא במותו יקח
הכל

הכל לא ירד אחריו כבודו : כי נפשו בחייו יברך ויודוך כי
תיטיב לך : תבא עד דור אבותיו עד נצח לא יִ׳ יראו אור
אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות
נדמו :

מזמור לאסף אל אלהים אדני דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבואו : מציון מכלל
יפי אלהים הופיע : יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו
תאכל וסביביו נשערה מאד : יקרא אל השמים מעל ואל
הארץ לדין עמו : אספו לי חסידי כורתי בריתי עלי זבח :
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שופט הוא סלה : שמעה
עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי :
לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד : לא אקח ו
מביתך פר ממכלאותיך עתודים : כי לי כל חיתו יער בהמות
בהררי אלף : ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי : אם
ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלואה : האוכל בשר
אבירים ודם עתודים אשתה : זבח לאלהים תודה ושלם
לעליון נדריך : וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני :
ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי
פיך : ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך : אם
ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך : פיך שלחת
ברעה ולשונך תצמיד מרמה : תשב באחיך תדבר בבן
אמך תתן דופי : אלה עשית והחרשתי דמית היות
אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך : בינו נא זאת שוכחי
אלוה פן אטרוף ואין מציל : זובח תודה יכבדנני ושם
דרך אראנו בישע אלהים :

למנצח מזמור לדוד : בבוא אליו נתן הנביא
כאשר בא אל בת שבע : חנני

אלהים

אלהים כחסדך כרוב רחמיך מחה פשעי: הרב כבסני ו
מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי
תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען ו
תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן בעון חוללתי ובחטא
יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטוחות ובסתום חכמה
תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: הסתר פניך
מחטאי וכל עונותי מחה: לב טהור ברא לי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני
מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים: אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחך פרים:

למנצח

משכיל לדוד בבוא דואג הארומי ויגד
לשאול בא דוד אל בית אחימלך: מה
תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: הוות תחשוב ל
לשונך כתער מלוטש עושה רמיה: אהבת רע מטוב שקר
מדבר צדק סלה: אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: גם
אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים
סלה: ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: הנה הגבר
אשר לא ישים מעוזו ויבטח ברוב עשרו יעז בהותו: ואני
כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידך:

לַמְנַצֵּחַ עַל מַחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד : אָמַר נָבָל
בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל
אֵין עוֹשֵׂה טוֹב : אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם ל
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דּוֹרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים : כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ
אֵין עוֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד : הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי
עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ : שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד לֹא הָיָה
פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חוֹנָךְ הֱבִישׁוֹתָה כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם
מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל
יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל :

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹות מַשְׂכִּיל לְדָוִד : בְּבֹא הַזִּיפִים
וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר
עִמָּנוּ : אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי : כִּי זָרִים
קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה :
הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹזֵר לִי יי בְּסוֹמְכֵי נַפְשִׁי : יָשִׁיב הָרַע לְשׁוֹרְרָי
בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם : בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה לָּךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יי כִּי
טוֹב : כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה ע
עֵינִי :

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד : הַאֲזִינָה אֱלֹהִים
תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי : הַקְשִׁיבָה
לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה : מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע
כִּי יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי : לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת
מָוֶת נָפְלוּ עָלָי : יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת : וָאוֹמַר
מִי יִתֶּן לִּי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכּוֹנָה : הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד
אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה : אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מֵרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר
בַּלַּע יי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר : יוֹמָם וָלַיְלָה
יְסוֹבְבֻהָ עַל חוֹמוֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ : הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ
וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחוֹבָהּ תּוֹךְ וּמִרְמָה : כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא׳

לא

לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו : ואתה אנוש כ
כערכי אלופי ומידעי : אשר יחדו נמתיק סוד בבית
אלהים נהלך ברגש : ישימות עלימו ירדו שאול כי חיים
רעות במגורם בקרבם : אני אל אלהים אקרא ויי׳ י
יושיעני : ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע ו
קולי : פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו ו
עמדי : ישמע אל ויענם ויושב קדם סלה אשר אין ח
חליפות למו ולא יראו אלהים : שלח ידיו בשלומיו ח
חלל בריתו : חלקו מחמאות פיו וקרב לבו רכו דבריו
משמן והמה פתחות : השלך על יי׳ יהבך והוא יכלכלך
לא יתן לעולם מוט לצדיק : ואתה אלהים תורידם לבאר
שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך :

למנצח על יונת אלם רחוקים לדוד מכתם
באחוז אתו פלשתים בגת : חנני
אלהים כי שאפני אנוש כל היום לוחם ילחצני : שאפו
שוררי כל היום כי רבים לוחמים לי מרום : יום אירא
אני אליך אבטח : באלהים אהלל דברו באלהים ב
בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי : כל היום דברי
יעצבו עלי כל מחשבותם לרע : יגורו יצפונו המה עקבי
ישמורו כאשר קוו לנפשי : על און פלט למו באף עמים
הורד אלהים : נדי ספרת אתה שימה דמעתי בנאדך
הלא בספרתך : אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי
כי אלהים לי : באלהים אהלל דבר ביי׳ אהלל דבר :
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי : עלי אלהים
נדריך אשלם תודות לך : כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי
מדחי אתהלך לפני אלהים באור החיים :

למנצח

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאול במערה : חנני אלהים חנני כי בך
חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבור הוות : אקרא
לאלהים עליון לאל גומר עלי : ישלח משמים ויושיעני
חרף שואפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו : נפשי בתוך
לבאים אשכבה לוהטים בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה : רומה על שמים אלהים על כל הארץ
כבודך : רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה
נפלו בתוכה סלה : נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה
עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר : אודך בעמים יי
ואזמרך בלאומים : כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
אמתך : רומה על שמים אלהים על כל הארץ
כבודך :

למנצח אל תשחת לדוד מכתם האומנם אלם
צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם
אף בלב עולות תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון : זורו
רשעים מרחם תעו מבטן דוברי כזב : חמת למו כדמות
חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו : אשר לא ישמע ל
לקול מלחשים חובר חברים מחוכם : אלהים הרס שינמו
בפימו מלתעות כפירים נתוץ יי : ימאסו כמו מים יתהלכו
למו ידרוך חיציו כמו יתמוללו : כמו שבלול תמס יהליך
נפל בל חזו שמש : בטרם יבינו סירותיכם אטד כמו חי אשת
כמו חרון ישערנו : ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ
בדם הרשע : ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים
שופטים בארץ :

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלוח שאול
וישמרו את הבית להמיתו : הצילני

מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני : הצילני מפועלי און ו
ומאנשי דמים הושיעני : כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יי : בלי עון ירוצון ויכוננו עורה ל
לקראתי וראה : ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
לפקוד כל הגוים אל תחון כל בוגדי און סלה : ישובו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר : הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
כי מי שומע : ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים : עוזו ו
אליך אשמורה כי אלהים משגבי : אלהי חסדי יקדמני ו
אלהים יראני בשוררי : אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו
כי לך והורידמו מגיננו יי : חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו : כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה : וישובו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר : המה יניעון לאכל אם לא
ישבעו וילינו : ואני אשיר עוזך וארנן לבקר חסדך : כי היית
משגב לי ומנוס ביום צר לי : עוזי אליך אזמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי :

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד : ב
בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה
וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף :
אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו : הרעשת ארץ
פצמתה רפה שבריה כי מטה : הראית עמך קשה השקיתנו
יין תרעלה : נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה :
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו : אלהים דבר
בקדשו אעלוזה אחלקה שכם ועמק סוכות אמדד : לי
גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחוקקי : מואב
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי : מי
יובילני עיר מצור מי נחני עד אדום : הלא אתה אלהים

זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו : הבה לנו עזרת ושוא
תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא
יבוס צרינו :

למנצח על נגינת לדוד : שמעה אלהים רנתי ו
הקשיבה תפלתי מקצה הארץ אליך אקרא
בעטוף לבי בצור ירום ממני תנחני : כי היית מחסה לי מגדל
עוז מפני אויב : אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך
סלה : כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דור ודור : ישב עולם
לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרוהו : כן אזמרה שמך לעד
לשלמי נדרי יום יום :

למנצח על ידותון מזמור לדוד : אך אל אלהים ד
דומיה נפשי ממנו ישועתי : אך צורי וישועתי
משגבי לא אמוט רבה : עד אנה תהותתו על איש תרצחו
כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה : אך משאתו יעצו להדיח
ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה : אך לאלקים
דומי נפשי כי ממנו תקותי : אך הוא צורי וישועתי משגבי
לא אמוט : על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים
בטחו בו בכל עת עם שפכו לבבכם לפניו אלהים מחסה לנו
סלה : אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה
מהבל יחד : אל תבטחו בעושק ובגזל אל תהבלו חיל כי
ינוב אל תשיתו לב : אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי
עוז לאלהים : ולך יי חסד כי אתה תשלם לאיש
כמעשהו :

הקפה ששית אהרן

בזכות אהרן רון ורון עמך באמרם הושענא : נחתם
בכבוד

נחתם בכבוד במצנפת נאה לשמש בכהונה בגדי פאר
לפאר שמך לבש באמונה הודו הראה לעם נכאה רם
שוכן במעונה ובזכותו ותפלתו תושיע לזועמך זכרנו
יי ברצון עמך :
בגדי קדש לקח לקדש לשרת בם לפנים ולפני ולבשם
בבואו שם בקדוש כמלאך יי בקרבנותיו ועולותיו הידה
מכפר על עוני תפלותיו ותחינותיו זכור היום לעם אמוני
ותטעם ותרגיעם במקדש הדומך זכרנו
יי ברצון עמך :

רחמנא אידכר לן קיימיה דאהרן כהנא בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני בדיל ויעבור
רחמנא פתח שמיא לצלותין בדיל ויעבור

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה :

יי הוא האלהים יי הוא האלהים

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר תמימים וישרים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר מחילה וסליחה :
עננו העונה בעת רצון עננו : עננו העונה בעת רחמים עננו :
יי עשה למען מכהן באוריך ותומיך וחוסה על ישראל עמך

דעני לאהרן במחתה עניננ : דעני לצדיקי וחסידי ותמימי עניננ :

ויאמר חצי קדיש

מזמור לדוד

בהיותו במדבר יהודה : אלהים אלי אתה אשחרך צמאה
לך נפשי [illegible]ה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים : כן
בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך : כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחונך : כן אברכך בחיי בשמך אשא כפיך :
כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי : אם
זכרתיך על יצועי באשמורות אהגה בך : כי היית עזרתה
לי ובצל כנפיך ארנן : דבקה נפ[illegible] אחריך בי תמכה ימינך :

והמה

וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבוֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ :
יַגִּירוּהוּ עַל יְדֵי חָרֶב מְנָת שׁוּעָלִים יִהְיוּ : וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח
בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי
דוֹבְרֵי שָׁקֶר :

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי
מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי : תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד
מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן : אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם ו
דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר : לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יֹרֻהוּ
וְלֹא יִירָאוּ : יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן מוֹקְשִׁים ו
אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָּמוֹ : יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב
אִישׁ וְלֵב עָמֹק : וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאוֹם הָיוּ מַכּוֹתָם :
וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנוֹדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם : וַיִּירְאוּ כָּל
אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ : יִשְׂמַח צַדִּיק
בַּיְיָ וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב :

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר : לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר : שֹׁמֵעַ
תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ : דִּבְרֵי עֲוֹנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ
אַתָּה תְכַפְּרֵם : אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה
בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ : נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
מִבְטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים : מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר
בִּגְבוּרָה : מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן לְאֻמִּים :
וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין :
פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא
מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ : תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ ב
בִּרְבִיבִים תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ : עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוֹבָתֶךָ ו
וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן : יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת ת
תַּחְגֹּרְנָה : לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ

אף ישירו :

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ : ז
זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו : אמרו
לאלהים מה נורא מעשיך ברוב עוזך יכחשו לך אויבך : כל
הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה : לכו וראו ו
מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם : הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו : מושל בגבורתו עולם
עיניו בגוים תצפנה הסוררים אל ירומו למו סלה : ברכו
עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו : השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו : כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף :
הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו : הרכבת אנוש ו
לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך
בעולות אשלם לך נדרי : אשר פצו שפתי ודבר פי בצר
לי : עולות מחים אעלה לך עם קטורת אלים אעשה בקר
עם עתודים סלה : לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי : אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני :
און אם ראיתי בלבי לא ישמע יי : אכן שמע אלהים הקשיב
בקול תפלתי : ברוך אלהים אשר לא הסיר
תפלתי וחסדו מאתי :

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :
ישמחו וירננו לאומים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ
תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ
נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים וייראו
אותו כל אפסי ארץ :

למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו

וינוסו

וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃ כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג
מִפְּנֵי אֵשׁ וְיֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ
יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ
שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ אֲבִי
יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ אֱלֹהִים מוֹשִׁיב
יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ
צְחִיחָה׃ אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה׃
אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה
אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃
יי יִתֶּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃ מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן
וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה
נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים
תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן׃
לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יי
יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן יי בָם סִינַי
בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף
סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃ בָּרוּךְ יי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵאלֹהִים יי לַמָּוֶת
תּוֹצָאוֹת׃ אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר
מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃ אָמַר יי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת
יָם׃ לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ׃
רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃ קִדְּמוּ
שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת׃ בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ
אֱלֹהִים יי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃ צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים
זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלָיִם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׃

גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף
בזר עמים קרבות יחפצו : יאתיו חשמנים מני מצרים כוש
תריץ ידיו לאלהים : ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו
יי סלה : לרוכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עוז : תנו
עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים : נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות
לעם ברוך אלהים :

למנצח על שושנים לדוד : הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפש : טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני : יגעתי
בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי : רבו משערות
ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי אויבי שקר אשר לא גזלתי
אז אשיב : אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא
נכחדו : אל יבושו בי קויך יי אלהים צבאות אל יכלמו בי
מבקשיך אלהי ישראל : כי עליך נשאתי חרפה כסתה
כלימה פני : מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי : כי קנאת
ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי : ואבכה בצום י
נפשי ותהי לחרפות לי : ואתנה לבושי שק ואהי להם ל
למשל : ישיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר : ואני
תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים :
אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי
באר פיה : ענני יי כי טוב חסדיך כרוב רחמיך פנה אלי :
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני : קרבה אל
נפשי גאלה למען אויבי פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלימתי נגדך כל צוררי : חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה
לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי

ישקוני

ישקוני חומץ : יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש
תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד : שפך
עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם : תהי טירתם נשמה ב
באהליהם אל יהי יושב : כי אתה אשר הכית רדפו ואל
מכאוב חלליך יספרו : תנה עון על עונם ואל יבואו בצדקתך
ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו : ואני עני וכואב
ישועתך אלהים תשגבני : אהללה שם אלהים בשיר ו
ואגדלנו בתודה : ותיטב ליי משור פר מקרן מפרים : ראו
ענוים וישמחו דורשי אלהים ויחי לבבכם : כי שומע אל
אביונים יי ואת אסיריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים
וכל רומש בם : כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו
שם וירשוה : וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו
ישכנו בה :

למנצח לדוד להזכיר : אלהים להצילני יי
לעזרתי חושה : יבושו ויחפרו מבקשי
נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי : ישובו על עקב בשתם
האומרים האח האח : ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ו
ויאמרו תמיד יגדל יי אוהבי תשועתך : ואני עני ואביון אלהים
חושה לי עזרתי ומפלטי אתה יי אל תאחר :

בך יי חסיתי אל אבושה לעולם : בצדקתך פלטני
ותצילני הטה אלי אזנך והושיעני : היה לי לצור
מעון לבא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה :
אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ : כי אתה תקותי
יי אלהים מבטחי מנעורי : עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי
אתה גוזי בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לרבים ואתה
מחסי עוז : ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : אל
תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני : כי אמרו אויבי
לי

לי ושומרי נפשי נועצו יחדו : לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו
כי אין מציל : אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה :
יבשו יכלו שוטני נפשי יעטו חרפה וכלימה מבקשי רעתי :
ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך : פי יספר צדקתך
כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספורות : אבא בגבורות יי
אלהים אזכיר צדקתך לבדך : אלהים למדתני מנעורי ועד
הנה אגיד נפלאתיך : וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני
עד אגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך : וצדקתך אלהים
עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך : אשר ו
הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחייני ומתהומות הארץ
תשוב תעלני : תרב גדולתי ותסב תנחמני : גם אני אודך ב
בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל : ו
תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית : גם לשוני כל
היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי
רעתי :

לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן
מלך : ידין עמך בצדק ועניך במשפט :
ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה : ישפט עניי עם
יושיע לבני אביון וידכא עושק : ייראוך עם שמש ולפני ירח
דור דורים : ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ : יפרח
בימיו צדיק ורוב שלום עד בלי ירח : וירד מים עד ים ומנהר
עד אפסי ארץ : לפניו יכרעו ציים ואויביו עפר ילחכו : מלכי
תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו
וישתחוו לו כל אלהים כל גוים יעבדוהו : כי יציל ואביון משוע
ועני ואין עוזר לו : יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע :
מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר דמם בעיניו : ויחי ויתן לו מזהב
שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו : יהי פסת בר

כָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃ יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ כָּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשָׁי׃

הקפה שביעי דוד

זכור סְגַן אֲשֶׁר נִגֵּן עֲלֵי עָשׂוֹר וְגַם נֶבֶל בְּשִׁירוֹתָיו וּזְמִירוֹתָיו יְהוֹדוּן לְךָ בְּכָל תֵּבֵל לְךָ נִמְשַׁח וְנִגְדַּךְ שַׂח נָשׂוּא לְךָ עוֹל וְגַם סֵבֶל פְּדֵה נְכָאָה מְקוֹרָאָה לְךָ נַחֲלָה וְגַם חֶבֶל לְהוֹשִׁיעָהּ לְהַרְגִּיעָהּ תְּגַלֶּה מִמְּרוֹמֶךָ

זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ׃

בִּזְכוּת דָּוִד אִישׁ יְדִיד נְחָתֵם בְּכֶתֶר מַלְכוּתְךָ תְּרַחֵם וְגַם תְּנַחֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ בִּזְכוּתוֹ הַרְאֵה לְעַם נְכָאֶה בִּנְיַן בֵּיתְךָ וְנָוָתְךָ וּזְכוּת אָבוֹת מַעֲרָבוֹת זְכוֹר נָא לַעֲדָתְךָ וְנִטַּלֵּם וְנִשָּׂאֵם בִּזְכוּת שִׁבְעָה תְמִימֶךָ זָכְרֵנוּ יְיָ

בִּרְצוֹן עַמֶּךָ׃

זְכוֹר לָנוּ אֱלֹהֵינוּ זְכוּת דָּוִד בֶּן יִשַׁי וּמִגִּזְעוֹ תֵּצֵא חוֹטֶר לְקַבֵּץ אֶת מְגוֹרָשַׁי וּבִזְכוּתוֹ אֱסוֹף נִדָּחוֹ וְאֶת בָּנַי וְאֶת נָשַׁי וְנַגִּילָה בְּמַלְכוּתְךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ זָכְרֵנוּ יְיָ

בִּרְצוֹן עַמֶּךָ׃

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְּדָוִד מְשִׁיחָא בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּחַיֵּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא חַתְמִינָן בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא פְּתַח שְׁמַיָּא לִצְלוֹתִין בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
רַחֲמָנָא וְלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

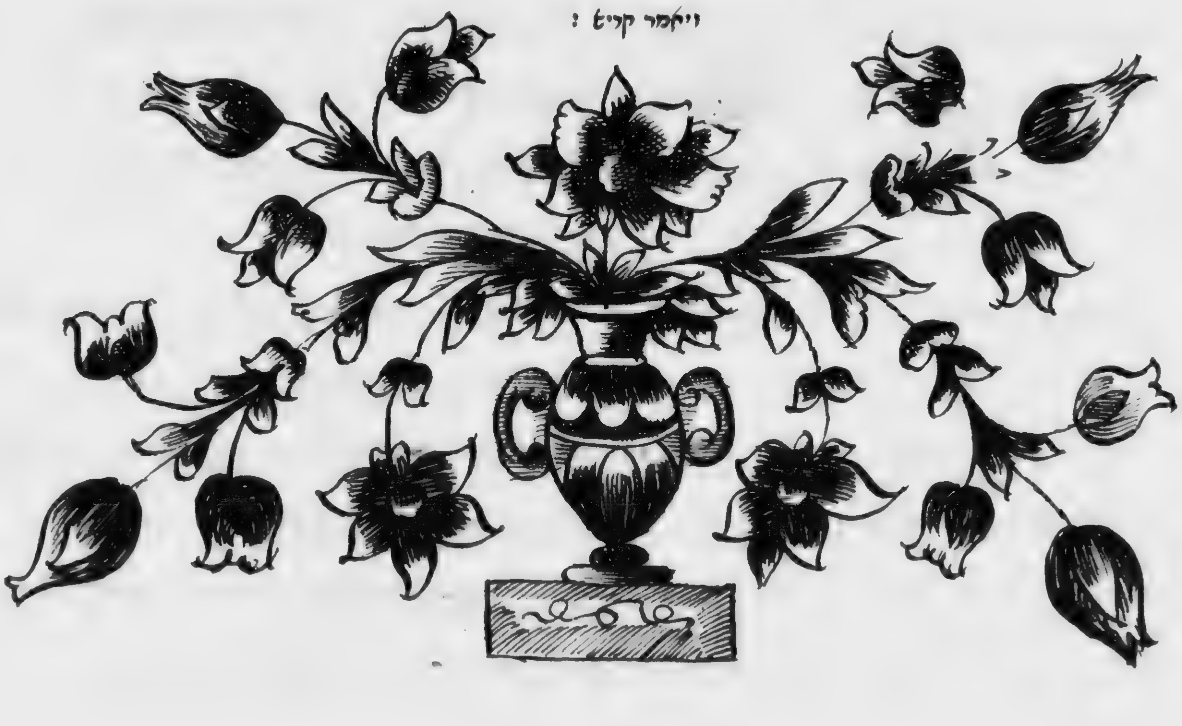
יי הוא האלהים יי הוא האלהים

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר רחמים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
אלהינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים :

עננו מגן דוד עננו : עננו העונה בעת רצון עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו : עננו רחום וחנון עננו :
יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך : יי עשה
למען דוד משיחך וחוסה על ישראל עמך : רעני לדויד
ולשלמה רעני לצדיקי וחסידי בירושלים
עינן ותמימי ענינן :

ויאמר קדיש :

אשמורת ליל החותמת

בִּקָרְאִי עֲנֵנִי

אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי : אֲמָרַי
הַאֲזִינָה יי בִּינָה הֲגִיגִי : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל : הוֹשַׁע יי אֶת עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל :
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : וְיָשִׁירוּ בְּדַרְכֵי יי כִּי גָדוֹל
כְּבוֹד יי : וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : יי
שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

מפתח

שְׂפָתַי אֶפְתַּח בִּרְנָנַי לְבָרֵךְ שִׁמְךָ בַּהֲמוֹנַי לֵאמֹר בָּרוּךְ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ :

חַזְּקֵנוּ חֲסִין יָהּ אָיוֹם וְלַאֲסִירֵי חֵטְא הַמְצֵא פִּדְיוֹם בְּפָתְחֵנוּ
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם סְלַח לָנוּ אָבִינוּ :

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ מְחוֹל לָנוּ
מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ :

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ :
גְּדוּלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזֶרַע יְדִידֶיךָ תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים
בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה נְקַדֵּם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וּמֵחֲרוֹן

תשוב כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום
וירד יי בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב עמו
שם תאזין מני שוע ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא בשם
יי ושם נאמר :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון
ופשע וחטאה ונקה :

נקנו מעוננו ומחטאתינו תטהרנו : תחטאנו באזוב
ונטהר תכבסנו ומשלג נלבין : לב טהור ברא לנו
אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר
קדשו : האירה פניך על עבדיך הושיענו כחסדך : ונפשי תגיל
ביי תשיש בישועתו : אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו
ישועתי : אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט : ואני עני
וכואב ישועתך אלהים תשגבני : יי שופטנו יי מחוקקנו יי
מלכנו הוא יושיענו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ו
ורעם ונשאם עד העולם : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה :
יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : קיים לנו מה שכתוב ו
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה : בשרנו מה שכתוב
כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות :

סליחה

יגלה צור ישועתו לעם מפחדו נדהם ויחיש אל ישועתו
בשאגו לפניו וינהם וירבה לו סליחתו ויעביר חטא וזהם
למען בריתו את אברהם :
קבל שועת תחנה אל שוכן גבוהים אבן ראש פנה
הקם יוצר נגוהים היה מגן וצנה לשארית כמהים
כי

כִּי אַתָּה אֱלֹהִים מָגֵן אַבְרָהָם

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

נַקֵּנוּ מֵעֲוֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵנוּ תְּטַהֲרֵנוּ: תְּחַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין: לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ אוֹהֲבֵי תְּשׁוּעָתֶךָ: וֵאלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה: לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִין וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה: כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:

סליחה

יְבוֹאוּנוּ חֲסָדֶיךָ צוּרִי שׁוֹכֵן שַׁחַק
וְרַחֵם צֹאן יְדִידֶיךָ וּשְׁטַר חוֹבָם תִּמְחַק וְאֵת חֶסֶד יְדִידֶיךָ

בְּעֵט בַּרְזֶל יוּחַק זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק :
מֶלֶךְ הַחַיִּים אֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא חִישׁ קֵץ לַפְּדוּיִם
נִפְלְאוֹתֶיךָ גַּלֵּה חֲתוֹם אוֹתָם לַחַיִּים וּמִשְׁאֲלָם מַלֵּא
עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק :
אל מלך ויעבור

נקנו מֵעֲוֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵינוּ תְּטַהֲרֵנוּ : תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין : לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ : יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה : עֵת צָרָה הוּא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ : וְאַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל : אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ לְעֶזְרָתֵנוּ חוּשָׁה : חוּשָׁה לְעֶזְרָתֵנוּ יְיָ תְּשׁוּעָתֵנוּ : יָחוֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ : רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה : הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ : אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב : תְּמַהֵר לָנוּ מַה שֶּׁכָּתוּב וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב :

סליחה

יוֹם צָעֲקוּ שָׁבִים מֵחַטֹּאֵיהֶם חֶסֶד אֲבוֹתֵיהֶם
לָקְחוּ בִּידֵיהֶם כְּחֵלֶב זִבְחֵיהֶם עַל מִזְבְּחֵיהֶם
יִשְׂאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם :
זְכוּת הוֹרִים נָעֲמוּ בּוֹ לְךָ יִכּוֹן בְּטַח עֵין יַעֲקֹב
וּבָדָד יִשְׁכּוֹן לֵב טָהוֹר כַּיּוֹם וְרוּחַ נָכוֹן
חַדֵּשׁ בְּקִרְבָּהֶם וְקֶרֶב בְּנֵיהֶם : אל מלך ויעבור :

נקנו מעוננו ומחטאתינו תטהרנו : תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשלג נלבין : לב טהור ברא לנו אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו : הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך : אלהים צבאות השיבנו ו האר פניך ונושעה : השיבה לנו ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכנו : קיים לנו מה שכתוב אך ביי׳ אל תמרודו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויי׳ אתנו אל תיראום :

סליחה

הוצא מנרתקה אל חרב נוקמת להקם נא את סוכה
חד הנרשמת ומאוס רעה חושקה לעם כו החותמת
הסר צלה ומלכה בזאת ליל החותמת :

אחרת

בינה על ראש שבעה ספירות היא קיימת קדש היא
לדעה ועליה נרשמת עין כל מספר שבעה אליה
החותמת יה סר צלה וישעה חג ליל
החותמת :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל :

אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום וככל יום ברית שלש עשרה שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך י
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

נקנו מעונינו ומחטאתינו תטהרנו : תחטאנו באזוב
ונטהר תכבסנו ומשלג נלבין : לב טהור ברא
לנו אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו : יי אורי וישעי ממי
אירא יי מעוז חיי ממי אפחד : זכרנו יי ברצון עמך ופקדני
בישועתך : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : הנה לא ינום ולא
יישן שומר ישראל :

פזמון לקדיש

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד
ישראל האומרים שמע ישרא׳ :

שומר גוי אחד שמור שארית גוי אחד ואל יאבד גוי
אחד האומרים שמע ישרא׳ יי
אלהינו יי אחד :

שומר גוי קדוש שמור שארית גוי קדוש ואל יאבד גוי
קדוש המשלשים קדושה לקדוש :

שומר אום רבה שמור שארית אום רבה ואל יאבד
אום רבה העונים אמן יהא שמיה רבה :

ויאמר קדי׳ ותתקבל :

ליום ערבה

פזמון לפסוקי דזמרה

סולו לרוכב בערבות ביה שמו עושה משפט עמו דבר יום ביומו הודו ליי קראו בשמו :

פזמון לבריך שאמר

אשר מסיג וחמר	נבדל מאד נשלם
ואם עמד וגמר	מעלות הסולם
מכיר מי שאמר	והיה העולם :

יאם אין לו שהות לומר פסוקי דזמרה יאמר פסוקים אלו :

אליך יי שועתי ובבקר תפלתנו תקדמך : יי בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה : להגיד בבקר חסדך י ואמונתך בלילות : חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך :

רשות ליום ערבה

אקום להודות לך

יום בחצרות בית קדשך באתי להמלך יום בעד קהלי יהבם עליך אשלך :

נדבות פי רצה לחיים יוחקו בספרך ביום זה כגר בהלך אשר נכתב ונחתם בטבעת

המלך

המלך :

אקום להודות לך רוחה כי הודך ישכילני רק
אעטוף כשואל וחסדך ישכילני :

נדבות פי רצ רחוב באורח מישור ירך תנחני
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחייני :

ויאמר נשמת כל חי עד לנחנו מודים :

נשמת שמחים ביום זה בחבה ואהבה יסבו בלכתם
בזכרם ימי עד בשמחת בית השואבה יסוב
כל הארץ בערבה :

נשמת יסרתו בחנתו בגלות פעמים סובב סובב
הולך רוחו וינע לבבו אל אל בשמים
כערבים על יבלי מים :

נשמת לא יירא משאגת אריה וקול שחל יסוב ארון יי
מתחזק בדתו וחקיו ינחל בענף עץ עבות
וערבי נחל :

נשמת הדריכוהו פשעים נרדף עד חובה וסבב בית א
מדי שנה בשנה זכרה לי אלהי לטובה
למועד לפני הערבה :

נשמת חרד בשמחתי יגל במורא גדול וסבב
ביתך להלל בשיר צח ויקרא ואלו פינו
מלא שירה :

ויאמר ואלו פינו עד קדיש וברכו ואחר כך יאמר יוצר אור ועמידה מהשבוע :

מי כמוך

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי מגן עזרך
הוא תהלתך והוא אלהיך המוליך אותנו במדבר
בערבה :

דברי

ליום ערבה

דִּבְרֵי הַיָּמִים הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים   לְמַעַן נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים
מֵהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים טוֹבִים   וְהָיָה הַשָּׁרוֹן
בָּעֲרָבָה :

הַכֹּל חַיָּבִין בִּרְאִיָּיה   בַּחֲגִיגָה וְשִׂמְחָה רְאוּיָה
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה וְהָיָה   עִם אֲנָשָׁיו מְעוֹן
בָּעֲרָבָה :

וְהָיוּ רוֹאִין פְּנֵי הָעֲזָרָה   בְּיוֹם טוֹב רִאשׁוֹן כַּתּוֹרָה
וּמְבִיאִין קָרְבַּן הָאֲמוּרָה   בַּמִּדְבָּר
בָּעֲרָבָה :

זוֹבֵחַ כָּל אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ   כְּפִי עָשְׁרוֹ וּמַעֲמָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְיָ וּכְבוֹדוֹ   עִם כָּל שְׁכֵנָיו אֲשֶׁר
בָּעֲרָבָה :

חֲגִיגָה הוּא שֶׁיַּקְרִיב שְׁלָמִים   מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן לְקָרְבַּן
תְּמִימִים   וְאָכַל שָׁם לְאוֹתָם הַיָּמִים   אֶל כֶּתֶף
הָעִיר אֶל הָעֲרָבָה :

טוֹב וְיָפֶה לֶאֱכוֹל וְלִשְׂמוֹחַ   עִם הַלֵּוִי וְהֶעָנִי בְּכָל כֹּחַ
וּלְהוֹסִיף בְּקָרְבָּנוֹת לִזְבּוֹחַ לִפְנֵי יְיָ
בָּעֲרָבָה :

יְמֵי הַסּוּכּוֹת הָיְתָה שָׁם שִׂמְחָה יְתֵרָה   מֵאַנְשֵׁי שֵׁם נְצוּרָה
וְזוֹקְפִין עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּשׁוּרָה   מוּרְבִיּוֹת שֶׁל
עֲרָבָה :

כָּל שִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג מְנַסְּכִין אֶת הַמַּיִם   בְּעֵת נִסּוּךְ הַיַּיִן בִּשְׁנַיִם
סְפָלִים שֶׁל כֶּסֶף מְנוּקָּבִים בָּאַפַּיִם   מִמִּזְרָחָה
וּמִמַּעֲרָבָה :

לִימֵי חוּלוֹ שֶׁל מוֹעֵד מַתְחִילִים   מְנַגְּנִין בְּכִנּוֹר וּמַכִּין בַּחֲלִילִים
בִּנְבָלִים וּבְצֶלְצְלִים   לַמּוֹעֵד לִפְנֵי
הָעֲרָבָה :

מרקדין

מַרְקְדִין וּמְפַזְזִים וּמְכַרְכְּרִין רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְסַנְהֶדְרִין
דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתוּשְׁבָּחוֹת אוֹמְרִין לָרוֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת׃

נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ לִי בְּעוֹזְרַי וַאֲנִי אֶרְאֶה
בְּשׂוֹנְאַי כְּכֹל אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי דֶּרֶךְ
הָעֲרָבָה׃

הַיּוֹם יַחֲרוֹשׁ הַחוֹרֵשׁ כַּלֵּה גָרֵשׁ יְגָרֵשׁ וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק
לְפָנָיו וְכַשּׁוֹרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה
וַעֲרָבָה׃

יִפְּלוּ עַל אֹרְחוֹת אֵידָם חָשְׁבוּ עַל הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם
וּבַבִּזָּה לִשְׁלֹחַ אֶת יָדָם מְשַׁחֲרֵי לַטָּרֶף
עֲרָבָה׃

פָּחֲדוּ פַחַד וְנִרְעֲדוּ כִּי מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעְרָה בָּאֵשׁ יִקְדוּ
הַנִּשְׁבָּעִים נוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ וַיֵּלְכוּ לְחֵמַת
בָּעֲרָבָה׃

תִּפְשׂוּם חַיִּים הַנִּמְצָאִים וְיֵדְעוּ וְיִרְאוּ הַמִּתְחַבְּאִים
וְיִתְלוּם עַל חֲמִשָּׁה עֵצִים וְיִהְיוּ תְלוּיִם בָּאַשְׁדּוֹד
וּבָעֲרָבָה׃

כֵּן יֹאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ נִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ וַיְהִי שֵׁם יְיָ
נִקְרָא עָלֶיךָ כִּי נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מַיִם נְחָלִים
בָּעֲרָבָה׃

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לְמִקְטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם יוֹם זֶה תָּחֹד
כְּבוֹדוֹ בִּקְהָלָם אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
עֲרָבָה׃

קְהַל קֹדֶשׁ בָּנִים וְאָבוֹת סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בִּפְרִי
עֵץ הָדָר וַעֲנַף עֵץ עָבוֹת וַהֲדַס אַשִּׁים
בָּעֲרָבָה׃

וִינָאוֹן לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאל כּוֹ
אִם שְׁאֵלָה אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹאֵל אַחֲרִית גּוֹיִם
מִדְבָּר צִיָּה וַעֲרָבָה :
תְּהִלָּה לְאֵל חַיֵּינוּ יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ יְיָ מְחוֹקְקֵנוּ יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
וּמִמַּעֲרָבָה :
עַל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאִים עָשָׂה לָנוּ לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִם שְׁנַת
הָ אֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם וְאַרְבַּע בַּיּוֹם
עֲרָבָה :
יָגֵל יַעֲקֹב וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל בָּעֵת הַהִיא יַעֲמוֹד מִיכָאֵל
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יְשׂוּשׂוּם מִדְבָּר
וְתָגֵל עֲרָבָה :

לנטילת לולב

אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה בָּרֵךְ אוֹם מְיַחֶדֶת בְּרוּחַ
נְדִיבָה כּוֹנֵן חֲתִימָתָהּ הַיּוֹם בְּאִיגֶּרֶת הַכְּתוּבָה לְבִלְתִּי
הֱיוֹת תּוֹחַלְתָּהּ נִכְזָבָה סוֹכֶכֶת הַיּוֹם סְבִיבוֹת תֵּבָה בְּלוּלָב
וְאֶתְרוֹג וַהֲדַס וַעֲרָבָה :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לוּלָב :

להלל

סְלַח חוֹבִי וְיַשֵּׁר אֶת לְבָבִי אֲשֶׁר תּוֹעֶה כְּמוֹ רוֹעֶה
אוּלַי שְׁעֵנִי נָא רְצֵנִי נָא אֵל אֱמוּנָה וְתִיטַב לְךָ תְּשׁוּרַת מְהַלֲלִי

להוצאת התורה

נוֹעַם שִׁיר אָבִיא לְאָבִי יַעַן חוּשִׁי בִּי מְשִׁיבִי

רחום בך חשקי ובשבי אודך יי בכל לבבי׃

פסוקים

אודך יי בכל לבבי ואזמרה שמך עליון׃ יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו׃ אודה יי בכל לבב בסוד ישרים ועדה׃ זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך׃ טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃

פרשת

וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים׃ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה׃ וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים׃ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה׃

להוצאת התורה להושענות

אלהים אודה שמך ואספרה תעצומך
במקהלים ארוממך אלהי המלך׃
יה רחם יתום וביד כל אדם יחתום
בספר נכתב ונחתום בטבעת המלך׃
כלה ממנו זעמך ואל תכלא רחמיך
ומתגרת יה קמיך יי הושיעה המלך׃

פסוקים

יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו : צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגא : שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך : הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח : ליוצר עולם בכחו תסוב כל הארץ בערבה : אז ירננו עצי היער מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה :
ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יי :

ומוליך ס״ת ובעודו בחיקו אומר פיוט זה לנועם אתה כוננתה :

ואני תפלתי לך שוכן ערבות   מהר עני ופדני מזאיבי ערבות
צוה ישועות ושובה עם נדבות   יי רבבות אלפי ישראל :

ונותן הס״ת למסיים ולוקח לולב ואתרוג ואומר

שם שכנו עלי כסא   נשא ואינו נושא   יודע בו חוסה
ראה בן גזוז כשה   יוחן וחטאו כסה   ובצר צור מתנשא
למעני למעני אעשה :
למענך אלהינו   למענך בוראנו
הושענא :

אלי הצדק מטע חשובה   בחבל משוכים בעבותות אהבה
גאה הגנוז ברום ישיבה   דרור ופקח קוח תקרא בחבה
הוגי דת נפש משיבה   ועורם בקרוב בבית השואבה
זכים נהלם בארץ טובה   חיש פזורים לנטעם בקרבה
טהור המקים כל מחשבה   ישורון תשרש לארץ תנובה
כסא כבוד קריה נשגבה   לה תהיה חומת אש סביבה
מוסדות אריאל כקדם הציבה   נועם מקום אהלה הרחיבה :

סְעוּרִים תַּבִּיט פְּצִיּוֹנָם לְהַקְשִׁיבָה   עוֹרְרֵם מִצָּפוֹן מִמִּזְרָחָה
וּמִמַּעֲרָבָה   פְּנֵה תֵּת כּוֹפֶר מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא   צַדְקֵנוּ
לְמַעַנְךָ וּמַהֵר קֵץ הַבָּא   שְׁקוֹד לְהוֹשִׁיעַ הַיּוֹם גֶּזַע חֲטוּבָה
תְּמִימִים הַמִּתְקַבְּצִים לְיוֹם
עֲרָבָה :

הוֹשַׁעְנָא

פִּזְמוֹן

חוּשׁוּ בְּנֵי אֵיתָנִים   יַחַד בְּשׁוּבָה וָנַחַת
לְהַקְרִיב שַׁי תַּחֲנוּנִים   מְקוֹם מִנְחָה מוּרַחַת
יַחַד אָבוֹת וּבָנִים   הֶקֵּף פַּעַם אַחַת

פזמון

אֵל חַסְדְּךָ יִחַלְנוּ   אֵל רַב הָעֲלִילִיָּה
וּבְיוֹם זֶה עֵינֵינוּ   אֵלֶיךָ צוֹפִיָּה   רַחוּם בְּעֵת קָרְאֵנוּ
עֲנֵנוּ מִשְּׁמֵי עֲלִיָּה   דְּעָנֵי לְאַבְרָהָם   בְּהַר הַמּוֹרִיָּה :

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה   הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לַן קְיָימֵיהּ דְּאַבְרָהָם רְחִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר

ויאמר ויעבור

פזמון להקף שני

שִׁירוּ בָּנִים וְאָבוֹת   לְרוֹאֶה לְבָבוֹת   וּבָבוֹת כָּאוּרִים   ו
וּבַעֲרָבוֹת   סֹלּוּ בִּרְנָנוֹת עֲרֵבוֹת   בְּעֵץ עָבוֹת וַעֲרָבוֹת
לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת :
וּבַשֵּׂר צוּר

לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ   לְמַעַנְךָ הוֹרְשֵׁנוּ
הוֹשַׁעְנָא :

למענך

למענך אלהי הצבאות בלתך אין מפליא
פלאות גאה הלובש עוז וגאות דגול
מרבבות ואלפים ומאות הדור המוכתר בצבאי צבאות
ומהולל בשירות ותושבחות נאות זה עושה גדולות
ונפלאות חופש וחוקר חדרי מחבואות טוען וסובל כל
בלי לאות ימינו פשוטה לקבל שבי חטאות כובש עונות
זדונות ושגיאות לובש צדקות פועל נוראות: מרומם
וקדוש שוכן את דכאות נחית מושבו חיות נושאות
סגיא כח בעוזו נושאות עיניו בכל משוטטות ורואות
פנה לתפלת ערער עיניו נושאות צקון דך לא בזה מראות
קשוב לכל קוראיו בקריאות רחמיך יבואונו ופדנו מתלאות
שעה שועת קורא מתחתיות תענה אומרי הושענא
וכירם מורביות:

הושענא

פזמון

חליתה פני ארוניה עדת צור ברוב פחד
וסבבה בבית אלהיה בהוד ומהלל ולב אחד
וענתה כי טובים השנים מן האחד:

פזמון

אנא שעה שה פזורה אשר למות לקוחה
אשר תתה בגוים למאכל כצאן לטבחה
ונפש נענה תענה בשפכה היום שיחה
דעני ליצחק על גבי מדבחא:

מי שענה יצחק על גבי המזבח הוא יעננו:
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקידה בדיל
ויעבור:

ויאמר ויעבור

פזמון

פזמון להקף שלישי

ראה עדה לך מודה ונושאת רנה ערבה
וכל המונך במעונך הולכים סביב התבה
ליצר כל תיסב כל הארץ בערבה :
ובשר צור
למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך
הושענא :

אלהים יי ארים קול ואקראה אלהותו
איחדה ומהללו אבטחה :
בטרם כל מלכות מלכותו נשאה באפס כל גדולה
גדולתו נוראה :
דגול הסובב גלגל הריץ כי גאה גאה גמר בעוזו כל
ולא לאה :
דגול הסובב ארץ ומלואה דרש נא בטובך קהלה
נוראה :
היום אחד ועשרים עדיך באה הן לספר תהלתך ולא
כלאה :
וצועקת הושענא היום ביום מקוראה ומשכמת מערב
צאת חמה ממוצאה :
זה היום מיחלת להנקות מחטאה זרות בנבכי ים מעוה
ושגיאה :
חשוק מאויה להשלים ולמלאה חתל שבריה וגהה
תחלואה :
טרם תקרא אליה המצאה טרוף טורפיה ותניא
מניאה :
יגונה תעביר וכלה תלאה ישעך תבשר לשארית נמצאה

ליום ערבה

כְּהוֹצֵיאתָ הַיּוֹם אִגֶּרֶת הַנִּקְרָאָה כְּחַסְדְּךָ בָּרֵךְ שָׁנָה זוֹ הַבָּאָה׃
לְהִקָּרֵא שְׁנַת שׂוֹבַע בְּמוֹבָאָה וּבְמוֹצָאָה לְהַשְׂבִּיעַ מִטּוּבְךָ שׁוֹאָה וּמְשׁוֹאָה׃
מִבִּרְכוֹתֶיךָ רַוֵּה מוֹצָאֵי דִשְׁאָה מִינֵי זֵרְעוֹנֶיהָ וְצִמְחֵי צֶאֱצָאֶיהָ׃
נְעִימוֹת עֶדְנֶיהָ רַוֵּה וְהַפְלִיאָה נַחֵץ בְּטוּבְךָ תְּכֵה וְחֶלְכָּאָה׃
סְלוּלֵי מַעְגָּלֶיהָ יִרְעֲפוּן דֶּשֶׁן וְחֶלְאָה שְׂרוּקֶיהָ לְהַעֲבוֹת וּלְהַעֲנִיף עֶפְאָה
עֲמָקִים עֲטוֹף בַּר וִיקָבִים לְמַלְאָה עָלֵימוֹ תִּשָּׂא בְּרָכָה וְהוֹדָאָה׃
פַּלְגֵי אֱלֹהִים יָפוּצוּ בְּכָל פֵּאָה פְּרִי הָאָרֶץ לְהַפְרוֹת גְּדוּדֵיהָ לְהַבְרִיאָה׃
צוּקָה לְהַמְטִיר מִגְּדוּדֵי צָבָא צִמְחֵי שָׂדַי רְצֵה נָא לְהַמְצִיאָה׃
קוֹצְרֵי קְצִירָהּ יִקְצְרוּן לְאֶחָד וּמֵאָה קְרָא נָא שְׁנַת זוֹ שְׁנַת רְפוּאָה׃
רְעֵבִים יִשְׂבְּעוּ מִמִּכְרָאָה וּמִמִּכְרָאָה רוֹמְמוּתֶיךָ יֶחֱזוּן נוֹרָא עַל כָּל פְּלִיאָה׃
שְׁכוּחִים תִּזְכּוֹר וְעֵדָה כְּלוּאָה שׁוֹכֶבֶת בְּגָלוּת נֶאֱנָחָה וְנִדְכָּאָה׃
תּוֹחַלְתָּהּ נִמְשְׁכָה וַתִּיתַר בְּזוּאָה תַּחַת הֱיוֹתָהּ בְּעוּלָה הֵנָּה שְׂנוּאָה׃
חֵילְךָ יֶחֱזוּן מְחַכֵּי הַנְּבוּאָה זְמַן קֵץ תְּשׁוּעָתָם תְּקָרֵב וְתָבוֹאָה׃
הוֹשַׁעְנָא׃

פזמון

פזמון

חַן פְּנֵי דַר מַעְלָה בֶּן מִזְבּוּלוֹ גּוֹלָה וְהֶאֱמִיר
אֶת שְׁמוֹ בְּמוֹעֵל יָדָיו בְּהוֹד מִתְעַלֶּה בְּלִי גוֹעֵל לְהוֹסִיף
עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה :

פזמון

צוּר יַעֲקֹב קְדוֹשׁוֹ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל
הַדֹּרֵשׁ בְּרַחֲמִים לְעַם חַסְדְּךָ שׁוֹאֵל
עֲנֵנוּ בְּעֵת רָצוֹן מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל
כַּאֲשֶׁר עָנִית יַעֲקֹב בְּבֵית אֵל :

מִי שֶׁעָנָה יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּבֵית אֵל הוּא
יַעֲנֵנוּ :

רַחֲמָנָא אִידְּכַר לַן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלֵימָא
בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

פזמון להקף שלישי

יָצוּ לִי צוּר רָוֶיה וְצַר הוֹדְפִי בְּאֵיבָה
יְהִי צָמֵא וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה :
וּבְצָר צוּר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ
הוֹשַׁעְנָא :

לְמַעַן אַסָּף אוֹכֵל לְהַחֲיוֹת זֶרַע שִׁבְעָה
בְּקַר צֹאן אוֹבְדוֹת בְּרוֹעִים שִׁבְעָה :

לְמַעַן גִּבּוֹר יָרַשׁ אֶרֶץ שִׁבְעָה

דרוש לְטוֹבָה שׁוֹמְרֵי יְמֵי מַצָּה שִׁבְעָה
לְמַעַן הַדִּיר קָרָא שָׁם הַבְּאֵר שִׁבְעָה
וְהוֹשַׁע הַיּוֹם סוֹפְרֵי שָׁבוּעוֹת שִׁבְעָה
לְמַעַן זַךְ בֵּרַח דֶּרֶךְ יָמִים שִׁבְעָה
חָסוֹן חֲנוֹכְךָ יוֹשְׁבֵי סֻכָּה שִׁבְעָה
לְמַעַן טוֹב שֶׁמֶשׁ יְמֵי מִלּוּאִים שִׁבְעָה
יֶעֱרַב שִׂיחֵנוּ כְּפָרִים שִׁבְעָה
לְמַעַן כֹּהֵן הֶעֱלָה בְקֹדֶשׁ נֵרוֹת שִׁבְעָה
לְבָבֵנוּ כַּיּוֹם הַשְׁמִיעֵנוּ שִׁבְעָה
לְמַעַן מְשָׁרֵת סָבַב יְרִיחוֹ שִׁבְעָה
נִפְלָאוֹת תַּפְלִיא לְסוֹפְרֵי שְׁמִטִּין שִׁבְעָה
לְמַעַן סְבָבִים עָשָׂה לְכוֹתָרוֹת שִׁבְעָה
עֲזוֹר סוֹבְבֵי דָתְךָ יָמִים שִׁבְעָה
לְמַעַן פֵּצָה לְנַעֲרוֹ שׁוּב פְּעָמִים שִׁבְעָה
צִיּוֹנָה תְּשׁוֹבֵב נוֹתְנֵי חֵלֶק שִׁבְעָה
לְמַעַן קָדְשׁוֹ לְהוֹצִיא אֶבֶן בְּעֵינַיִם שִׁבְעָה
רוֹמֵם נַחֲלֵי תְעוּדָה חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה
לְמַעַן שְׁפוֹת שָׁלוֹם נִבָּא לְשָׁבוּעִים שִׁבְעָה
תְּפִלָּתֵנוּ בְּנַחֲלָה כְּמֵאָז לַחֲלָקִים שִׁבְעָה

פזמון

חוֹן סְגֻלָּתְךָ וְנַחֲלָתְךָ קְרוּאִים כֹּהֲנִים וּמַמְלֶכֶת
לְצָרוֹתֵיהֶם וּצְוּקוֹתֵיהֶם כְּמַר דִּמְעָתָם נִתֶּכֶת
סוֹבְבִים כְּבֵיתְךָ כַּהֲלָכָה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה נִשְׁפֶּכֶת
מְטִיבֵי צַעַר וּפַעַם וְאַרְבָּעָה מְטִיבֵי לֶכֶת

פזמון

לִנְקָמוֹת חֲגוֹר חֵימוֹת וּמָתְנֵי קִנְאָה שַׁנֵּס

וקום כגבור לבן מבור מצעק כימי הנס שאר יוסף
היה מאסף ולפדותו תשא נס

מי שענה יוסף בבית הסוהר הוא יעננו
רחמנא אידכר לן קיימיה זכותיה דיוסף אסרא בדיל
ויעבור:

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה:

פזמון להקף חמישי

קח מלכי ניב חכי תנובתי הטובה והגיוני לזדוני
שנים ינסון רבבה ומאמרי ומדברי נאוה במצוה חשובה
והמצא והתרצה במדבר בערבה:
ובשר צור

למענך גואלנו למענך דורשנו
הושענא:

את רחמיך אשאל וחמלתך אדרושה אלהי
בך בטחתי אל אבושה:
בטובך אל תבזה ענות עני ומשאלו המצא ברך
יי חילו ופועל ידיו תרצה:
גואל ישראל חמלתך ידרושו גם כל קויך
לא יבושו:
דלנו כדברך אל מרום הרים דובר צדק
ומגיד מישרים:
הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבים היושב על חוג
הארץ ויושביה כחגבים:
ותיק שעה רש רחמיך דרש ושועתי האזינה ודמעתי

אל

ליום ערבה

אַל תֶּחֱרַשׁ:

זְדוֹן אִם גֶּבֶר וְעָוֹן עֲבָדֶיךָ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ:

חַנּוּן הַעֲלֵנוּ מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת חוֹקֵר לֵב וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת:

טָהוֹר בִּימִינְךָ עוֹדְדֵנִי טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי:

יִזְכּוֹר בְּרִית אָבוֹת לְזֶרַע נִינֵיהֶם יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם:

כְּבוֹד עִירְךָ הָשֵׁב לִמְכוֹנָהּ כִּי מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ:

לוֹחֲצֵנוּ כַּלֵּה וְיֹאבְדוּ אָבוֹד לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד:

מֵרָחוֹק הוֹדִיעַ וּמִמָּרוֹם תַּשְׁמִיעַ מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:

נַחֲלָתְךָ נַקֵּה מֵעָוֹן וּמֵרֶשַׁע נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע:

שָׂא נָא בְּטוּבְךָ פֶּשַׁע יְדִידֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ:

פְּנֵה בְּעֳנִי עַמְּךָ וְהַצִּילֵהוּ מִמְּגוּרוֹתָיו פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

צְפֵה עַם אֶבְיוֹן נַעֲנֶה גוֹמֵעַ צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ:

קָרֵב יוֹם יֶשַׁע לָעָם לְךָ מְקַוִּים קוּמָה יְיָ אֵל נְשָׂא יָדֶיךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנָוִים:

רְאֵה עָנְיִי מִשּׂוֹנְאַי אֲשֶׁר חִנָּם הֶלְאוּנִי רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רַבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי:

שְׁעֵה תְחִנָּתִי וְקַבֵּל הֶגְיוֹנִי שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ:

תכון

תִּכּוֹן תְּפִלָּתָם קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ :

הוֹשַׁעְנָא :

פזמון

חָנוּן לְבֶן אֲמָצַת הֱיֵה נָא קָרוֹב אֵלָיו
סוֹבֵב כְּבֵית הֵיכָלֶךָ תְּנֵה מְהוֹדְךָ עָלָיו
יְסוֹבֵב כְּבֵיתְךָ אַרְבַּע וַחֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו

פזמון

שְׁנֵי אַחִים אֶזְרָחִים מְשׁוּלָּחִים בִּשְׁבִיָּה
הוֹכַחְתָּם וְשִׁלַּחְתָּם לְשׁוּר עֶגְלָה יְפֵפִיָּה
אִישׁ עָנָו בְּעֵינָיו הוֹרִיד דָּת פְּלִילִיָּה
בְּרִיתָם זְכוֹר וְאַל תַּעֲבוֹר
לְעַם נוֹשְׂאֵי אֵימָךְ :

מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר הוּא יַעֲנֵנוּ
רַחֲמָנָא אִדְּכַר לָן קְיָימֵיהּ דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

פזמון להקף ששי

בֵּן זוֹכֵר מַלְכוּת כְּבוֹדְךָ אַל תְּרַחֵם וְיוֹם זֶה תֵּן בִּזְכוּת עֲרָבָה לוֹ לְחֵם :
ל
וּבַשֵּׂר צִיר

לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן כִּסֵּא כְּבוֹדֶךָ
הוֹשַׁעְנָא :

לְמַעַן הַדּוֹר אַרְבָּעִים יוֹם נַפְשׁוֹ עִנָּה לְמַעַן

ווער

ליום ערבה

למען אב נוסח בקח נא למען
בן הטה עצמו לחרב שנונה :

למען גבור חקוק בכס מעונה למען
דגלים אהבוך באמונה :

למען הדור ארבעים יום נפשו ענה למען
ויעד לשרת בבגדים שמונה :

למען זך לשמך קנא למען
חביב הדמים חמה ולבנה :

למען טען לטבח תנה את המנה למען
ידיד בטלאים עם מנה :

למען כשר יסד קריה נאמנה למען
לשכתך זבול בנה :

למען מקנא החיה בן צרפית הצמנה למען
נם לרבו פי שנים יהי נא :

למען סדר תחנה מבטן שאול ונענה למען
ערך חלום למלך בשינה :

למען פטשיהון וסרבלתון נצולו מאתונא למען
עמו שלשת ימים בכוונה :

למען קם ממישך והקהיל גלות ראשנה למען
רבית סנהדרי גדולה וקטנה :

למען שונים בדת מקרא ומשנה למען
תל תלפיות קריה נאמנה :

הושענא :

פזמון

חשוקים נאהבים
סבבו תיבתך
כה עשו ששת ימים

נחמדים נעימים
עתה שש פעמים
כה עשו ששת ימים :

פזמון

הֵעָתֵר יוֹם תֵּעָתֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן
כְּאָנִי בְּלֵב יָם תַּחְתֹּר לְהוֹצִיאָהּ לְבִצָּרוֹן
וְהַדְרַת עַם הַנּוֹתָר תָּשִׁיב כָּרִאשׁוֹן כָּאַחֲרוֹן
שְׁמוֹתָם יִשָּׂא אַהֲרֹן וְצִיץ קֹדֶשׁ עַל
מִצְחוֹ :

מִי שֶׁעָנָה אַהֲרֹן בִּקְטֹרֶת הוּא יַעֲנֵנוּ
רַחֲמָנָא אִידְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְּאַהֲרֹן כַּהֲנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

פזמון להקף שביעי

יָהּ יוֹצִיא מֵאֲנָחָה בֵּן בְּכוֹרוֹ לְהַנָּחָה
וְיָשִׂים אַח וְכֵן שִׁפְחָה בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה :
וּבַשֵּׂר צוֹר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ
הוֹשַׁעְנָא :

תִּתְנֵהוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה תַּשְׁכִּנֵנוּ אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה
תְּרוֹמְמֵנוּ לְמַעְלָה מַעְלָה תְּקִימֵנוּ לְעַם סְגֻלָּה :
תַּצִּיבֵנוּ כְּעַל מַיִם שְׁתוּלָה תְּפַדֵּנוּ מִכָּל מַחֲלָה :
תְּעַטְּרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה תְּשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה :
תְּנַהֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה וְגִילָה תַּמְצִיאֵנוּ רֶוַח וְהַצָּלָה :
תַּלְבִּישֵׁנוּ עֹז וּגְדוּלָה תַּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָה :
תְּיַשְּׁרֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה תַּטְעֵנוּ בְּאֹרַח חַיִּים סְלוּלָה :
תְּחָנֵנוּ בְּרַחֲמִים וְחֶמְלָה תִּזְכְּרֵנוּ בְּמִי זֹאת עוֹלָה :

לְיוֹם עֲרָבָה

תּוֹלִיכֵנוּ לְקֵץ הַגְּאוּלָה   תְּהַדְּרֵנוּ בְּזִיו הַמּוּלָה
תַּדְבִּיקֵנוּ בְּאֵזוֹר לְחִתְּלָה   תַּגְדִּילֵנוּ בְּיָדְךָ הַגְּדוֹלָה
תְּבִיאֵנוּ בְּרִנָּה וְצָהֳלָה   תְּאַמְּצֵנוּ בְּעוֹצֶם מֶמְשָׁלָה

הוֹשַׁעְנָא

פִּזְמוֹן

חוֹקֵר תַּעֲלוּמִים   וְצוֹפֶה נֶעֱלָמִים
פָּצָה בָּנִים נוֹעֲדוּ   לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
סָבְבוּ בַּעֲרָבָה   בְּבֵית זְבוּל עוֹלָמִים
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה   שֶׁבַע פְּעָמִים :

פִּזְמוֹן

מֶלֶךְ תַּצְמִיחַ   לְדָוִד וְחוֹרֵשׁ
נֵצֶר יַשְׁלִיחַ   עַד יָם וְשׁוֹרֵשׁ
סְעִיפִים יַפְרִיחַ   קְצִירִים יְשָׁרֵשׁ
עַל צַר יַצְרִיחַ   יְנִקָיו יְשָׁרֵשׁ
פִּרְיוֹ יַצְלִיחַ   וְאוֹיְבָיו יְגָרֵשׁ
מֶלֶךְ תַּצְמִיחַ   לְדָוִד וְחוֹרֵשׁ :

מִי שֶׁעָנָה   דָּוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם   הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא   אִידְּכַר לַן קְיָימֵיהּ דְּדָוִד מְשִׁיחָא   בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר

וַיַּעֲבוֹר

יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

פִּזְמוֹן

יָהּ שִׁמְךָ בֵּית מְצָדוֹת   וְכָל רָץ בּוֹ יִשָּׂגֵב
רְוֵה כְּרָמִים וְשָׁדוֹת   וּבָרֵךְ אִכָּר וְיוֹגֵב
בַּעֲרָבָה וּבְאַשְׁדּוֹת   וּבַמִּדְבָּר וּבַנֶּגֶב :

אחר

סֵחֶרֶב הַיּוֹנָה לֹא מָצְאָה יוֹנָה
מָנוֹחַ בְּיַד מוֹנָה רַק הָעֵת אֲשֶׁר חוֹנָה
בְּבֵיתְךָ וְלָךְ פּוֹנָה וְצִדְקָךְ תֶּהְגֶּה לְשׁוֹנָה
אַל נָא בְּיַד מְעַנָּה אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא :

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא הַמְקַדִּים עוֹלָמוֹ יָמִים שִׁבְעָה הַיּוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּיָמִים שִׁבְעָה הַנּוֹטֶה שָׁמַיִם שִׁבְעָה וְהָרוֹקֵעַ אֲרָצוֹת שִׁבְעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שִׁבְעָה :

אָנָּא הַמַּנְחִילֵנוּ שַׁבָּת לְיָמִים שִׁבְעָה וּשְׁנַת הַשְּׁמִיטָּה לְשָׁנִים שִׁבְעָה וּשְׁנַת הַיּוֹבֵל בְּסוֹף שָׁבוּעִים שִׁבְעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שִׁבְעָה :

אָנָּא זְכוֹר זְמַן חֵרוּתֵנוּ יָמִים שִׁבְעָה וּבִכּוּרִים לְיָמִים שִׁבְעָה וְלוּלָב וַעֲרָבָה בְּחַג סֻכָּה וְנִסּוּךְ הַמַּיִם שִׁבְעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִיגַת יָמִים שִׁבְעָה :

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא :

פזמון

הָאֵל לְמוֹשָׁעוֹת עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ
הוֹשַׁע נָא בְּחַסְדָּךְ עַם מְיַחֲלִים בַּיְיָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ אָדָם וּבְהֵמָה
תּוֹשִׁיעַ יְיָ :

ולוקח הס"ת ואומר

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

כְּהוֹשַׁעְתָּ יְדִידִים מִכַּף מַעֲבִידִים וַתִּמְחַץ לוֹדִים אֲצִים לְהַכְנִיעַ עַם שֶׂה פְזוּרָה סוֹבְבֵי תוֹרָה בְּנוֹעַם שִׁירָה בְּדוֹמֶה לְשִׁדְרָה כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁבִיעִי כֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ וַתַּעֲזוֹר אַנְשֵׁי מָזוֹר וַתְּאַזּוֹר אֱזוֹר לִשְׁפּוֹט מַפְרִיעַ וְעוֹלְבֵי עוֹלֵב הַמְהַלְלִים בְּכָל לֵב בְּדוֹמֶה לְלֵב כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁבִיעִי כֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ סְגִירֵי סָנוֹק נוֹאֲקִים אָנוֹק וַתַּעֲנִיק עֲנוֹק מַשְׁקַע שְׁקוּעֵי סוֹבְבִים בְּמַחֲנִים בְּמַזַּל מֹאזְנַיִם בְּדוֹמֶה לְעֵינַיִם כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁבִיעִי כֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ פְּדוּיֵי עַם זֶה כְּיַד חוֹזֶה וּמַזֶּה וַתָּשֶׁת נִמְכֵּי חוֹשֶׁק לְהַטְבִּיעַ פּוֹתְחִים דְּלָתַיִם לְצִלְצַל בִּמְצִלְתַּיִם בְּתוֹרָה בְּנִתַּיִם בְּדוֹמֶה לִשְׂפָתַיִם כְּהַיּוֹם יוֹם שְׁבִיעִי כֵּן הוֹשַׁעְנָא:

אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהוֹשַׁעְנָא אָבִינוּ אָתָּה
אָנָּא אֵל נָא רְפָא נָא סְלַח נָא הוֹשַׁעְנָא וְהַצְלִיחָה נָא:
אָנָּא אֵל נָא אוֹצַר טוֹב פְּתַח בְּרוּם זְבוּלָה וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

הוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָּנוּ:

יוֹשֵׁב קֶדֶם אָיוֹם וְנוֹרָא יוֹם זֶה אַמֵּץ סוֹבְבֵי תוֹרָה
וְשָׁנָה זוֹ תְּהֵא שָׁנָה אוֹרָה וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָּנוּ:

קהלך

קְהָלְךָ נַהֵל לְבֵית הַוַּעַד קוֹמְמִיּוּת הוֹלֵךְ מֵטִיבֵי צַעַד
וְשָׁנָה זוֹ תְּהֵא שְׁנַת וַיַּעַד וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ :

פזמון

הֲמוֹן חֲסָדָיו וְטוּבוֹ בְּיוֹם זֶה יְעִירֵנוּ
לְבֵן מֵאָז אֲהֵבוֹ כְּעַיִן יִצְּרֵנוּ
לִמְחוֹת אֶת חוֹבוֹ וְרָצוֹן יַעְטְרֵנוּ
וּמִדֵּי דַּבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֵנוּ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ :

רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָימָא דְפִנְחָס קַנָּאָה בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָימֵיהוֹן דְּכֻלְּהוֹן צַדִּיקַיָּא בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָימֵיה דִּתְלָת עֲשַׂר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי דְּוַיַּעֲבוֹר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

נַקֵּנוּ מֵעֲוֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵנוּ תְּטַהֲרֵנוּ : תְּחַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין : לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ : אֲבָל חָטָאנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר :

גמרות

אֲזַמֵּר לָאֵל הַמְיוּחָד נֶצַח אֲהַלְלֶנּוּ בְּלִי פַּחַד
וְיַחַד נֹאמַר פֶּה אֶחָד
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד :

שמע

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד בָּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

שָׂא נָא לְעַם דָּל וְעוֹר אֵל יָדָל
וְכֹחֲךָ יִגְדַּל וּבַשְּׂרֵהוּ בְּקוֹל:

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

חַיִּים נִמְצָא וַאֲנָחָה כְּהַיּוֹם הַזֶּה בְּשִׂמְחָה
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

קְדוֹשׁ הַעֲלֵנוּ וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

זֶרַע קֹדֶשׁ רוֹצִי בִּכְפָלַיִם לַשָּׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

פִּזְמוֹן

הוֹצֵא שְׁבוּיִים מִידֵי מְצִיקִים
מְחַטְּאָ נְקִיִּים וּרְצוֹן מְפִיקִים וְיִשְׁמְעוּ פְּדוּיִים
אַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

היום

היום תאמצנו היום תברכנו היום תגדלנו
היום תדרשנו לטובה היום תהדרנו היום
תועדנו בויעוד טוב מלפניך היום תזכנו היום תחננו
היום תחיינו היום תטהרנו היום תישרנו היום תחתמנו
בספר חיים טובים :

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה נזכר ונחתם לפניך אנו וכל עמך בית
ישראל לחיים ולשלום אמן :

פזמון

מי הדרו יראה לקמים   מי צדקו יחוו עמים
אשרי עבדיך אלה :
מי היום יקבל נביו   מי יחון ובין כנפי כרוביו
יהיו דברי אלה
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא
האלהים אין עוד :

שלום

נא חתמנו לחיים   עם נברים ורצויים
ואז אשירה באמרי   נתן אלהים שכרי
לכו נא אכלו בשמחה   ושתו בגיל ורוחה
כי נתן אלהיכם   שכר לפעולתכם :

אחר

המונים באו הלום   ושבו אל אביהם
ושירי עז ויהלום   נתנו קרבניהם   יבשר אל עילום
כי נשא להם   שובו לשלום   אל אהליכם :

ויאמר קדיש שלם וברכו

רשות ליום גשם

נפשי כאיל

על אפיקי מים תערוג ותשא לב אלי כפים מהר
לבשר כי צבאה מלאה כי מיי לקחה כפלים :

אחר

ידוע רב חילי ידיד ויהים לגבה עלי כל
הגבוהים פצה להם בעת רצון ורוה מטר ישעך נפשים
לך כמהים :

אחר

אלי מהללך בבור לבב בתוך מאסר ובור
בורא נפשות ממקור קדש מקום שכל ואור
רבו פעליו מחקור עצמו ולא אדע ספור
השם שלוחיו חום וקור רוח ושלג עם כפור
מהם פני אדם ותור אריה פני נשר ושור

מחרך

כשם אל חי הגיון לשוננו בעוד רוח חיים באפנו
בעבי רום נכתר דבר צחות ראה ײ חי מושל בכל רוחות
ובברקים שם נחזה שיחות והארץ תקרא ותעננו
וההרים יעו בפנינו :
מקור חיים את החייתנו ולקרוא את שמך קראתנו

לזאת

לְזֹאת בִּדְמוּת מַלְאָךְ בְּרָאתָנוּ   וְאִם חַטַּאת אָדָם תְּמִיתֵנוּ
הֲלֹא אַתָּה תָשׁוּב תְּחַיֵּינוּ :

אחר

מֵתִגְרַת כַּפֶּיךָ   רוֹפְפוּ שָׁמַיִם
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ   נֶעֶרְמוּ מַיִם   נָחַם מְחַכֶּה
לְיֵשַׁע אֲדוֹנָיו   נָגוּעַ וּמוּכֶּה   מְרוּכֶּה מְעוֹנָיו
יוֹם לְיוֹם מְפַכֶּה   נַחַל מֵעֵינָיו   וְדִמּוּ עֵת יִבְכֶּה
מְהוֹל   כַּמַּיִם :

אחר

תַּאֲוַת כָּל נֶפֶשׁ   בְּיָדְךָ תָּנוּחַ
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ   כָּל חַי וְרוּחַ   אֶעֱמוֹד בְּמִסִּבִּי
וּגְבוּל כָּל מִתְאַוֶּה   אוֹחֲזָה מִשְׂגַּבִּי   לֹא יְכִילוּ נָוֶה
רַק בְּאוֹתוֹ אַשְׁרְבִי   תּוֹךְ לִבִּי יִנְוֶה   וַאֲחַפֵּשׂ לִבִּי
כַּאֲשֶׁר בַּטּוּחַ   וְיִתֵּן אֵלִי בְּקִרְבִּי
עַל כְּנַף הָרוּחַ :

נִשְׁמַת יוֹסְפִים לְהוֹדוֹת לְךָ שֵׁם כְּבוֹד אֶהְיֶה יוֹם שְׁמִינִי עֲצֶרֶת יַחַד יַזְכִּירוּ חַג אֲשֶׁר בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה :

נִשְׁמַת עוֹלְסִים בְּחַג שִׂמְחַת גִּילִי יוֹם שְׁמִינִי עֲצֶרֶת רְבִיבֵי חַסְדְּךָ אֲרַעֲפֵם מִזְּבוּלִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת :

נִשְׁמַת מַזְכִּירִים גֶּשֶׁם בְּיוֹם זֶה עֲצֶרֶת כְּמֵהִים יְשַׁבְּחוּךָ שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו אֲשֶׁר אַחֲרָיו נִנְהִים גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים :

נִשְׁמַת נוֹחֲלֵי דַּת שְׁמוּרָה וַעֲרוּכָה יְנַצְּחוּךָ נוֹתֵן גְּשָׁמִים לְמַרְפֵּא וַאֲרוּכָה וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה :

נשמת יחידים עורכים הזכרת גשם בתפלתם ו
ייישרוך אומר אם ישמרו חקותי בברית
נחתם ונתתי גשמיכם בעתם :

נשמת אביונים מפוזרים תקבעם מצפון ומים
יאדירוך שבח נותנים למושל בגאות הים
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים :

אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

לקדיש

חי מדבר אשיג מדברי שיר לפני
צור התחשוב השיג סוד כבודו נענה הברוב ניב והציג
מהללי תענה טוב לך נואל אם בדמי הללתו
מאשר עמלת בו ולא גדלתו :

אחר

שרוננו וגליל מעוננו
ירננו גדול אדוננו חזיז קולות
למטר המון רכבו מאד קולות רגלי ברקים בו
בהגלות על עץ ועל אבו יבוננו
לשאות מזוננו דגננו ופרי גפננו :

אחר

מקוים שלום האל יצורי גשם
להגדיל שמו נאספו ביום הגשם :
להגדיל שמו

לברכו

יקירון מי ברכות תהלות הגיוננו
ועל גוים וממלכות נשחר פני קוננו
ולמעון הברכות נלך ממעוננו
ונביא שירות ערוכות לברך את אדוננו :

לו כי בא יומו ולא יועיל בבקשו ומלאך המות שלח מלפניו
ולענו הלך במצות קדושו וישאל את נפשו :

ירד ברדתו נגדו התאזר וישאלהו מי הלום הביאך ענהו
במלאכות יי באתי וחרבי על פניך אנופף ואותך אך והוא
הזכיר השם והפילו ויאמר איך לקחת את נפשי לכך מלאך
גם אני נביא כמוך ומלאך :

חת מלאך המות נבהל ונרעד כי קדוש ישראל הבהילו ולפני
ציר שלחו שב וצעק אליו במר לבו כי בן עמרם הפילו ושדי
ענהו חדל לך מעט כי גם במלאכי אל משלו אשר החלות
לנפול לפניו לא תוכל לו :

נאור צוה לך רד עלה מזה אני לגזרך מארץ חיים גזרתי ענה
מה בצע בדמי במותי בשחת שחת גויתי העבירני לארץ
לראות ארץ עדתי ואחר כך קח את נשמתי המותה הפעם
אחרי ראותי :

יודע ועד הודיעני מאין נשמתי תצא אם מפני פנים בפנים
נגלית לי בסיני ואם מפי פי עם פיך דבר ואם מעיני המה
ראו מעשי יי :

נשא קולו ענו ודמעות למותו הורידו עיניו ענתה בת קול
ואמרה הטוב אתה מאדם אשר דמה לשוכן מעוניו ומנח
אשר הצדיק לעשות מכל בני המוניו הנה שני המלכים האלה
לא עמדו לפניו :

בורא האדם אדם בנחש חטא ואני בנחש החייתי צבאותי
ונח לא בקש רחמים בעד דורו ואני בעד עמי הרביתי תחנותי
ואיך אתה אומר רואה עלומותי ומבין צפונותי כי לא טוב
אנכי מאבותי :

רחום אם גזרת לבל אעבור דרך הירדן בארץ המוני דרך תהום

אָז כִּסְעָרָה הֶעֱבִירַנִי טֶרֶם בֹּא יָבֹא אֲסוֹנִי   יְקוּתִיאֵל תְּהוֹם לְיוֹנָה נְתָתִיו וְאֶבֶר כַּיּוֹנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּמָכוֹנִי   וּלְכָה אֵיפֹה מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי:

כִּי יְיָ אַחַר אֲשֶׁר לֹא אֶעֱבוֹר לֹא אֶרֶץ עַמִּי וְלֹא אֵשֵׁב בֵּין גְּבוּלֶיהָ   וְלִירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה לְמַטָּה לֹא אֶזְכֶּה לִדְרוֹךְ שְׁבִילֶיהָ הֲרָאֵנִי בְּטֶרֶם אָמוּת יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה בְּרוּם זְבוּלֶיהָ כִּי מָלְאוּ יָמַי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ:

יָצָא בְּעֶשֶׂר תְּפִלּוֹת לִפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָיו   וְכָל הַיּוֹם עַד הָעֶרֶב הִרְבָּה תַּחֲנוּנִים וְאֵל לֹא קִבֵּל תַּחֲנוּנָיו   וְצוּר הֵכִין לוֹ מָקוֹם וּמִשְׁכָּב עִם חֲסִידָיו נֶאֱמָנָיו   וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם עֲבָדֵי אֲדוֹנָיו:

נַאַק בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים לִי צָרָה בְּמוֹת נְגִיד עַם וְנִבַּר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת יֹאמַר אֵלֶּה שְׁמוֹתַי סַר וְזָעֵף כִּי שׁוֹדִי נִגְבַּר וּבְקוֹל מַר וַיִּקְרָא בְּמִדְבַּר סִינַי אָמַר עַל נְגִידִי אֲשֶׁר עָבַר דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר:

תַּמְרוּר יֵעָשֶׂה אֵלֶּה הַדְּבָרִים וְדִבְרֵי נְהִי יְחֻבַּר בְּהִפָּרֵד רֹאשׁ אֲצִילַי   וִישׁוּרוּן צָעַק אֲהָהּ כִּי עַל רוֹב מְעָלַי אֲדוֹנִי לֻקַּח מֵעָלַי וְלֵוִי עָנָה הַחִישׁוּ אַחַי אֲנִי אֶסְפּוֹד עַל תּוֹם אַלּוּף קְהָלַי כִּי קָרוֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי:

נְאָנָחָה תְּעוֹרָרָה וְקִינִים הַגְבִּירָה יוֹם לַעֲלוֹת אֶל שַׁדַּי הִתְגַּבַּר וּמַטֵּה הַקֹּדֶשׁ וְלוּחוֹת הַבְּרִית חַבֵּר דִּבְרֵי נְהִי יוֹם עִם עֶלְיוֹנִים הִתְחַבַּר   וְשֹׁפְטָיו וְכֹהֲנָיו יִצְעֲקוּ אֲהָהּ רוֹעֵנוּ בְּלֵב נִדְכֶּה וְנִשְׁבַּר עַל מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר:

זְכוֹר עַמִּי יְמֵי קֶדֶם וּלְסִינַי הָלַךְ וְשָׁאַל אַיֵּה רוֹעִי וּנְגִידִי   וְסִינַי עָנָה לֹא רְאִיתִיו מִיּוֹם אֲשֶׁר עָלַי הוֹרִיד תּוֹרָתוֹ הַנַּעֲלָה צוּר כְּבוֹדִי וְלַיָּם סוּף גַּם כֵּן שָׁאַל הֲיָה הַמַּעְתִּיר אֱלוֹהַּ בַּעֲדִי   וְיָם סוּף אָמַר אֵין עִמָּדִי:

אחר

ציר בלי ציר וגשם אלי ואנוהו
כי אחד קראתיו ואברכהו :

אופן

אשר מעשיו עצומים מספור שגבו פלאיו
הללוהו במרומים הללוהו כל צבאיו
באמת אין קץ לגדלו נבערה הנשמה
מעמיד עולם בחסדו לחקור על מה ולמה
כי למען שם כבודו שת רקיעו על אדמה
כי ברוחות נעלמים שם יגלה מחבואיו
שם ברקים שם רעמים שם גשמים גם נשיאיו :

אחר

שרפי רום לאל עולם קדוש לענות אצים
כלם סוגדים כלם מקדישים ומעריצים :

אחר

לבדו היה בטרם יומים ועד לא גלגל וחוג שמים
ובאין מעינות נכבדי מים בשום חושך על פני תהום
הכין ברוח מלאכי רוח וחית טשאת אופן ברוח
רצים ושבים ונצים ברוח להקדיש ליוצרם בנחת רוח

מאורה

שוזי שמי ועצמותי מה מה לי ושוזי אין לו יסוד
בדרכי ערמה אם לא בפועלי ינעם ויערב לו שמה ישאב
באין דלי מים חיים למוצאם למה לאור באהלי :

אחרת

נוגה ויראה לך אור בו תעמיד עולם לדור
ודור לזאת אלי קולי אקרא לך גילי
מהולל והוד אלים בחיר עמים תנה אלי בשיר

ליום גשם

גשם נדבות אז בעיר תניף אלהים לי
גואלי ישלח במשאלי :
יוצר מאורותי משח בן עבדך ישי ישלח
אורך ועלי יזרח אליך באור לי תפליא
סודך והוא פלאי :

אחרת

אור לכבי צורי יום ולילה אורי
כי מאור עושהו מה יהי מכסהו :

אהבה

המעט מכם אותי צרור כי תריבו בי עצבי
המיר בצרור אבן צרור חיים רובי דת כתבי כחי
עתה כחי כאז לתת ישע למיחלי הנחמד מזהב ומפז
הנמנע מיד גואלי נצח צרי אגיד ואז על בגדי בני שואלי
עד לא ימצא בם צרור אשמיד כל ערי אויבי
כדרור לעוף כן קל דרור הן קראתי למאהבי :

אחרת

נחלי זרים אם יעלו כי נשבעתי לא אכזבה
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה :

אחרת

מן ההדס על ההדס נשבה רוח אהבים רפאה חולי אהבה
קח לך מנורה כשחר נבקעה תתן לך אור והיא לא נגרעה
גפן בגן אלהים נוטעה אבן יקרה ומיקר חוצבה
ממקור נדיבים ממעייני יקר
נשאבה :

ואומר העמידה ואחר העמידה יאמר זה כמו שכתבתי לעיל

מִי כָמוֹךָ וְאֵין כָּמוֹךָ מִי דוֹמֶה לָּךְ וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ׃

אֱלֹהִים בְּטֶרֶם נִהְיָה אָדָם וְכָל נֶפֶשׁ חַיָּה
בָּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְהָיָה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם׃

כְּמַאֲמָרוֹ לַעֲשׂוֹת הִגְדִּיל וּמֵהַרְאוֹת יְקָרוֹ לֹא הֶחְדִּיל
וַיַּעַשׂ רָקִיעַ מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃

גָּזַר תֵּרָאֶה חָרָבָה וּמִהְיוֹת אֶרֶץ רְחָבָה
עָשָׂה תְּעָלָה וּרְחָבָה וְגַם אֶת הַתְּעָלָה מִלֵּא מָיִם׃

דִּבֵּר שׁוֹכֵן עֶרֶץ וְגָדַר אוֹתָם בְּלִי פֶּרֶץ
וּבַל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ חֹק חָג עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃

הִכְלִיא חֹשֶׁךְ לְהָמֵשׁ וּמְאוֹרִים לְהָאִיר וְלַשְׁמֵשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל הַמָּיִם׃

וַיַּצְמַח צְמָחִים לְאָכְלָה וּמֵהֶם לִרְפוּאָה תְּעָלָה
וּלְהַשְׁקוֹת אִיד הֶעָלָה אֲשֶׁר יָצַק מָיִם׃

זָמַם וְחָשַׁב בְּחָכְמָה לִבְרוֹא אָדָם לִמְזִמָּה
הֱכִינוֹ מֵאִישׁ וְרוּחַ מֵאֲדָמָה וְגַם יָצַק בּוֹ מָיִם׃

חֲתָמוֹ בִּדְמוּתוֹ בְּצַלְמוֹ וַיִּתֵּן נְשָׁמָה בְּגָלְמוֹ
וּלְהַחֲיוֹת נַפְשׁוֹ קִדְּמוֹ בַּלֶּחֶם וּבַמָּיִם׃

יְצָרָם וְהִדְבִּיק אוֹתָם לְהוֹלִיד זֶרַע בְּמֵי תַאֲוָתָם
וְרוּחַ אֱלֹהִים לְהַשְׁלִיךְ אֵיבָרָיו וְצִירוֹ מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם

כִּבְּדָם וְהֵכִין מְכוֹנָם בְּגַן עֵדֶן לִהְיוֹת עֶדְנָם
וַיִּתֵּן לָהֶם לְשִׁכְנָם אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם׃

לְמָדָם וְחִלְּפוּ חֻקָּה וַיְגָרֶשׁ אוֹתָם מִמְּתִיקָה
וַיֹּאמְרוּ לְכוּ לַעֲלוּקָה אֶרֶץ לֹא שָׂבְעָה מַיִם׃

מִכּוֹס חֲמָתִי שָׁתוּ וְקִיאוּ עַד מוֹת תְּמוּתוּן וְלֹא תִחְיוּ

קוּמוּ בֹּאוּ וְתָמִיד תִּהְיוּ חוֹטְבֵי עֵצִים וְשׁוֹאֲבֵי מָיִם :

נוֹאֵף בְּאָחִיו אָנֵף וּלְהָרְגוֹ בְּחַרְבּוֹ חָנֵף

וְכַפָּיו מִרְמָיו טֵנֵף וְיָדָיו לֹא שָׁטַף בַּמָּיִם :

סוֹרֵר כִּי חָרָה אַפֶּךָ וְהִכִּיתָ אָחִיךָ בְּתָקְפֶּךָ

נָע וָנָד תִּהְיֶה בְּקִצְפֶּךָ כְּקֶצֶף עַל פְּנֵי הַמָּיִם :

עַם נָבָל לִבּוֹ אָטַר וְלֵאלֹהִים אֲחֵרִים קִטֵּר

וְלֹא יָדַע הַנּוֹתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְשׁוֹלֵחַ מָיִם :

פּוֹחֲזִים עַל רוֹעַ כַּפַּיִם וְעַל תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינַיִם

אֶפְתְּחָה לָכֶם אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מָיִם :

שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם מֵי חֵמָה וּלְבִלְתִּי הַשְׁאִיר אָדָם וּבְהֵמָה

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם :

תַּמּוּ כֻלָּם וְאִישׁ תָּם נִשְׁאַר בַּיּוֹם עֲוֹנוֹת נִכְתַּם

וּלְהַטְבִּיעָם כָּל מַעְיָן לֹא נִסְתַּם פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם :

אִישׁ תָּמִים מִן הַתֵּבָה בְּצֵאתוֹ וְנַחַת וְשׁוּבָה

זֶבַח וְזִבְחֵי נְדָבָה לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם :

יָזְמוּ זֵדִים כְּרוֹעַ מַעֲשָׂם וּבָנוּ מִגְדָּל לִהְיוֹת מַחְסָם

וּבָלַל מְדַבֵּר שְׂפָתָם אַשָּׁם מְדַבֵּר לַאֲגַם מָיִם :

יָחִיד בְּדוֹרוֹ זָרַח וּבְדַרְכֵי אֱלֹהִים אָרַח

עַל כֵּן הֵצִיץ וּפָרַח כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם :

אוֹדְךָ אַגְלָה וִיחוּדְךָ הַעֲלֵה לִי לְעוֹלָה חַמוּדְךָ

וְלִפְנֵי דַם בִּנְךָ יְחוּדְךָ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם :

בְּתֹם לִבּוֹ הָלַךְ וְהֵחִישׁ לְהַקְרִיב יְחִידוֹ וּלְהַגִּישׁ

וּצְבָא הַשָּׁמַיִם בָּכָה וְהִרְגִּישׁ גַּם עָבִים נָטְפוּ מָיִם :

אַחֲרֵי יָמִים וְשָׁנִים נוֹלְדוּ לוֹ עָשָׂר בָּנִים

וְהָיָה בְּתוֹכָם בֶּן זְקוּנִים כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מָיִם :

יָשְׁבוּ לוֹ אַחִים בְּמַאֲרָב וַיַּשְׁלִיכוּהוּ בְּעֵת אֲלֵיהֶם קָרַב

בְּבוֹר נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם :

רעד אביו לשמועה אהה כי ארד אל בני שאול ברעה
ולהיות עיניו מקור דמעה מי יתן ראשי מים :
במצרים שלח וגבר וירדו אחיו לשבר בר
וכל מטה לחם שבר כי קלו המים :
נעלי לבשורתו וירד לסוף לראותו
ויצו נילוס בברכו אותו ויגברו המים :
זרעם נכון לפניהם ויקם מלך חדש עליהם
ויענם ויקח את בניהם וישלך את המים :
רעים וחטאים בם רבו ובחצי לשונם אותם רבו
באמרם להם פרו ורבו ומלאו את המים :
האל שמע והפליא סבה ובת פרעה מצאה תיבה
והנה נער בסוף נחבא ובכלי גמא על פני מים :
מלך מצרים בדבר ומכת פורחת וברד ואש בתוכו מתלקחת
ויצעקו כלם בנפש נאנחת באנו באש ובמים :
בהכרית כל בכור באהלי חם פרעה על קשי לבם נחם
ויאמר לעמו למהר לשלחם הוי כל צמא לכו למים :
צהלו ופשו כעגלה דשה בצאתם מעבודה קשה
ובתוך הים הלכו ביבשה ולא מצאו מים :
צר בקרבו שם ארבו וימלא ברזל להכות בו
וטבע בים עם פרשיו ורכבו ואת הברזל נפל אל המים :
קפצו אחריהם לדלוק לבז אותם לשלול ולחלוק
ולא נשאר מהם אשר ילוק בלשונו אל המים :
רק מתני תנין מחץ כי הציק עמו ולחץ
ופרעה מצואתו לא רוחץ ומורק ושוטף במים :
שובב שב בכלי אובד כי עבד בו עבודת עבד
וכי היה לבו כבד קל הוא על פני המים :
תקפם שאון ימים ודכים ולבלתי יאמרו אים

הוציאם

הוֹצִיאָם אֶל שְׂפַת הַיָּם וַיָּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם :
יָהּ אֲשֶׁר גְּבוּרַת לְשִׁמְךָ נוֹרָא כִּי עָשִׂיתָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְכֹחֲךָ שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם :
קָדוֹשׁ טַהֵר נֶפֶשׁ חוֹטְאִים וְהַרְאֵה יִשְׁעֲךָ לְעַמְּךָ כְּמוֹצְאִים
וּבְרוֹב רַחֲמֶיךָ הַרְפָּאִים יְהוֹלְלוּ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :

מִי כָמוֹךָ וְאֵין כָּמוֹךָ מִי דוֹמֶה לָּךְ וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ :

לְהַלֵּל

יָהּ יְעַדְתּוֹ לֵאמֹר יַעַן זֹאת לִגְמוֹר
רְצוֹנְךָ עָלָיו וְלִשְׁמוֹר נֶאֱמָנְךָ בְּהַר הַמּוֹר רַחֵם נִלְכָּד
בְּמִכְמוֹר יוֹדוּךָ בְּהַלֵּל וּמִזְמוֹר עֻזִּי מֵעַם יי :

אַחַר

אֱלֹהֵי תְהִלּוֹת · עַל כָּל תְּהִלּוֹת אֲרוֹמִמְךָ
בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ :

מִזְמוֹר סה

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר : שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה
עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ : דִּבְרֵי עֲוֹנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה
תְכַפְּרֵם : אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה
בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ : נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים : מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ
נֶאְזָר בִּגְבוּרָה : מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן לְאֻמִּים
וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין : פָּקַדְתָּ
הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין

ליום גשם

דגנם כי כן תכינה : תלמה רוה נחת גדודיה כרביבים
תמוגגנה צמחה תברך : עטרת שנת טובתך ומעגליך
ירעפו דשן : ירעפו נאות מדבר וגל גבעות תחגורנה :
לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אז ישירו :

להוצאת התורה

מים עמוקים סוד נפלאות כבוד אלי
מהם מתי חכמה שאבו כמר מדלי :

פסוקים

מים עמוקים דברי פי איש נחל נובע
מקור חכמה : מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות
ידלנה : גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה : לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמוד : הנותן
מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות : מעלה
נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מ
מאוצרותיו : תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמוגגנה
צמחה תברך : עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפו דשן :
אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש
ועתה קומה יי : היכלך :

הפרשה

בשבת יתחיל כאן

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה
שנה שנה : ואכלת לפני יי אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יי אלהיך כל
הימים : וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם כי יברכך
יי

אלהיך : ונתת בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל ו
המקום אשר יבחר יי אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל ו
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יי אלהיך ושמחת אתה
וביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך : מקצה שלוש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחת בשעריך : ובא
הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך : והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יי אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה : מקץ שבע שנים תעשה
שמטה : וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
ליי : את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט י
ידך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יי בארץ
אשר יי אלהיך נותן לך נחלה לרשתה : רק אם שמוע ת
תשמע בקול יי אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום : כי יי אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים
רבים ובך לא ימשולו : כי יהיה בך אביון מאחד אחיך ו
באחד שעריך בארצך אשר יי אלהיך נותן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון : כי פתח
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסורו אשר יחסר
לו : השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל יי והיה בך חטא : נתון תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יי
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך : כי לא יחדל אביון

מקרב

מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יי אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יי אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה
היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת
ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא
יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדך שש שנים וברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה

ובחול יתחיל

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר ת
תקדיש ליי אלהיך לא תעבוד בבכור שורך
ולא תגוז בכור צאנך: לפני יי אלהיך תאכלנו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יי אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח
או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי אלהיך: בשעריך ו
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמור את חדש
האביב ועשית פסח ליי אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
יי אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליי אלהיך צאן ו
ובקר במקום אשר יבחר יי לשכן שמו שם: לא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ ו
מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאור בכל גבולך ו
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום

הראשון

הראשון לבקר: לא תוכל לזבוח את הפסח באחד
שעריך אשר יי אלהיך נותן לך: כי אם אל המקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב
כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך
ששת ימים תעשה מלאכה תאכל מצות וביום השביעי
עצרת ליי אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעה
שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה
שבועות: ועשית חג שבועות ליי אלהיך מסת נדבת ידך
אשר תתן כאשר יברכך יי אלהיך: ושמחת לפני יי אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יי לשכן אלהיך
שמו שם: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ושמרת
ועשית את החוקים האלה: חג הסוכות תעשה
לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחוג ליי אלהיך
במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי
ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר
נתן לך:

מפטיר

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו: והקרבתם עולה אשה ריח ניחח
ליי

ליי׳ פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה:
אלה תעשו ליי׳ במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם ל
לעולותיכם ולמנחותיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי׳ את משה:

ההפטרה

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יי׳ את כל התחנה
והתפלה הזאת קם מלפני מזבח יי׳ מכרוע
על ברכיו וכפיו פרושות השמים: ויעמוד ויברך את כל
קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך יי׳ אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יי׳ אלהינו עמנו כ
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו להטות לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור חקיו ומצותיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי׳
קרובים אל יי׳ אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
הארץ כי יי׳ הוא האלהים אין עוד: והיה לבבכם שלם
עם יי׳ אלהינו ללכת בחקיו ולשמור מצותיו כיום הזה:
והמלך וכל ישראל עמו זובחים זבח לפני יי׳: ויזבח שלמה
את זבח השלמים אשר זובח ליי׳ בקר עשרים ושנים אלף
וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יי׳ המלך וכל בני
ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית יי׳ כי עשה שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי ה
השלמים כי מזבח הנחושת אשר לפני יי׳ קטון מהכיל את

העולה

העולה ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת ההיא
את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד
נחל מצרים לפני יי אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום : ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה
יי לדוד עבדו ולישראל עמו :

מגן לגשם

שער חנינה מידי נועלו יפתח אלהים
לדל שואלו :

אל חי יפתח אוצר מעלה כמטר רב לרוות נחלה
מאתו לבדו גשם אשאלה כי לאלהים מגיני ארץ
מאד נעלה :

אל חי יפתח ידו לאצילים להכין להם בעתם מאכלים
בצוותו מים עננים נוזלים ולהחיות רוח שפלים :

רשות

אחלה בתחנון לרוכב ערבות במוסף יום שמיני שיחות ערבות
גבורות גשם אזכיר ברכה לי להרבות עננו יי עננו בגשמי
נדבות :

דבקתי אחריך מהולל בכל הברכות הגות אמרותיך ו
שמורות וערוכות ויתן לי גשם ממעיין הברכות עננו יי
עננו בגשמי ברכות :

זכרנו ברחמיך ופקדנו ברצון חשוד לי גשם להשביע ו
מרעית צאן טוב טעם ודעת למדני בלי לחצון עננו יי
עננו בגשמי רצון :

ירוין גשמים ממטר מים כי טל עבר ובא גשם מים
לתת

לָתֵת אֶת שְׁאֵלָתִי מִשְׁמֵי שָׁמַיִם עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי שָׁמַיִם:

מִמַּעַל תַּרְעִיף מָטָר מִמְּרוֹמִים נָא רְבִיבִים הַגְּשָׁמִים לְעַם לְךָ רְחוּמִים סַכּוֹת לַחְשִׁי בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי רַחֲמִים:

עַטְרֵנוּ וּבָרְכֵנוּ וּבְמִצְוֹתֶיךָ נִשְׁתַּעְשְׁעָה פָּקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת רַחֲמִים וִישׁוּעָה צִמְחֵי אַרְצֵנוּ בִּגְשָׁמִים הַשְׁפִּיעָה עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי יְשׁוּעָה:

קוֹמֵם בְּרַחֲמֶיךָ שַׁעֲרֵי עֲזָרוֹת רְצֵה מְעַנֵּנוּ בִּנְעִים זְמִירוֹת שְׁעֵה שִׂיחֵנוּ וּפְאֵרוֹת לְהַפְרוֹת עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי אוֹרוֹת:

תָּחוֹן בְּחַסְדְּךָ עַם לְךָ נְחוּיִים תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים וְתִכְתְּבֵנוּ לַחַיִּים תְּבִינֵנוּ דַּת אִמְרֵי עֵץ חַיִּים עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי חַיִּים:

פזמון

כַּכָּתוּב עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאוּשָּׁר: וְנֶאֱמַר יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִים עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב וְנֶאֱמַר כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

פזמון

אֵל בַּשָּׁמַיִם הֲמוֹן מַיִם בְּתִתּוֹ יַרְוֶה בָם חֲרֵלוֹ וְתִרְב תִּפְאַרְתּוֹ יִשְׁלַח אֶת דְּבָרוֹ וּבִרְכוֹתָיו אִתּוֹ לָתֵת אֶת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ:

בֶּאֱמוּנָה שִׁמְךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וְכָל יוֹשֵׁב שָׁפָל חֲסָדֶיךָ יִדְרוֹשׁ וְאַתָּה תַּעֲנֶה אֶת שִׁמְךָ בְּרֹאשׁ וְהָאָרֶץ

תַּעֲנֶה הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ :

רַחֲמֶיךָ רוּחַ שְׁמֶיךָ יְעוֹרְרוּ וּשְׁנַת טוֹבָתְךָ לְבָנִים יְעַטְּרוּ
וְכָל חֹדֶשׁ עַל טוֹב תְּחַדֵּשׁ יְזַמְּרוּ כִּי הֵם וְעֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ :
מֵעֲבָדָיו וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא יֶרֶף אֵל בּוֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת טֶרֶף
וּבְיָדוֹ לְזַמֵּן לְכָל בָּשָׂר טֶרֶף יָצַר קוֹר וָחוֹם וְקַיִץ וְחוֹרֶף
אֶת הַכֹּל עָשָׂה יָפֶה בְעִתּוֹ :

סדר

אֵל מַעֲלֶה נְשִׂיאִים לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים
כְּטַלֶּה יִרְעֶה פְּלָאִים וּבִזְרוֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים
בְּנִיסָן יַעֲלֶה אֵד וְהִשְׁקָה לְהַשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה
וְיִתֵּן לְבַת אֵל דְּבֵקָה אֶת הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה

כַּכָּתוּב

וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי נָתַן לָכֶם
אֶת הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן :

רְצוֹן לִבּוֹ בְּנַפְשׁוֹ יִקְשׁוֹר וְיַנְחֵנִי בְּאוֹרַח מִישׁוֹר
בְּמַזָּל שׁוֹר בְּרָכוֹת יַחְשׁוֹר וְרַב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר
הָאֵל יַרְאֵנוּ בְּגַעַת חֹדֶשׁ אִיָּר אֶת יְשׁוּעַת
פָּנָיו בְּחָכְמָה נוֹבַעַת וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת :

כַּכָּתוּב

וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת יְיָ כְּשַׁחַר נָכוֹן
מוֹצָאוֹ וְיָבוֹא כַגֶּשֶׁם לָנוּ וּכְמַלְקוֹשׁ
יוֹרֶה אָרֶץ :

מָעוֹן יוֹסִיף יָד וְהָיָה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לִמְחִיָה
בְּמַזָּל תְּאוֹמִים בְּעִיר רְצוּיָה כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה
בְּסִיוָן יֶאֱסֹף בְּמַעֲרָצוֹת שִׁיּוֹת בַּיְּעָרוֹת נְפוּצוֹת
כִּי הוּא לְבַדּוֹ גָּדוֹל עֵצוֹת וְשׁוֹלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת

ככתוב הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות:

נסוגים לדת שקר נטו באבן נגף ישפטו
במזל סרטן ילבטו כל ר עומסיה שרוט ישרטו
עת תמוז יקרבו ימים להשבית צלמים אלמים
אז יאמרו כל העמים היש בהבלי הגוים מגשימים:

ככתוב היש בהבלי הגוים מגשימים ואת השמים יתנו רביבים הלא אתה הוא יי אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

זרע נשאר מעט מזער ומכל טוב כארבה נגער
במזל אריה פה יפער כאריה בבהמות יער
רחום יעורר חניותיו באב כאב ירחם על שתי בנותיו
אין קצה לגבורותיו מוצא רוח מאוצרותיו

ככתוב מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו

הוא יבדיל בין קדש לחול וארץ נמשל כחול
במזל בתולה יצו לנחול אז תשמח בתולה במחול
בחדש אלול ישלח ציר להסיר ממנו כל ציר
וצורר עם אהובו יציר המצמיח הרים חציר:

ככתוב המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר:

רעים עשות לי רע אבו יהיו כמו פשתים כבו
במזל מאזנים לדין נצבו וכשחק מאזנים נחשבו
בתשרי תפדה בת חנינתה תעודה לפנים תכונתה
היות שלימה כוננתה ונלאה אתה כוננתה:

ככתוב גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה:

יְרוֹנוּ שְׁחָקִים מְסַבִּים   יוֹם תָּשִׂים לְמֵי מַשְׁאַבִּים
בְּמַזַּל עַקְרָב בַּת רַבִּים   לְמַעְלֶה עַקְרַבִּים
מַאֲמַר נָבִיא יְאֻמַּן   בְּמַרְחֶשְׁוָן בְּמוֹ יִטָּמֵן
זֶרַע יְבוֹרַךְ בְּאֵל אָמֵן   וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׁמֵן :

כַּכָּתוּב וְנָתַן מְטַר אַרְצְךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת הָאֲדָמָה
וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׁמֵן
יִרְעֶה מִקְנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב :

אֲמוֹן בְּיָהּ שֵׁם תּוֹחַלְתּוֹ   עוֹד יֵאָמֵר בְּבֹא עִתּוֹ
בְּמַזַּל קֶשֶׁת אֵל אִתּוֹ   וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ
יוֹדְעָיו בְּאֶבְרָתוֹ יְכַסֵּם   וּמִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם יָשֵׂם
בְּכִסְלֵו יָצוּ עָבִים וַיִּפְרְשֵׂם   יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם :

כַּכָּתוּב יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ
מָיִם :

רַע יֹאחֲזֶנּוּ הַשַּׁבָץ   וּבֶגֶד טוֹב בְּכָל פְּאֵר יְשׁוּבַץ
בְּמַזַּל גְּדִי שׁוֹר וְדוֹב יְקוּבַץ   וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבַּץ
חַי אֲשֶׁר לְגַלְגַּלִּים יְרַץ   יִמְשׁוֹךְ חַסְדּוֹ בְּאֵין קֶרֶץ
בְּטֵבֵת לִגְדּוֹר פֶּרֶץ   כִּי לַשֶּׁלֶג יֹאמַר הֱוֵה אָרֶץ :

כַּכָּתוּב כִּי לַשֶּׁלֶג יֹאמַר הֱוֵי אֶרֶץ וְגֶשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם
מִטְרוֹת עֻזּוֹ :

רַחוּם יִתֵּן לְלִבִּי מַאֲוַיָּיו   כִּי הוּא חֶלְקוֹ וְהוּא חַיָּיו
בְּמַזַּל דְּלִי יִזְכּוֹר עֲנָיָיו   יִזַּל מַיִם מִדָּלְיָו
בִּשְׁבָט פְּלָאוֹ יֵאָמַר   וְעַל שְׁבָטָיו חֶסֶד גּוֹמֵר
אֵל אֲשֶׁר חֹק עוֹלָם שׁוֹמֵר   הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר :

כַּכָּתוּב הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר :

יָשִׁיב עַם בְּחֻקּוֹ הוֹגִים   אֶל בֵּיתוֹ בֵּית תַּעֲנוּגִים
וּמַעְיָן יֵצֵא בְּמַזַּל דָּגִים   וְעָמְדוּ עָלָיו דַּיָּגִים

אַז תַּעֲלוֹז אֶרֶץ וְיַקְּרוֹ כִּי יִשְׁכּוֹן כֹּה בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ
וּבְאַדֵּר יָקוּם אֶת דְּבָרוֹ יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ:

כַּכָּתוּב יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְהַלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: וְנֶאֱמַר וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְנֶאֱמַר שַׁאֲלוּ מֵיְיָ מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ יְיָ עֹשֶׂה חֲזִיזִים וּמְטַר גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה:

פִּזְמוֹן

לְךָ לְשָׁלוֹם טַל וּבָא בְּשָׁלוֹם גֶּשֶׁם
בְּעוֹז מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם
אָנָא חֲכַם הָרָזִים הָאֵל עוֹשֶׂה חֲזִיזִים
שֶׁבַע בְּמַיִם עַזִּים אֶרֶץ וּבְגֶשֶׁם
כִּי אַתָּה מַחֲלִיף זְמַנִּים וּמְהַשְׁנֵא עִדָּנִים
תְּדַשֵּׁן בְּעֶדְנִים הַגּוּף וְהַנֶּשֶׁם
בָּרָד עִם חֲבִיבִים וְצֶמַח צְמָחִים מְרוּבִּים
בִּרְסִיסִים וּרְבִיבִים וּמְטַר גֶּשֶׁם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּגִשְׁמֵי אוֹרוֹת תְּאַדֵּר אֲדָמָה בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה תְּבָרֵךְ אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי גִילָה תְּגַדֵּל אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי דְשָׁאִים תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי הַמוּלָה תְּהַדֵּר אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי וֶסֶת תְּוַעֵד אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי זְבוּלִים תְּזָרֵזְ אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי חַיִּים תְּחוֹנֵן אֲדָמָה
בְּגִשְׁמֵי טוֹבוֹת תְּטַהֵר אֲדָמָה

בגשמי ישע תישר אדמה
בגשמי כושר תכלכל אדמה
בגשמי רצון תרוה אדמה
בגשמי שלוה תשקה אדמה
בגשמי תרופה תתקן אדמה :
שאתה הוא יי אלהינו משיב הרוח ומוריד הגשם :

אנא אלהינו

הורידהו לברכה ולא לקללה
לנחת ולא לזעף לרצון ולא לאסון
לשובע ולא לרזון לחיים ולא למות
להצמיח ולא להחריב לכלכל ולא לקלקל
להשביע ולא לשכל לרוות ולא לשטף
להשקות ולא להכות להנעים ולא להזעים
לשלום ולא למלחמה לבנות ולא להרוס
לחסד ולרחמים לחיים ולשלום
לרוות ולהשקות לברכה ולהצלחה
לפרנסה ולכלכלה :
מכלכל חיים וגו'

שלום

מרום אם גברו חטאים ופשעים נד נצבו
למי הברכה הישנה עיני כי לא יכזבו אלהי רחצני ואטהר
במימי טוהר נשאבו ממעייני הישועה
תאמר לכו נא ושאבתם :

ויאמר קדיש שלם וברכו :

רשות לשמחת תורה

שלום לך הר העברים שלום לך מכל עברים
כך נאסף מכחר אנוש ויהיו בך מבחר קברים
אם לא ידעתיהו שואל ים סוף אשר נגזר לגזרים
ושאל סנה ושאל להר סיני ישיבוני אמרים
הנאמן על מלאכות האל והוא לא איש דברים
איש האלהים עוזרי עלי לשחריך נדרים :

אחר

בסוד עם מיודעי נכוחי אספר שם כבודך לאחי
יהי רצוי לך הגיון לשוני בשמחת דת כמו שלמי זבחי
יחייני אשר רוחי בידו ונשמתי נפש כל חי :

מחרך

עוז אל מעידים הכל באימה
תמיד ומודים כל הנשמה אישים קדושים
אמנם לעבדו רצים וחשים כצבא גדודו
פניו מבקשים לראות כבודו וברוב פחדים
מחטא ואשמה יושבים ושוקדים על דת תמימה
יום נועדה חברה ועדה לבבות נביא סודם
כי נר אלהים נשמת אדם ויאמר נשמת כל חי

נשמת להקת

עם אל מיחדים אדיר מעולם מחשה ביום שמחת דתי
אזמר

אֲזַמֵּר זוֹכֵר כֹּל וְלֹא נוֹשֶׁה וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ
מֹשֶׁה :

נִשְׁמַת וְרוּחַ מְיַחֲדִים אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה
בְּיוֹם שִׂמְחַת דָּתִי אֲשׁוֹרֵר וַאֲזַמֵּר
בְּשִׂמְחָה וְחִבָּה יְיָ מִסִּינַי בָּא :

נִשְׁמַת יְחִידִים מְיַחֲדִים אֵל נֶעֱרָץ בִּמְרוֹמוֹ בְּיוֹם
שִׂמְחַת דָּתִי שְׂמֵחִים מְסַפְּרִים עוֹז תַּעֲצוּמוֹ
וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ :

נִשְׁמַת יְשָׁרִים יְשׁוֹרְרוּ הַיּוֹם עָקוֹב בְּיוֹם שִׂמְחַת דָּתִי
כֻּלָּם יְשִׂישׂוּ בְּלִי לֵב עָקוֹב תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ
מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב :

נִשְׁמַת הַלּוֹמִים יָחִילוּ בְּאֶרֶץ לֹא מְטוֹהָרָה בְּיוֹם
שִׂמְחַת דָּתִי הוֹדוֹת וְהַלֵּל יַשְׁמִיעוּ בְּרוּחַ
נִשְׁבָּרָה אוֹמְרִים וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה :

לקדיש

אֵל שִׂמְחַת גִּילִי שׁוֹכֵן הַדְּבִיר
זוּלָתְךָ אֵין לִי קָצִין וּגְבִיר
הַיּוֹם אַל תֶּחְדַּל כִּי אֵל עִמָּךְ לַעֲמוֹד עַל מִגְדָּל
בֵּינוֹת עַמָּךְ וּפֶתַע יִתְגַּדַּל יִשְׁמַע מִמָּךְ
אִם קוֹמָה תַּשְׁפִּיל בְּשִׁבְחוֹת וְשִׁיר עֶלְיוֹן לְךָ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

אחר

יִסְּרוּנִי רַעְיוֹנַי בַּחֲזוֹת צְבָאוֹת מְעוֹנַי
מִגְּבוּל מֶחְקַר נְבוֹנַי גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ :

לברכו

אֵלָיו צְבָא מְעוֹנַי עוֹרְכִים מְהַלְּלִים
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ בָּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם :

אופן

יָהּ אָנָא אֶמְצָאֲךָ מְקוֹמְךָ נַעֲלֶה וְנֶעְלָם
וְאָנָה לֹא אֶמְצָאֶךָּ כְּבוֹדְךָ מָלֵא עוֹלָם :

אחר

כָּל פֶּה יַעֲרוֹךְ מְהַלְּלוֹ כָּל עַיִן לְךָ תְּעִידוּ
עוּזּוֹ בַּשְּׁחָקִים וּמְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

מאורה

שַׁדַּי קְדוֹשִׁי וְשִׂמְחַת גִּילִי
אִם לֹא תְהִי לִי יְיָ מִי לִי :
הַיּוֹם שִׁבְחִי לְךָ עֲרַכְתִּי וּפְרִי שְׂפָתַי לְךָ שִׁלַּמְתִּי
אֱלֹהַי לְךָ אֶקְרָאָה אוֹיַבְתִּי מַה תִּשְׂמְחִי לִי וּמַה תָּגִילִי
כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְיָ אוֹר לִי :

כַּכָּתוּב

מַה תִּשְׂמְחִי לִי אוֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי
כִּי אֵשֵׁב בַּחוֹשֶׁךְ יְיָ אוֹר לִי :

אהבה

אֵת שֶׂה פְזוּרָה אֵיךְ מַרְיַת בְּמוֹרָיִךְ
אָנָה הָלַךְ רוֹעֶה עֲדָרַיִךְ :
בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא רַבֶּצֶת יוֹם רָעָה אוֹתָךְ מֹשֶׁה
עַד בֹּא יְמֵי רָעָה רֵעֵךְ מַחְשֶׁה וַתְּהִי תּוֹעָה
מוֹרָאָה לְכָל רוֹאַיִךְ יְכַסֶּה הֲדָרַיִךְ נִזְרֵךְ הִשְׁלֵךְ
וְאֵין קֵץ לְצִירֵךְ מַלְבּוּשׁ קִנְאָה אַלְבִּשׁ אֲנִי רוֹעֵךְ
עֵינִי רָאָה בְּצַעֲךְ בְּיוֹם פִּשְׁעֵךְ תָּתוֹם חֶלְאָה
מִמֵּךְ וְסַר נִגְעֵךְ שַׁבְתִּי לְהוֹצִיאֵךְ מִבֵּין כְּפִירַיִךְ
זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרָיִךְ :

זולת

מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי אֶרֶץ נְסוּכָה קְדוּמָה בְּטוּב טַעַם
צוּר נְתָנָהּ לְעַם קְרוֹבוֹ אֲשֶׁר מִיַּד צַר הוֹשִׁיעָם עַל יַד אִישׁ מְשַׁרֵי

המלך

הַמֶּלֶךְ נְגִיד הָעָם וְשׁוֹעָם כִּי בוֹ בָּחַר יְיָ כִּי אֵין כָּמוֹהוּ בְּכָל
הָעָם

רֵעֶה עַמּוֹ בְּתָם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו הִנְחָה הֲמוֹנָיו וּלְכַפֵּר
בְּעַד חַטֹּאתָם חִלָּה פְּנֵי אֵל וְנָפַל עַל פָּנָיו עַל כֵּן לְמוֹתוֹ ו
נִתְאוֹנֵן וְהִזְכִּיר חֲרָדָתוֹ וְדִבֵּר תַּחֲנוּנָיו אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעוֹ
תְּצִלֶּנָה שְׁתֵּי אָזְנָיו :

דִּבֵּר רוֹעֶה נֶאֱמָן אֶל אֱלֹהָיו וְנֶגְדּוֹ הִתְחַנֵּן לֵאמֹר אֵלֵךְ לִי אֶל
גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה וְאֶל הַר הַמּוֹר אָנָּה לִי אֱלֹהֵי עוֹלָם רוֹעֶה עֶדְרְךָ
אַל יִגְמוֹר אֲשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמוֹר

כַּבִּיר כֹּחַ עֲנָהוּ הַיּוֹם תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל אֲנִי חוֹשֵׂף וְעַתָּה לֵךְ
הֵאָסֵף אֶל עַמְּךָ כִּי כְנַפְשְׁךָ אֲנִי כוֹסֵף עָנָה עֲנָהוּ חַנּוּן כַּתְּרֵלִי
זְעֵיר וְרֶגַע עַל יָמָיו הוֹסֵף הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הֵאָסֵף

יָצָא בְּלֵב מַר וַיֹּאמֶר רַב עָצְבִּי וְגָדֵל חֵילִי כִּי יְיָ מָה אוֹמַר אַחַר
אֲשֶׁר לֹא אֶעֱבוֹר בַּסָּךְ עִם קְהָלִי אָנָּה בִּקְשׁוּ עָלַי רַחֲמִים
אֶרְאֵלֵי מְרוֹמִי וְשַׂרְפֵי זְבוּלִי שִׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ לִי :

בֶּן עַמְרָם אֵין עוֹד דַּרְכְּךָ וְתַחֲנוּנֶיךָ לָרִיק תִּגְבַּר הֶרֶף לְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים וּמִלִּים לְהֶבֶל אַל תְּחַבֵּר נִגְזְרָה עָלֶיךָ גְּזֵירַת מָוֶת
וְאַחֲרֵי זֹאת אֵיךְ חַיִּים תְּשַׁבֵּר מֵיְיָ יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר

רִיבוּ לְהָרִים וְלַגְּבָעוֹת וְלַיַּמִּים וְלַנְּהָרוֹת הִשְׁמִיעַ וּלְכוֹכְבֵי רוּם
וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ בְּקוֹל מַר הִצְרִיחַ וְהֵרִיעַ וַעֲנָהוּ מֹשֶׁה רַב לָנוּ
לְבַקֵּשׁ בַּעֲדֵנוּ פְּנֵי יוֹצֵר רָקִיעַ וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי
אֵין מַפְגִּיעַ :

בִּקֵּשׁ מֵאֵל רַחֲמִים וְלִפְנֵי שַׁדַּי כָּל הַיּוֹם יָצַק לַחְשׁוֹ וַיֹּאמֶר
לוֹ

צעקה הסלע אוי לי עם אמונים במות אצילכם דעו איפה
כי מידי היתה זאת לכם אנכי סבותי לבלתי לכת רועה נאמן
אחרי קהלכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:

ולמותו כאלה וכאלה בוכים ונבוכים רוהים ונוהים רגזה ארץ
לקולם ושחו גבעות עולם וקדרו נגוהים ואם להעדרו
אבלו עדריו בתבל צהלו לקראתו ושמחו גבוהים ויריעו כל
בני אלהים:

ואם אבל עמי רב על יומו גם בו יתנחמו ובו רב סובלם ואם
בחייו הוחיכם במותו הועילם והשכילם כי יש גמול אחרי
המות ויחול לכל חסידי עולם אשר יש שכר טוב בעמלם

תביט בענינו אלהי עולם תקשיב היום שיח עמך ופלולם
תביאם ששים לגבולם למקטנם ועד גדולם כי עזרת
אבותינו אתה הוא מעולם:

להלל

כבוד מלכי ולמזרח יאיר עוד יזרח עלי
נתיב דרכי ולא יברח עוד ממעון חשקי להיכלי יזכור
ימי חדלי ולפועלי אתן ואהלל שמו באהלי:

מזמור צז

ייי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל
סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו
תלך ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני ייי
מלפני אדון כל הארץ: הגידו שמים צדקו וראו כל ו
העמים כבודו: יבושו כל עובדי פסל המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות

יהודה למען משפטיך : כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד
נעלית על כל אלהים : אוהבי יי שנאו רע שומר נפשות
חסידיו מיד רשעים יצילם : אור זרוע לצדיק ולישרי לב
שמחה : שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו :

להוצאת התורה

דתו וחקו הנחיל לנחלתו
על ידי חשוקו וגביר קהלתו טובו וצדקו הראה סגולתו
על ידי גביר משה דגל איומה :

פסוקים

זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו
בחורב על כל ישראל חקים ומשפטים : הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים : כי חיים הם ו
למוצאיהם ולכל בשרו מרפא : שמחו ביי וגילו צדיקים
והודו לזכר קדשו : ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו
תמיד יגדל יי אוהבי תשועתך : ישמח הר ציון תגלנה ב
בנות יהודה למען משפטיך : ישמח צדיק ביי וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב : זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו :
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : אור זרוע לצדיק
ולישרי לב שמחה : שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו
מה טוב : טוב אתה ומטיב למדני חקיך :

ועיה

פזמון

יה השב לבצרון חבצלת השרון
אזי אהרן בשיר ירון ויהי בנסוע הארון :

אחר

תשמע אתהלל לעת מצוא אתפלל
כל חסיד אליך :

שבולת מים אל תשטפני   יושב שמים אל תעזבני
ובפרוש כפים שמע קולי וחנני   באמת ישעך באמת
ישעך :

תחיש חזיוני   אל עם זה בחרת   ופדיון המוני
כאשר נדרת   קומה יי למנוחתך   אתה וארון עזך
אתה וארון עזך :

בשים העטרה

אספר אעורר   פאר צדקת אלהינו   אקדש ארנן אשיר
שם תוקף אלהינו. אמלל שיר הוד   כתר יתנו לך יי
אלהינו :

פזמון

זכור לנו ברית   ראשון   קראך אחד
בלבו כן פיו אחד באחד   צעק לכל בני דורו ולעבדו
שכם אחד : ויאמר מי ליי אלי ועמד בנסיון בלי פחד
וחבר את האהל והיה אחד :

פסוק

שמע ישראל   יי אלהינו יי אחד :

פיוט

אשרי עין ראתה   קדש עמו בקרב
וכהן לפניו ירב   אשרי תבחר ותקרב

פסוק

אשרי תבחר ותקרב   ישכון חציריך נשבעה
בטוב ביתך   קדוש היכלך

ויקרין התופס תורה ויאמר

קחה מני תורה   צרופה וטהורה

וכחמה

וְכׇחָמָה בָרָה יְקָרָה מִפְּנִינִים :

פסוקים

יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכׇל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ בָהּ : בְּנִי תּוֹרָתִי אַל תִּשְׁכָּח וּמִצְוֹתַי יִצֹּר לִבֶּךָ : סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ תְּכַבֵּדְךָ כִּי תְחַבְּקֶנָּה : שְׁמַע בְּנִי וְקַח אֲמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :

פיוט

לספר סנ׳

הַשֵּׂכֶל וְהַדַּת שְׁנֵי מְאוֹרוֹת נֶפֶשׁ אִישׁ מְשִׁיבוֹת עֵינָיו מְאִירוֹת :

פסוקים

פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי : אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נוֹעַם וְכׇל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם :

פזמון

הָמוּ גוֹיִם גְּאוֹנַי הִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי מוֹנַי
הִכּוּ אַרְבַּעַת תַּנִּינַי הַחֲמֵשֶׁת רָאשֵׁי פְּתָנַי
הֵרִיק חֲנִיכָיו אַב הֲמוֹנַי הֵשִׁיב לוֹט עִם שְׁכֵנַי
אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ :

פסוקים

אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ : אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה : אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו :

ומוניח ספר סנ׳

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו :

פזמון

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה נְוֵה צֶדֶק וְחוֹסֶן גְבוּלוֹ
וְכֹהֵן מְשָׁרֵת בִּגְבוּלוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ :

ובעד שישים העטרה

כִּי תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז :

פזמון

בָּרָא בִּגְבֹהִים סְדָרִים וְהוֹצִיא בְּמִסְפָּר מַחֲנֵיהֶם
בָּם הִמְשִׁיל הָאוֹרִים יְיָ עָשָׂה גַם שְׁנֵיהֶם :

ויאמר הפיוט בעד התופס תורה ובעד שיתננו יאמר

וְאֵלֶּה הַתּוֹרוֹת תְּמִימוֹת וִישָׁרוֹת
קְחוּ לָכֶם לְדוֹרוֹת וְשִׁמְעוּ מוּסָרִים

פסוקים

שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה
הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי : כִּי לֶקַח טוֹב
נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ : חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל
הַמְיַחֲלִים לַיְיָ :

פזמון

לספר שלישי

לֹא אֲהַלֵּךְ בְּמַעֲקָשִׁים וְאַתָּה אוֹר נְתִיבִי
וּבְךָ מְנָתִי וְחֶבְלִי וַעֲמָלִי בְּרִתְךָ לִי מְנוּחָה אֶזְכְּרָה חַסְדְּךָ
וְאֶנְשֶׁה עֲמָלִי יִעֲפוּ בִּיעָרִים וְנוֹקְשׁוּ חֲשֵׁכִים וַאֲנִי רַק דְּבָרְךָ
נֵר לְרַגְלִי :

פסוקים

נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי : כִּי נֵר מִצְוָה
וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר : עֵץ חַיִּים הִיא ל
לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר :

פיוט

וּמֵאֵל עֶלְיוֹן בְּפִתְחִי הִגָּיוֹן שְׂפָתַי רִשְׁיוֹן הִנֵּה אֲנִי לוֹקֵחַ

אחר

מפאתי מזרח לי אמשכם ישלח דברי יה ואברכם :

אחר

זמירות אפצחה בם מקהל אמוני אברך את יי :
אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביי תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו גדלו ליי אתי

פסוק

תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך
אלה מצותי ואלה חקותי ואלה תורתי תמימים וישרים

פזמון

קומי לך רעיתי שמחתי וגילי יונתי תמתי
ותאיר לי באפלי שאי נא לקראתי ואשאך באהלי
ותהיי על ביתי כי אתה מנת חלקי וחבלי :

פסוקים

יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי : טוב לי
תורת פיך מאלפי זהב וכסף : מה אהבתי תורתך כל היום היא
שיחתי : על כן אהבתי תורתך מזהב ומפז : לכן שמח לבי ויגל
כבודי אף בשרי ישכון לבטח :

פזמון

שירו השרידים שרדו שיר חדש בלב תם
לפני המלכים נועדו ויצאו שלשתם :

פסוקים

שירו לו שיר חדש תהלתו בקהל חסידים
כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה : שירו לו זמרו לו שיחו
בכל נפלאותיו :

פזמון

יבנה מלאכי מגדל ציון וכבוד צר ידל רוחי

106

אשב יושב שח נבדל תוך אולמי עמי ושמי יתגדל :
גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו :

קומו קומו קומו ברנה עדת אמוני קומו ונעלה אל הר יי :
יחד בחדוה אבות ובנים ובשירי רנה ובגיל לבבות סולו
מסילות בית אל לעלות עמי נבוני רוממו יי :

ויאמר רוממו עד ואין כיר כאלהינו ובעלות החזן להיכל

בית יעקב לכו ונלכה באור יי כי מציון תצא תורה ודבר יי
מירושלים מחולל כל יצורים זה ישפיל וזה ירים לא נשא פני
שרים ולא נכר שוע לפני דל על הכל יתגדל :
לפניו עוז ולשמו חדוה במקומו מהולל בפי עמו ישראל
ונקדש ויתקדש :
גאה בכסאו כבע דמות פנים ארבע והוא מאין אצבע
מאחז פני כסא ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :
ומשרתי הודו לא עמדו בסודו שואלים מקום כבודו כי לא
ידעו מה הוא שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא :
רצונו כל נברא יבקש לו לסתרה לעתות בצרה ועוז עזרה
צריו יאבדו אבוד ועד אין קץ יעמוד אלוה נורא הוד כי
יערוץ המון רבה העולם הזה והעולם הבא :
עם בינות לבאים יהגו איך נכאים להראות פלאים
יעמוד מיכאל כרצונו וכרצון כל יראיו וכרצון כל
עמו בית ישראל :

ומארצות גוים עם בשבי דחויים יקבץ ומאיים
יובילו שי למורא תגלה
ותראה מלכותו עלינו
מהרה :

עלי

עלי וזאת הברכה

מהולל יי לספר כמו איש איש יכונן ביד נאמו
מה יעמיק סוד בהוד נעמו זה יאדיר שיר לברך שמו
ושמו מרומם בכה או א בכה על הברכה אשר ברכו :

עלי ויעל

וקום ויעלה משה לשם שבו מערבות מואב
אל הר נבו :

ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו מעודן
צפה שלות עם ונדודן ראה באיזה מקום
יהיה אבדם מסמל מיכה עד דן :

וקום ועלה אל הר העברים משה רב לך אל תוסף
דבר דברים : ויעל מאה

ואת כל נפתלי גורן עגולת כשרון ועד המכתש
תשיר ותרון דולדלה עשר בחרון עד הים
האחרון : יקום

ואת הנגב ואת הככר המון עמון ומואב לסער
והראה לו צדיקים בשער יחד שאונם בזה
לערער מעיר התמרים עד צוער : יקום

ויאמר יי אליו זאת נחלת צדיק וגבור נשבעתי
חק ולא יעבור חלילה לי אלתי מעבור
ושמה לא תעבור : יקום

וימת שם משה עבד יי טכוח לבריח עדני
יצאה נשמתו בגזרת שוכן מעוני :
בנשיקה על פי יי :

וימת

עלי

עלי ולכל היד

זה הים בכי גדול ונהרות דמעות אל
אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

לסיום התורה

יקרה דת אל קדומה מיומים
יתנוה בכל יום מיחדי פעמים יבורך המסימה בא
שמים והיה כעץ שתול על פלגי מים :

מי שזכנו להשלים הוא יזכנו להתחיל ולהשלים
בסיעתא דשמיא ובריאות גופא זרעא
חייא וקיימא :

עלי בראשית

מה נכבד מקרא ומדרש דת היתה אמון בשחק
הורדה ענו וירש דור מדור קרוב למרחק
ויסוד שם המפורש על אלה שמות חק
ויקרא סוד הספרים וידבר אתו אלהים
דבר אלה הדברים ובראשית ברא אלהים

מי שזכנו להתחיל הוא יזכנו להשלים :

וקורין בראשית וההפטרה ואומר מי שברך ואשרי
ומכניסין הספרים לתיבה :

פזמון

התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זה
ואמר זה לזה מי הוא זה ואי זה הוא מאחז פני כסא
פרשז עליו עננו :

קינה

אשר בגלל אבות דר בשמי ערבות

בעבורם

בַּעֲבוּרָם הִנְחִילָם אִמְרֵי עֲרָבוֹת כְּגַלְגַּלֵּי רוּחַ נִגְלָה
חוֹצֵב לֶהָבוֹת כְּמַלְאֲכֵי צָבָא וְרוֹכֵב רְבָבוֹת :

אחרת

יְפַחֵד וְיִרְהַב לְבָבִי וְאָגִיל עָלַי גִּיל וְאֶחְשֶׁה
וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה :
צִיר נֶאֱמָן אֲבִי הַתְּעוּדוֹת קָדוֹשׁ כְּמַלְאַךְ יְיָ צְבָאוֹת
וְרוֹאִים נְבִיאִים בַּחֲלוֹם וּמַרְאוֹת לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה :
חָזָה בְּעַיִן לֵב תְּמוּנָה טְהוֹרָה וְזוֹהַר גְּבוּרִים הִבִּיט בְּמוֹרָא
וְעַל יְדֵי פְלָאִים תְּעוּדָה וְתוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה :
קָרָא לַעֲלוֹת אֶל הַר הָעֲבָרִים וְרָאָה בְּקָעוֹת וְהָרִים
לְפָנָיו נִפְתְּחוּ בְּלִי יַד קַבְּרִים וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה :
הַהּ לְחֶבְרָה מֵאֵין תְּמוּרָה צוּרַת אֱנוֹשׁ אַךְ כְּתַרְשִׁישׁ מְאִירָה
אֲהָהּ עַל שְׁלֹשֶׁת רוֹעֶה פְזוּרָה מִרְיָן אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה :

קינה

לֹא קָם אַחֵר כְּמֹשֶׁה וְלֹא יָקוּם בְּסוֹד דְּבָרָיו מִי יוּכַל קוּם
לֹא קָם גָּדוֹל כְּמֹשֶׁה בִּנְבוּאָה דָּת חַיִּים בְּפִיו מְבִיאָה
לֹא קָם טוֹב כְּמֹשֶׁה בְּשַׁפְרִירוֹתוֹ טוֹב יוֹם מוֹתוֹ מִיּוֹם יַלְדוּתוֹ
לֹא קָם מוֹרֶה כְּמֹשֶׁה בְּדוֹרוֹ נְבִיאִים כֻּלָּם נִתְנַבְּאוּ מִמְּקוֹרוֹ
לֹא קָם קוֹרֵא כְּמוֹשֶׁה לָאֵל יִצְעַק רָם בְּמַאֲמָר לוֹ מַה תִּצְעַק
לֹא קָם שׁוֹפֵט כְּמֹשֶׁה לַהֲמוֹנִים תִּפְאַרְתּוֹ יְדָעוֹ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים

אחרת

גַּלְגַּל חוֹזֵר בִּסְבּוֹת אַרְבַּע שָׁם מִשְׁטָרוֹ בְּקִרְיַת אַרְבַּע
אֵל יַעֲנֵם וְהֵם יַעֲנוּ לְאַרְבַּע הֵכִין מָאוֹר בְּאוֹרוֹ לְאַרְבַּע
וּמִנּוּ בָּחַר שָׁלֵם בְּאַרְבַּע נִבְדַּל וְנֶחְדַּל בַּחֲזוֹת אַרְבַּע
וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד כְּמֹשֶׁה :

אחרת

שִׁמְעוּ נְגִידִים אִמְרֵי נוֹאָשׁ וְאֶעֱדֶה כְּאֵב אָנוּשׁ
וּמַר מִמָּוֶת צַר לִי לְצִיר חוֹשֶׁךְ מֵאוֹר פָּנָיו כְּאוֹר נוֹגַהּ
וְנִשְׁאַרְתִּי בְּגֵיא צַלְמָוֶת חֶמְדַּת זְמַנִּי לוּקְחָה מִנִּי וְאוֹי מַה
זֶה הָאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת מִי יִתְּנֵנִי קָרְבְּךָ כִּימֵי נְעוּרֶיךָ
וְכָרַתִּי בְּרִית אֶת מָוֶת מֹשֶׁה יְדַבֵּר זֶה לֹא כָהֲתָה עֵינֵהוּ
וְנָס לֵחֹה בְּיוֹם הַמָּוֶת :

אחרת

יַעֲלֶה עַל לֵב יוֹשְׁבֵי אֲדָמָה בּוֹ יִתְנַחֲמוּ כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה
אִישׁ אֱלֹהִים אֶפֶס מָוֶת בּוֹ תָּפַס
מֹשֶׁה מֵת מִי לֹא יָמוּת :
צַעַר בָּנִים וּקְבוּרָתָם יִתְנַחֲמוּ בוֹ עַל דִּבְרוֹתָם
עַמְרָם רָאָה מָוֶת בְּנֵי הוֹרָאָה מֹשֶׁה מֵת
מִי לֹא יָמוּת :
קָצִין עַד דּוֹר וָדוֹר אִישׁ וּשְׁבָחָה
יִתְנַחֵם עַם וּמִשְׁפָּחָה רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
לַמָּוֶת מַסְרוֹ אֵל מֹשֶׁה מֵת מִי לֹא יָמוּת :

אחרת

גַּלְגַּלֵּי זְבוּל לִמְסִבּוֹת אֶל מָרוֹם הֲדִימֵם
חָשְׁכוּ מֶרְחֲבֵי הַלְּבָבוֹת הִשְׁתּוֹמֵם זְמָמֵם
וּלְכֻלָּם אֱמֶת מוּסֶבֶת עַל גַּלְגַּל אֱמוּנָה
הִיא תּוֹרַת אֲשֶׁר סוֹבֶבֶת מִשָּׁנָה לְשָׁנָה :
פֵּרְשָׁהּ עַל בְּנֵיהֶם סוֹדוֹ וַיְשִׁימֵם קוֹרְאָיו
וַיְגַלֶּה לַחֲסִידָיו סוֹדוֹ עַל יַד רֹאשׁ נְבִיאָיו
צוּר נֶאֱמָן אֲשֶׁר הֶעֱמִידוֹ נְגִיד עַל צְבָאָיו
הֵכִין לוֹ מְקוֹם הַשֶּׁבֶת בֵּין שַׂרְפֵי מְעוֹנָה

כַּם נִמְנָה וְשָׁם רוֹהֶבֶת נַפְשׁוֹ הַעֲדִינָה :

אחרת

יְצוּרֵי כַּצֵּל כֻּלָּם בְּזִכְרֵי הֲלִיכוֹת עוֹלָם
וּמִשְׁפָּטָיו כָּל נֶעֱלָם וְיַלְדֵי יָמִים וְהֶבֶלָם
וְעַל אֲרָזִים לְכָל נֶעֱלָם לִבִּי שָׁמָה וְנֶאֱלָם :
וְאַדִּיר שִׂיחִי וְאַהִים לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים :
יָהּ יִהְיֶה לְתַלְפִּיּוֹת אוֹתוֹ מוֹפֵת לְכָל פֵּאוֹת
הַאַב לְתוּשִׁיּוֹת הָיָה וְעָתִיד לִהְיוֹת
כּוֹאוֹ עִם שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת רֶמֶז לְמֵתִים לְהַחֲיוֹת :

אחרת

צַעֲקָה יוֹכֶבֶד מִכְאֵה מַר וְקָשֶׁה
סִינַי סִינַי אַיֵּה מֹשֶׁה :
שַׁאֲלוּ לְחוֹרֵב שַׂאוּ לְסִינַי הֵרִימוּ קוֹל לְמַלְאֲכֵי מְעוֹנַי
אָנָא הָלַךְ עֶבֶד יְיָ וְאָנָה פָּנָה מֵחַמֵּר עַל בָּנַי
וְלָמָּה אַחֲרוּ פַּעֲמֵי אוֹר הֲמוֹנַי בְּמוֹעֵד וַיִּגְהַר יִבְקַע עֲנָנַי
כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וַיִּקְרָא הֲמוֹנַי לָרֶדֶת מִן הָהָר
בּוֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה :
שִׂמְחוּ הַיּוֹם בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְלִבְשׁוּ לְיוֹם הַדִּין פַּחַד וּמוֹרָא
וְתוֹפַע עֲלֵיכֶם שֶׁפַע נְהָרָה בְּזֹאת וַיָּקִים לָכֶם אָרוֹן מַעֲרָכָה
בְּרָכוֹת סְדוּרוֹת כְּדַת וְכַהֲלָכָה בְּזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה :

אָז עָנִי כְּעוֹלֶה אֶל הָעֲבָרִים בְּטוּב עַיִן בֵּרַךְ קְהַל עִבְרִים
בֵּרַךְ מֹשֶׁה :
גִּבּוֹר נָם לוֹ בְּקִרְבּוֹ לָמוּת יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמוֹת
בֵּרַךְ מֹשֶׁה :
הֶאֱסַף שֵׂה לוֹ כְּנֶאֱסַף אַהֲרֹן וּמִכָּל שְׁבָטִים נִסְתַּם דֶּגֶל שִׁמְעוֹן

ברך משה :

זעק להתחנן הציר תמים אמר לוי אורים ותומים

ברך משה :

טהור נתן לו לעמו תעודה יקר מלכות שבט יהודה

ברך משה :

כאמרו עלה אל הר ההר לשמח שבט יששכר

ברך משה :

שדי נאם לו רב לך ל' תוסף מבורכת יי' ארץ יוסף

ברך משה :

וזאת הברכה אשר ברך משה :

אשריכם ישראל כי בכם בחר אל הנחילכם התורה מסיני מתנה :

אשריכם אדירי אל — אשריכם ישראל
אשריכם בחירי אל — כי בכם בחר אל
אשריכם גדולי אל — אשריכם ישראל
אשריכם דרושי אל — כי בכם בחר אל
אשריכם הדורי אל — אשריכם ישראל
אשריכם ותיקי אל — כי בכם בחר אל
אשריכם זכורי אל — אשריכם ישראל
אשריכם חסידי אל — כי בכם בחר אל
אשריכם טהורי אל — אשריכם ישראל
אשריכם ידידי אל — כי בכם בחר אל

הנחילכם את התורה מסיני מתנה :

עלי מצלאין

נעים שיחי לך אחי אין ערוך לך ואין דומה
משברי ומבצרי קירות לבי הומה

ויום

ויום איום	מצוא פדיום	לך נשיח ונהמה
ואיך נבאין	מצלאין	אנחנא ותבעין רחמי

מצלאין אנחנא ותבעין רחמי מן קדם אלה שמיא
מריה דרחמי עם ספרא דאוריתא קדישא
הדין דכתיבי ביה תלת עשר מכילן דרחמי :

כתוב יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע
וחטאה ונקה :

האל המלך היושב על כסא רחמים הבורא עולמו
במדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא
ימלא רחמים טובים וקרובים עלינו ועל כל עמו בית ישראל
הקרובים והרחוקים הנאנחים והנאנקים השדודים ו
והנדודים הנדחים והאובדים הפזורים בכל פנה ועברי
הנואשים מאין תקוה ושבר השרויים בצער לכלה ולחרץ
השוכבים ׳ בפאת מטה ובדמשק ערץ החבושים בבית
האסורים תחת משא יד מלך ושרים מלך ברחמיו ירחון
עלינו ועליהם מלך בחסדיו ירחם עלינו ועליהם וישלח
אסותה דחיי ורחמי לאסאה כל קצירי ומריעי דאתמרעו
בגו עמיה בית ישראל ודי עתידין למהוי דאסי מימרה על
ידי משה הוא יסי יתנא ויתהון ^ האל הפודה והמציל הגואל — יאסי׳ חלקיה ממרע״ה הוא יסי יתנא ויתהון
והרופא האחד ואין זולתו ומושיע אין בלתו הקרוב לכל
קוראיו העונה לעתות בצרה את יראיו הוא ירפאם ויצילם
מכל פגע רע מעתה ועד עולם וישמרם ויושיעם ויעזרם
ומכל רע יצילם ׳ וישים בניהם אחוה ואהבה ושלום ורעות
ויסיר מהם קנאה ומחלה ויתנם לשם ולתהלה ברכה בקרב
הארץ ויקיים בנו ובהם מקראי דכתיבי ועבדתם את יי אלהיכם

וברך

ויברך את לחמך ואת מימיך והסירותי מחלה מקרבך : ועוד
כתיב והיה אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רופאך : ועוד
כתיב והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוה מצרים הרעים ו
אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : ועוד
כתיב כה אמר יי בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות
שוממות ועוד כתיב לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך
הגלו על דרכים ירעו ועל שפיים מרעיתם : ועוד כתיב
לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם
ינהגם ועל מבועי מים ינהלם : ועוד כתיב רנו שמים וגילו
ארץ פצחו הרים רנה כי נחם יי עמו ועניו ירחם : ועוד
כתיב ונודע בגוים זרעם וצאצאים בתוך העמים כל רואיהם
יכירום כי הם זרע ברך יי :

מי שברך אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן
דוד ושלמה ונביאי ישראל וכל
חסידי עולם הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם
כל קהלות הקדש קרובים ורחוקים גדולים וקטנים הם
ונשיהם ובניהם וטפם וכל אשר להם ויצליח דרכיהם
השומע צעקה המאזין בכי ואנקה הנדרש לעתות בצרה
העונה תפלה ועתרה הוא ישמרם ויושיעם ויחדש עלינו
ועליהם שנה טובה ויבטל מעלינו ומעליהם גזרות קשות
ורעות ויפר עצת אויבינו ואויביהם ויקלקל מחשבות
שונאינו ושונאיהם ויקיים בנו ובהם מקראות הכתובים
יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב
ועוד כתיב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים

ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ועוד כתיב יוסף יי עליכם
עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליי עושה
שמים וארץ:

מי שברך אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ודוד
ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידי עולם
הוא יברך כל איש ואשה שהקדישו שום הקדש לכבוד
אלהינו ולכבוד בית הכנסת ולכבוד החיים והמתים הן
הקדש ספר תורה ומפות ועטרות לכבוד תורת אלהינו הן
הקדש שמן למאור להעלות נר תמיד בהיכל בית אלהינו
שלא יכבה נרו יומם ולילה: הן הקדש ממון לפרנס ממנו
עניים קרובים ורחוקים ולהשיא ממנו יתומות ולתת ממנו
שכר לחכמים מלמדי תנוקות המלמדים בני העניים ולהיות
הקרן קיים לעולם· הן הקדש מקואות לטהר שם בעלי
קריין ונדות הן הקדש בתי מדרשות וספרים ללמד שם
התלמידים והתינוקות הן אם הקדישו שום הקדש בעולם
אם שלמו ימי חייהם והלכו לבית עולמם תהי נפשם צרורה
בצרור החיים והצור ברחמיו ישים חלקם עם הצדיקים
בגן עדן ועל מבועי מים ינהלם וכסא כבוד ינחילם וזכרם
יזכר לברכה שמורה בכל וערוכה ואם המה חיים עודנה
כמונו היום יאריכו ימים ושנים ויכלו ימיהם בטוב ושנותם
בנעימים כדבר שנאמר אורך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי ועוד כתיב כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים
ועוד כתיב כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: ועוד
כתיב רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: ועוד
כתיב הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד: ועוד כתיב
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: ויזכו לראות
בנחמת ציון עם כל ישראל חברים כדבר שנאמר ופדויי

יי

יי ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ועוד כתיב פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים כי נחם יי עמו גאל ירושלים : ועוד כתיב חשף יי את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :

עלי ברכת אדוננו הפיפיור יר״ה

יקירון מי ברכות תהלות הגיוננו ועל גוים וממלכות
כשחר פני קוננו ולמעון הברכות נלך ממעוננו
ונביא שירות ערוכות לברך את אדוננו :

מי שברך אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ודוד ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידי עולם הוא יברך וירומם וינשא אדוננו הפיפיור פאפה המקום ברחמיו שלום יעשה לו במרומיו וישמרהו ויחייהו ומנפש אויביו ינצרהו ויאריך ימיו ושנותיו דברי שלום ואמת ו מהרה תשמענה אזניו וישלח ברכה בכל מעשה ידיו ויצליחהו בכל דרכיו ומעבדיו בכל אשר יפנה ישכיל ודבר בעתו גם אויביו ישלים אתו ויטה לבו לעזרתנו לרחם על פלטתינו לתתנו מחיה בעבדותנו והיתה מנוחתו דשן ושמן וכן יהי רצון ונאמר אמן :

מי שברך אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ודוד ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידי עולם הוא יברך וירומם וינשא כל האדונים והשרים מאדוננו ה הפיפיור יר״ה המקום ברחמיו שלום יעשה להם במרומיו וישמרם ויחיים ויושיעם ומנפש אויביהם ינצרם ויפדם דברי שלום ואמת מהרה תשמענה אזניהם וישלח ברכה בכל מעשה ידיהם ויאריך ימיהם ושנותיהם ויצליחם בכל

דרכיהם ויטה לבם לעזרתנו לרחם על פלטתינו לתתנם מחיה בעבדותינו ותהיה מנחתם כבוד דשן ושמן וכן יהי רצון ונאמר אמן:

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועוז הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים קול יי חוצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו ו אומר כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה

ידידים העומדים פני רב העליליה העתר לנו במקדש מוריה זכור לנו ברית ראשנים
אלהי האלהים ואדוני האדונים האל הקדוש:
יזכור רחום ברחמיו מפעל אזרח מעבר הנהר העיר ממזרח זכרון הכיר בוראו עול ימים התהלך לפני והיה תמים האל הקדוש:

מי שענה אברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו:

רחמנא אידכר לן קיימיה דאברהם רחמא בדיל ויעבור:

מי

מִי שֶׁעָנָה יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ
הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָימֵיהּ דְּיִצְחָק עֲקֵידָה
בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
מִי שֶׁעָנָה יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּבֵית אֵל
הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלֵימָא
בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

ומניח ספר ראשון ולוקח ספר שני ואומר

פזמון

לִנְקָמוֹת חֲגוֹר חֵימוֹת וּמָתְנֵי קִנְאָה שַׁנֵּס
וְקוּם כְּגִבּוֹר לְבֵן מִבּוֹר מְצַעֵק בִּימֵי חָנֵס
וְעַם מְפוֹרָד אֲשֶׁר יָרַד פְּלָאִים מַהֵר תְּכַנֵּס
שְׁאָר יוֹסֵף הֱיֵה מְאַסֵּף וְלִפְדוּתוֹ תִּשָּׂא נֵס

מִי שֶׁעָנָה יוֹסֵף בְּבֵית הַסּוֹהַר
הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף חֲסִידָא
בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
מִי שֶׁעָנָה מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר
הוּא יַעֲנֵנוּ :
רַחֲמָנָא אִידְּכַר לָן קְיָימֵיהּ דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה
בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
מִי שֶׁעָנָה אַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ :

רַחֲמָנָא אִידְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְּאַהֲרֹן כַּהֲנָא
בְּדִיל וְיַעֲבוֹר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נוֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

ונותנו ספר שני ולוקח ספר שלישי ואומר

פזמון

רַחוּם פְּרוֹשׂ כַּפֶּךָ — עַל גּוֹי לְךָ כַּפָּיו פְּרוּשִׂים
וּרְוִיצוּ עַד אֶל בֵּיתֶךָ — תַּחַת אַיִל יָשִׁים
וְשֶׁבַע אֲשֶׁר יְהַלֶּלְךָ — תַּחַת שִׁבְעַת כְּבָשִׂים
לְעֶשְׂרוֹנִים שְׁנַיִם עָשָׂר — זְכוֹר זְכוּת שִׁבְטֵי עַמּוֹ :

רַחֲמָנָא אִידְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְּעַם שִׁבְטַיָּא
בְּדִיל וְיַעֲבוֹר :

רַחֲמָנָא אִידְכַּר לַן קְיָימֵיהוֹן דְּכֻלְּהוֹן צַדִּיקַיָּא
בְּדִיל וְיַעֲבוֹר :

רַחֲמָנָא אִידְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דִּתְלַת עֲשַׂר מְכִלָּן קיימיה
דְּרַחֲמֵי דְּוַיַּעֲבוֹר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא
עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

עֲלִי קוֹל מְבַשֵּׂר

דֶּלֶת פְּתַח נָא — לְבָאֵי בְּרִנָּה
וּבַשְּׂרֵהוּ נָא — פְּדוּיֶיךָ בְּקוֹל
צְדָקָה תַּעֲשֶׂה — לְעַם עוֹל נוֹשֵׂא
וּפִשְׁעָם תְּכַסֶּה — וּתְבַשְּׂרֵם בְּקוֹל :

קול

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

אַבִּי עַד חַשׁ לְתַאֲרָךְ קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :
חַיִּים נִמְצָא וְהַנָּחָה כְּהַיּוֹם הַזֶּה בְּשִׂמְחָה
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :
קָדוֹשׁ הַעֲלֵנוּ וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :
זֶרַע קֹדֶשׁ דּוּצוּ בְּכִפְלַיִם לַשָּׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

פזמון

רַנְּנוּ לְאֵל שׁוֹכֵן מְעוֹנַי לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ וּלְיַחֲדוֹ
כִּי בָּכֶם זֶרַע אֱמוּנַי בָּחַר מִכָּל בְּנֵי חֶלְדּוֹ
הָבוּ נְעָרַי וּזְקֵנַי כָּבוֹד לְדַת מֹשֶׁה עַבְדּוֹ
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ :

ואומר יהללו וכו' ובשוב החזן להיכל יאמר שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון
ואומר קדיש ואומרין מוסף :

שלום

בְּהַגִּיעַ הָאֵל זְמַן בָּא הַגּוֹאֵל
וְיִבְנֶה הַר אֵל וְשַׁעַר הַפָּנִים
וְשַׁמָּה יִשְׁלָיו וּבִנְעִימִים יִחְיוּ
וְעַד עוֹלָם יִהְיוּ דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים
וְאָז כָּל עַם שׁוֹגֵג בְּרֵעֶה יִתְמוֹגֵג
לְקוֹל הָמוֹן הוֹגֵג בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים
וְלִפְנֵיהֶם יִשְׂאוּ בְּתוֹף וּבְכַף יִמְחָאוּ

שמחת תורה

ובציון יבאו בשירים ורננים :

ויאמר קדיש שלם וברכו :

תֹּוֹשֹׁלֹבֹּעֹ

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה : ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם י
יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם את
ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו ו
מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני :
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל נאחז ב
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה
תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר
יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם
שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך : כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו : והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי : וישב
אברהם אל נעריו ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע וישב

אברהם

אברהם כבאר שבע :

אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל פרותיהם בעולם
הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד
אב ואם וגמילות חסדים וביקור חולים והכנסת אורחים ו
והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין ו
איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם :

רבונו של עולם כמו שכבש רחמיו לעשות רצונך
בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו
רחמיך על מדותיך והתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך מעירך מארצך
ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך
על ידי משה עבדך כאמור וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור :
ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם :
ונאמר וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי : ונאמר ושב
יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר
הפיצך יי אלהיך שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך אל הארץ
אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך : ו
ונאמר יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת
צרה : ונאמר בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם ב
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם
ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי ו
עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם
עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו על
כל עונותינו: ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיבנה בית
המקדש במהרה בימנו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר
בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת
אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי ת
תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה ו
תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה
בשמן כתית רביעית ההין: עולת תמיד העשויה בהר סיני
לריח ניחוח אשה ליי: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח
ליי:

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר
צוית אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך: ויאמר יי אל
משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה
זכה בד בבד יהיה: ועשית אותה קטורת רוקח מעשה
רוקח ממולח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה
ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה:
קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
ובהעלות אהרן את הנרות יקטירנה בין הערבים קטורת

תמיד לפני יי לדורותיכם

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות ו
וששים ושמנה מנים היו בה שלש מאות
וששים וחמשה כמנין ימות החמה ושלשה מנים יתרים
שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן
למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים בה מצות דקה
מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי
והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
מנה מור וקציעה ושבולת נרד וכרכום משקל ששה
עשר ששה עשר מנה קושט שנים עשר קליפה שלשה
קנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין יין קפריסין
סאין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור
עתיק מלח סדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא
רבי נתן הבבלי אומר אף מכיפת הירדן כל שהוא אם
נתן בה דבש פסלה ואם חיסר אחת מכל סממניה חייב
מיתה רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
שרף הנוטף מעצי הקטף יין קפריסין למה הוא בא כדי
לשרות בו את הצפורן מפני שהיא עזה בורית כרשינה
למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא
נאה והלוא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
במקדש מפני הכבוד:

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים
קדמוניות:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו
עולת שבת בשבתו על עולת התמיד
ונסכה:

אביי

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואליבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים וסדור שני גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאיברים ואיברים קודמין למנחה ומנחה קודמת לחביתין וחביתין קודמין לנסכין ונסכין קודמין למוספין ומוספין קודמין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלים כל הקרבנות כלם :

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יחודך כבבת שומרם ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות : בשכמלו

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותנו חרב בית המקדש ובוטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתנו לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו ונאמר ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת התורה לעולה למנחה

לחטאת

לחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
השלמים:

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמה טעון הזאה על
על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת
מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של
מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב: פרים
הנשרפים ושעירין הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזאה על הפרוכת ועל מזבח
הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על
יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב אלו
ואלו נשרפין בבית הדשן: חטאת
הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי
חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות
כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית
מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית
דרומית שירי הדם היה שופך על יסוד הדרומית ונאכלין
לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות: העולה קדש קדשים שחיטתה
בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:
זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן
אשמות אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה
אשם נזיר אשם מצורע ואשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע

ונאכלין

ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות: התודה ואיל נזיר קדשים
קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המורם
מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח
קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד שינה באכילתן הבכור
נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר
לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח אינו
נאכל אלא בלילה אינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל
אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת מקל וחומר ומגזרה שוה מבנין אב
וכתוב אחד מבנין אב ושני כתובים מכלל ופרט מפרט
וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט ומ
מפרט שהוא צריך לכלל ומכלל שהוא צריך לפרט וכל
דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו
יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא וכל דבר שהיה
בכלל ויצא לטעון טוען אחר שהוא כענינו יצא להקל
ולא להחמיר: וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טוען
אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר: וכל דבר שהיה

בכלל

בִּכְלָל וְיָצָא לִידוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ
עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵירוּשׁ וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ
וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁין זֶה אֶת זֶה
עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד: הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אוֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אוֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם
לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אוֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל
קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יי יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב
מִצְוַת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד
מִשְׁפְּטֵי יי אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב ו
וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם
עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר
בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני:
גַּם מִזֵּדִים חֲשׂוֹךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי
מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי
וְגוֹאֲלִי:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַייָ
בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי
הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ י
יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו
הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי
הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר
יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב
חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב
חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ ב
בָטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ -
לָךְ׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ
בְּפִי׃ בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַייָ
אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל ו
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ
יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃ יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃ לְכוּ

בָנִים

בָּנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים
אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מ
מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ
עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע
לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם ו
הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ
כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים יְיָ מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ
עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה
יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל
וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ ו
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה
וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי וְהִנָּחֵם
עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל
יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה
אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר לייי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת
כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד
לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באופל יהלוך מקטב
ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא
יגש: רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה: כי אתה
ייי מחסי עליון שמת מעונך: לא תאונה אליך רעה ונגע
לא יקרב באהליך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל
דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל
ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו: אורך ימים אשביעהו והראהו
בישועתי:

מזמור שירו לייי שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע ייי
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
הריעו לייי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו לייי בכנור
בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך ייי: ירעם הים ומלואו תבל ויושבי בה: נהרות
ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני ייי כי בא לשפוט את
הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי: עזרי מעם ייי עושה שמים וארץ:
אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך: הנה לא ינום ולא
יישן שומר ישראל: ייי שומרך ייי צלך על יד ימינך: יומם

הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה ׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר
אֶת נַפְשֶׁךָ ׃ יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד ׃ שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית
יְיָ נֵלֵךְ ׃ עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵנוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו ׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ
שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ ׃ כִּי
שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד ׃ שַׁאֲלוּ
שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ ׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ ׃
לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי ו
בַּשָּׁמָיִם ׃ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ
חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז ׃ רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ
הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד ׃ לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא
יִשְׂרָאֵל ׃ לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם
אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ ׃ אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ ׃ אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים ׃
בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם ׃ נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ ׃ עֶזְרֵנוּ
בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ ׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ ׃ שֶׁעוֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ ׃ הַלְלוּיָהּ
כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים ׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדוֹנֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים

כל

כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת
מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן
אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ
בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ: יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ
אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם
הַלְלוּיָהּ:

הודו לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כל״ח
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כל״ח
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כל״ח
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כל״ח
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כל״ח
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כל״ח
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ · כל״ח
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר · כל״ח
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וַיַּהֲרוֹג מְלָכִים אַדִּירִים · כל״ח
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמוֹרִי · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן · כל״ח
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ · כל״ח
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ · כל״ח
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
ע׳ הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם · כל״ח

הודו לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו :
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו :
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ : זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו :
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם לֵאמֹר לחין
לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים : אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ :
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ : סַפְּרוּ

בַגּוֹיִם

בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יי ומהולל
מאד ונורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים ו
אלילים ויי שמים עשה : הוד והדר לפניו עוז וחדוה ו
במקומו : הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועוז :
הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובואו לפניו : השתחוו ליי
בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל
תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך
ירעם הים ומלואו יעלוז השדה וכל אשר בו : אז ירננו
עצי היער מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : הודו ליי כי
טוב כי לעולם חסדו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו ו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך ולהשתבח
בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ויאמרו כל העם אמן והלל ליי : רוממו יי אלהינו והשתחוו
להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר
קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי לא תכלא
רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור רחמיך יי
וחסדיך כי מעולם המה : תנו עוז לאלהים על ישראל
גאותו ועוזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אֵ ישרא
הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ
השב גמול על גאים : ליי הישועה על עמך ברכתך
סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי
צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם : נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגיננו הוא :
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו

כאשר יחלנו לך : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו : קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיי אלהיו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ו

ויאמר רבון העולמים ואדוני האדונים לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי
שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה כחנו מה גבורתנו מה
נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע
ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו תוהו וימי חיינו הבל
לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל לבד
הנשמה הטהורה שהיא עתידה ליתן דין וחשבון לפני כסא
כבודך וכל הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים כמר מדלי
וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול אבל
אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אוהבך שנשבעת לו
בהר המוריה זרע יצחק יחידך שנעקד על גבי המזבח עדת
יעקב בנך בכורך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך
ששמחת בו קראת אותו ישראל וישורון לפיכך
אנחנו חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולרוממך וליתן
שיר שבח והודאה לשמך הגדול וחייבין אנחנו לומר לפניך
שירה בכל יום תמיד אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים
גורלנו מה יפה מאד ירושתנו אשרינו כשאנו משכימים

ומעריבים

וּמַעֲרִיבִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ בשכמלו

אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא
אֶחָד לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַבָּא אַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתָּמּוּ׃ קַדֵּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ ו
וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ
בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
הָעֶלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים קַבֵּץ נְפוּצוֹת קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְּךָ
עֶלְיוֹן לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה
תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעַל׃ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וָחֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֵּם
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזָךְ כָּאָמוּר
בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְתַחֲזִיר
הָעֲבוֹדָה לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן׃

כתר תורה כנגד כלם

יהושע רחוטון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

היום תאמצנו׃ היום תברכנו׃ היום ת
תגדלנו׃ היום תדרשנו לטובה׃
היום תהדרנו׃ היום תועדנו בוועד טוב מלפניך ה
היום תזכנו׃ היום תחינו׃ היום תחננו׃ היום תטהרנו׃
היום תישרנו׃ היום תחתמנו בספר חיים
טובים׃

בספר חיים טובים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך בית
ישראל לחיים טובים ולשלום׃

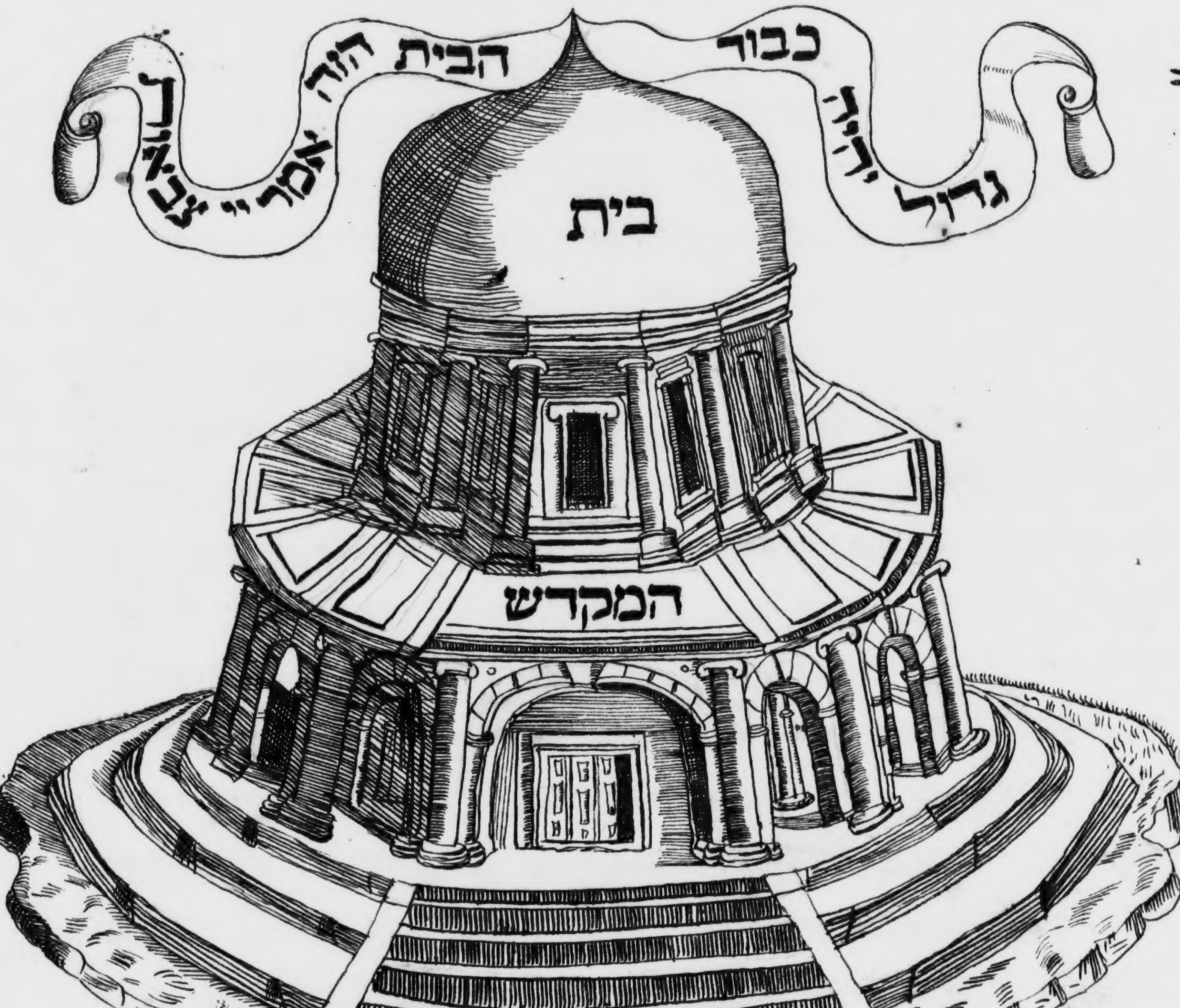
ואומר קדיש עד דאמירן בעלמא׃ ואחר תענו׃ אחר תתקבל׃ ויבין סר הקהל

תענו ותעתדו מן השמים תקובל צעקתכם ה
תשמע ברצון תפלתכם ויענה לקול צ
צעקתכם ויענה עתירתכם ויתפח לנו יי אלהינו ולכל
ישראל שערי רחמים׳ ש׳ אורה׳ ש׳ ברכה׳ ש׳ גילה׳ ש׳
רצה׳ ש׳ הוד׳ ש׳ ועד טוב׳ ש׳ זמרה׳ ש׳ חרוה׳ ש׳ חמלה׳ שערי
חיים טובים׳ ש׳ טובה׳ ש׳ ישועה׳ ש׳ כפרה׳ ש׳ כלכלה׳
שערי למוד׳ ש׳ מזון׳ ש׳ מחילה׳ שערי נחמה׳ שערי
סליחה׳ ש׳ עזרה׳ שערי פדות׳ שערי שלום׳ ש׳ שלוה׳
שערי תפלה׳ ויסיר מהם שנאה וקנאה ותחרות ויקים
בנו מקרא שכתוב יי אלהי אבותכם יוסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויחתמנו
בספר חיים טובים אמן וכן יהי רצון ונאמר
אמן

תתקבל

„טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף :

אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף

על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

וזה הספר שייך
להבחור יהושע
ד מונטריץ
אכיר
יהבאמן

Josué

אחי שלמה כתב טוב לא
מהיר
יבא בה'

Josué

Josué

תבוד יהיה הבית

י א